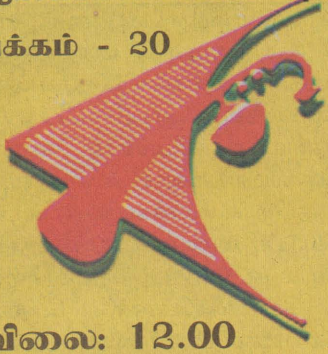

Registered as a News Paper

பக்கம் - 20

சு.சு.நா.த.ம.

விலை: 12.00

வெள்ளிநாடும்

Weekly

நாடும்-14

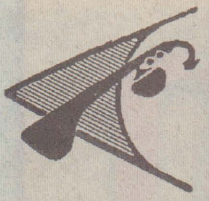
வெள்ளி-22

25-31 யூலை 2003

ஜூலை உருகைகள்
நனைவுகள்

வேள்விநாதம்

வேள்விநாதம்

யாழ்சாவை, கிளிநொச்சி

25.07.2003

அபாய அறிவு

யாழ்குடாநாட்டு மாணவர்கள் குறித்த மதிப்பீடு மிக அண்மைக்காலங்களில் பல்வேறு வகையிலும் கவலை தருவதாக உள்ளது.

கல்வித்தரம் மிக மோசமான வீழ்ச்சி நிலையை அடைந்துள்ளதாக அறிக்கைகள் கூறுகின்றன.

யாழ்.மக்களின் மூல வளமே அவர்களின் மூளைவளம் தான் என ஒரு காலத்தில் பலராலும், பலநாட்டவராலும் புகழ்கூறப்பட்ட பெருமைகுறித்த நினைவுகளே இக்கட்டத்தில் நெஞ்சில் வலியை ஏற்படுத்துகிறது.

கலாசாலைகளின் கட்டடங்கள் உயர்கின்றன. கல்வித்தரம் உயரவில்லை என்றால் எப்படி? ஏன்?

இந்த வினாக்களுக்கான விடை

தேடல் ஒரு பெரும் ஆய்வுக்குரிய விடயமாகவே இருக்கும்.

யாழ்.இடப்பெயர்வுக்கு முன் இடங்களுக்கு மத்தியிலும் போரின் அழுத்தங்களுக்கு கிடையேயும், கல்வியே கருத்தென எண்ணிநின்ற தமிழ் மாணவர்கள் மிகவும் பொறுப்புணர்வுடன் தமது கற்றலில் ஆர்வம் கொண்டு செயற்பட்ட பெருமைக்குரிய வரலாற்றைக்கொண்டவர்களாக இருந்தனர்.

அதன்பின் என்ன நடந்தது அவர்களுக்கு...?

அவர்களின் வீழ்ச்சிக்கு என்ன காரணம்...? பெற்றோர்களா? கல்விச் சமூகமா? மாணவர்களின் அக்கறையினமா? பொதுவாகவே கல்விமீதான ஆர்வக் குறைவா? அல்லது இவையனைத்துக்கும் அப்பாலான வேறு புறக்காரணிகளா? தொலைநோக்கு திட்டங்களின் அடிப்படையிலான அரசு - இராணுவ இயந்திரத்தின் அறிவையும் மனதையும் வெல்லும்

(Winning Hearts and Minds) உளவியல் நடவடிக்கைகளா?

மிக நுணுக்கமாக, விரைவாக ஆராய்ந்து பிரச்சினைகளின் ஆதிமூலத்தை ஆராய்ந்தறிந்து அதனைக் களையவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது.

கால தாமதம் ஒரு இனத்தின் - தமிழ் இனத்தின் எதிர்காலத்தலைமுறையை மந்த புத்தியுள்ள இனமாகத்திசைமாறி அலைபும் இலக்கற்ற சமுதாயமாக மாற்றும் பன் முகத்திட்டமில் சதி நடவடிக்கைக்கு பெரும் வாய்ப்பினை வழங்கியதாகிவிடும்.

யாழ்.குடாவில் இளம் சமுதாயத்தினர் - குறிப்பாக மாணவ சமூகத்தினர் - மத்தியில் ஏற்படுவரும் கலாச்சார சீழிவின் அடிப்படையிலான இந்த 'கல்விப் புறக்கணிப்பு' நிலையானது. பொறுப்பானவர்களால் மிகப்பொறுப்புடன் அணுகப்பட வேண்டிய முதன்மைவிடயமாகும்.

அண்மைக்கால குடா நாட்டு மாணவ சமூகம் குறித்த செய்திகள் நம்பிக்கையளிப்பதாக இல்லை என்பது ஒரு புறம் இருக்க, அவமானம் தருவதாகவும் இருப்பது தான் வேதனைக்குரிய விடயம்.

கல்வியின் அடிப்படையிலான, அறிவுசார் கலாச்சாரிய பாரம்பரியமொன்று - ஒரு கலைத்துவமான இனத்தின் மரபொன்று கண்முன்னால் சிதையுண்டு போவதை அனுமதிக்கக்கூடாது.

போதைப்பொருட்கள், நீலப்பலங்கள்

கலாச்சார சீழிவுக்குப்பைகளை காட்சிப்படுத்தி இளைஞர்களின் மனதில் ஆபாச எண்ணங்களை விதைக்கும் தொலைக்காட்சி அலைவரிசைகளின் ஒளிப்பிரவகிப்பு, 21ஆம் நூற்றாண்டின் மிகமோசமான கலாச்சாரச் சீழிவின் வடிவங்களாக வெளிவரும் மூன்றாந்தர தமிழ் சினிமாக்களின் வன்முறைப்படையெடுப்பின் ஆக்கிரமிப்பு. மதுபானக் கடைகளில் கட்டுப்பாடற்ற தடை விரிப்பு...

சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். எழுத்தில் வடிக்க முடியாதவைகளும் உண்டு அறிந்தவர் உணர்வர்.

இவையனைத்தும் தொந்தராகசியங்களாகும்.

பொங்குதமிழில் பூரித்த யாழ். குடாவில் இந்த நிலையும் உள்ளது என்பது தான் அவமானம்தரும் விடயம்.

பொங்குதமிழின் உணர்வு அதனை மங்குதமிழாக்க முனையும் அனைத்து தீய சக்திகளை வேரோடும் வேரடி மண்ணோடும் அளிக்க மேலும் மேலும் உருக்கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு இனத்தையோ, ஒரு சமூகத்தையோ அழிக்க முனையும் அனைத்து நச்சுச் சக்திகளையும் அந்த இனமும் சமூகமும் தான் இனம் கண்டுஅழிக்கவேண்டும்.

இல்லை அந்த இனம் தனது தனித்துவ அடையாளத்தையே இழந்ததாகிவிடும்...

ஊரணின் பார்வை

தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் ஆய்வுக்கு ரணில் விக்ரமசிங்கவின் தலைமையிலான சிறிலங்கா அரசுதரப்பால் கையளிக்கப்பட்ட

வடக்கு கிழக்குக்கான உத்தேச இடைக்கால நிர்வாகக் கட்டமைப்பு தொடர்பான, புலிகள் தரப்பினரின் அபிப்பிராயம் பற்றி அறிந்து கொள்ளும் ஆர்வம் சர்வதேச சமூகத்தில் அதிகரித்துவரும் நிலையில் மிகவு

ரகசியமானது என்று அரசால் வர்ணிக்கப்படும் அந்த வரைபின் உள்ளடக்கம் குறித்த தகவல்கள் ஊடகங்களுடாகக் கசியத்

தொடங்கியுள்ளது.

இந்தக் கசிவுகள் உண்மையானவையா அல்லது ஊடகத்தினடிப்படையில் ஆனவையா என்பதை உறுதி கூறமுடியாது.

எனினும் இந்த வரைபின் உள்ளடக்கம் சிறிலங்காவின் அரசியல் யாப்பின் விதிமுறைகளுக்குட்பட்டதாகவே இருக்கும் என்று பிரதமராலும், அவரது அமைச்சரவை சகாக்களாலும், பல்வேறுகட்டங்களில்

கொண்ட அறிக்கையே விடுதலைப்புலிகளின் மதிப்பீட்டு ஆய்வுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

விடுதலைப்புலிகள் கோரியது, அரசியல் யாப்புக்கு அப்பாற்பட்டு சட்டத்திற்கு உட்பட்டாத இடைக்கால நிர்வாகக் கட்டமைப்பு ஒன்றையாகும்.

எனவே கோரிக்கையின் அடிப்படையிலான தன்மையைப் பற்றி விட்டே அரசு இந்த உத்தேசத்தை தயாரித்துள்ளது என்பது தெரிகிறது.

யிருக்காது.

தமிழர் தரப்பையும், சர்வதேச சமூகத்தையும் பேய்காட்டும் தன்மையுடன், பேரிவாதிகளின் மனதைத் திருத்திப்படுத்தும் இலக்குடன், ஆட்சிக்கு நிறைவேற்று அதிகார சனாதிபதியால் அச்சுறுத்தல் ஏற்படாதவகையில் ஒரு அரசியல் மூலோபாயத்தின் அடிப்படையில்தான் இந்த உத்தேச இடைக்கால நிர்வாக அமைப்பு தொடர்பான வரைபு வரையப்பட்டுள்ளது என்பதும் தெளிவு.

நிதானமான ஒரு அரசு மிகவும் சிக்கலானதும் அதேசமயம் மிகவும் முக்கியமானதுமான ஒரு பிரச்சினையில், அவசர கோலத்தில் முடிவுகளை எடுக்காது. எனவே

அரசியல் வாதிகளை 'பேய்காட்டும்' தந்திரோபாயத்துடன் மேற்கொள்ளப்பட ஒன்றாகும்.

மாவட்ட சபைகளின் நிர்மாண நோக்கமே வேறு

இதேவேளை இலங்கையின் வரலாற்றில் நிர்வாகக்கட்டமைப்புச் சபைகள் இதற்கு முன்னரும் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் யாப்புக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையில் உருவாக்கப்பட்டதாகக் கூறியுள்ள ரணில், இத்தகைய அமைப்புக்களை-அதாவது இடைக்கால நிர்வாகக் கட்டமைப்புகளை, அமைச்சரவைத் தீர்மானம் ஒன்றின் மூலமோ, அல்லது சுற்றறிக்கை ஒன்றின் மூலமோ

நிறைவேற்றி முடியும் என்றும், மிகச் சாதாரணமாகக் கூறியுள்ளார்.

அவ்வளவு

இலகுவான, வெறுமனே சுற்றறிக்கை ஒன்றின் மூலம் அமுல்படுத்தக்கூடியதான ஒரு அமைப்பாக இந்த இடைக்கால நிர்வாகக்

வெறுமனே பேச்சுக்களும்...

பகட்டான அறிக்கைகளும்...

இந்த உத்தேச வரைபு தயாரிக்கப்பட்டு விடுதலைப்புலிகளின் மதிப்பீட்டு ஆய்வுக்கு வழங்கப்பட்ட பின்னர்

அண்மையில் ஒரு நிகழ்வில் கலந்து கொண்ட ரணில் விக்ரமசிங்க, சட்டத்திற்கு உட்பட்டாத-அதாவது அரசியல் யாப்பின் விதிகளுக்குட்பட்டாத-இடைக்கால நிர்வாகக் கட்டமைப்பு ஒன்றையே

விடுதலைப்புலிகள் எதிர்பார்ப்பதாகவும், இத்தகைய கட்டமைப்பொன்றை உருவாக்கி வடக்குக் கிழக்கில் அமுல் செய்வது

சாத்தியமானது குறித்து தான் பல்வேறு மட்டங்களில் ஆலோசனை செய்துவருவதாகவும் குறிப்பாக இது தொடர்பாக கேம்பிரிஜ் பல்கலைக்கழக பேராசிரியரின் நிபுணத்துவ

ஆலோசனைகளைத்தான் பெற்றுள்ளதாகவும் ஒரு புதுக்கரடி யொன்றை அவிழ்த்து விட்டுள்ளார்.

உண்மையில் விடுதலைப்புலிகளின் கோரிக்கையினை நியாய பூர்வமாகப் பரிசீலித்து, சமாதான நகர்வின் முன்னெடுப்பை-அமைதிப் பேச்சுவார்த்தைகளின் எதிர்காலத்தை வலுப்படுத்த அரசு ஆத்மார்த்தமான ஆர்வம் கொண்டிருக்குமே யானால், குறிப்பிட்ட உத்தேச இடைக்கால நிர்வாகம் தொடர்பாக அரசியல் யாப்புக்குட்பட்டவகையிலான ஒரு உத்தேச வரைபை உருவாக்க அவசரம் காட்டி

ரணிலின் மேற்குறிப்பிட்ட பேச்சு, இடைக்கால நிர்வாகம் தொடர்பாக அவரின் அரசு

தயாரித்த வரைபு தொடர்பான-அதன் உள்ளடக்கம் தொடர்பான 'ஓமென்றால் பிரச்சினையில்கலை... இல்லை

யென்றாலும் பார்க்கலாம்' என்ற அவரின் உறுதியற்ற நிலைப்பாட்டையே உணர்த்திநிற்கிறது அவர் மேலும் அங்கு

கூறுகையில் அரசியல் யாப்புக்கு அப்பாற்பட்ட இடைக்கால நிர்வாகம், சாத்தியமற்ற ஒன்றல்ல என்ற தொனிப்பது, சில

முன்னு தாரணங்களைக்கூறி நியாயப்படுத்தவும் முனைந்துள்ளார்.

முன்னர் சிறிலங்காவில் மாவட்ட சபைகள் உருவாக்கப்பட்ட போது அதனை அரசியல் சட்டத்திற்குட்பட்டாதவகையிலும் அமைச்சரவைத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையிலும் மட்டுமே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டதாகவும் அவர் உதாரணம் காட்டியுள்ளார்.

அது அக்காலத்தில் ஜே.ஆர் ஜெயவர்த்தனவின் மற்றொரு அரசியல் மூலோபாயத்தின் அடிப்படையில், தமிழ்

ரணில் விக்ரமசிங்க, சட்டத்திற்கு உட்பட்டாத - அதாவது அரசியல் யாப்பின் விதிகளுக்குட்பட்டாத - இடைக்கால நிர்வாகக் கட்டமைப்பு ஒன்றையே விடுதலைப்புலிகள் எதிர்பார்ப்பதாகவும், இத்தகைய கட்டமைப்பொன்றை உருவாக்கி வடக்குக்கிழக்கில் அமுல் செய்வது சாத்தியமானது குறித்து தான் பல்வேறு மட்டங்களில் ஆலோசனை செய்து வருவதாகவும் குறிப்பாக இது தொடர்பாக கேம்பிரிஜ் பல்கலைக்கழக பேராசிரியரின் நிபுணத்துவ ஆலோசனைகளை தான் பெற்றுள்ளதாகவும் ஒரு புதுக்கரடியொன்றை அவிழ்த்து விட்டுள்ளார்.

தென்பகுதிப் பேரினவாதசக்திகளுக்கு உத்தரவாதம் வழங்கப்பட்டது தெரிந்த விடயமே.

எந்த அரசியல் யாப்பு சிறுபான்மை சமூகத்தவரின் அரசியல் உரிமைகள் தொடர்பான அபிலாஷைகள் அனைத்தையும் நிராகரிக்கும் வகையில், உருவாக்கப்பட்டு, நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றதோ அந்த அரசியல் யாப்புக்குட்பட்ட வகையில் ஒரு இடைக்கால நிர்வாகக்கட்டமைப்பொன்றை உருவாக்குதல் பற்றிய அரசின் உத்தேச வரைபுகளைக்

பெற்றுள்ளதாகவும் ஒரு புதுக்கரடி யொன்றை அவிழ்த்து விட்டுள்ளார்.

உண்மையில் விடுதலைப்புலிகளின் கோரிக்கையினை நியாய பூர்வமாகப் பரிசீலித்து, சமாதான நகர்வின் முன்னெடுப்பை-அமைதிப் பேச்சுவார்த்தைகளின் எதிர்காலத்தை வலுப்படுத்த அரசு ஆத்மார்த்தமான ஆர்வம் கொண்டிருக்குமே யானால், குறிப்பிட்ட உத்தேச இடைக்கால நிர்வாகம் தொடர்பாக அரசியல் யாப்புக்குட்பட்டவகையிலான ஒரு உத்தேச வரைபை உருவாக்க அவசரம் காட்டி

கட்டமைப்பு வழங்கல் இருக்குமென்றால் ரணில் ஆதரவை வழங்குவதற்கு இத்தனை இழுத்தடிப்புகளை மேற்கொள்ளவேண்டியதன் அவசியம்தான் என்ன?

அதுவும் சமாதான நகர்வுகள் மீதான நம்பிக்கையை இத்தகைய, அரசின் இழுத்தடிப்பு மற்றும் காலம் கடத்தல் நடவடிக்கைகள் இழக்க வைத்து வரும் நிலையில் அரசு உறுதியான விரைவான நடவடிக்கைகளை எடுக்க ஏன் தயங்குகின்றது?

அமெரிக்காவுடன் ஆயுதக்கொள்வனவு தொடர்பாக ஒப்பந்தம் மேற்கொள்ள அவதிப்படும் அரசு..

(19ம்பக்கம் பார்க்க...)

ஜலைக் கலவரம் நடந்து 20 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டது. கொழும்புமைய அரசியலில் தமிழருக்கு எதிரான கலவரப் பாரம்பரியத்தில் கடைசிக்கலவரம் அது. அந்தக் கலவரத்தை பின்னி ருந்து தூண்டிய, நிறுவன மயப் படுத்திய ஜெயவர்த்தன இப் பொழுது உயிரோடு இல்லை. அவருடைய பிரதானிகளும் உயிரோடு இல்லை.

அப்படியொரு கலவரத்தை இனி எப்பொழுதுமே நடத்த முடியாத அளவுக்கு இலங்கைத் தீவின் அரசியல் ஒரு தலைகீழ் மாற்றத்துக்குப் போய்விட்டது. அப்படியொரு கலவரம் இனி நடந்தால் முடிவு தங்களுக்குச் சாதகமாக இருக்காது என்ற படிப்பினை இப்பொழுது சிங்கள வரிடம் உண்டு. மட்டுமல்ல, அப்படியொரு கலவரம் நடந்தால் தமிழர்களின் பதிலடி எப்படியிருக்கும் என்ற பயமும் உண்டு.

இப்பொழுது ஈழப்போர் முன்னெப்பொழுதையும் விட சர்வதேசமயப்பட்டுவிட்டது. இதன் தொடக்கம் 1983 ஜூலைதான். அதுதான் இந்தியாவை இத்தீவினுள் ஈர்த்தது. அதிலிருந்து ஈழப்போர் முதற்கட்டமாக பிராந்திய மயப்பட்டது. அதன்பின் அது படிப்படியாக சர்வதேச மயப்பட்டு விட்டது.

இப்பொழுது உலகில் உள்ள பெரும்பாலான பிரதான அரசுகள் சம்பந்தப்படும் ஒரு விவகாரமாக ஈழப்போர் மாறியிருக்கிறது.

இப்படியொரு விளைவை ஜெயவர்த்தன நிச்சயமாக ஊகித்திருக்கமாட்டார். சூதான விதத்தில் அவர் இரண்டாவது தடவை பதவிக்கு வந்து ஆறேழைமாதங்களில் கலவரம் வெடித்தது.

இல்லை, இதை இன்னும் சரியான வார்த்தைகளில் சொன்னால் - கலவரம் நன்கு திட்டமிடப்பட்டு நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்டு நடாத்தப்பட்டது எனலாம். இத்தகைய அர்த்தத்தில் கூறின் அதை, நிராயுதபாணிகளான அப்பாவித் தமிழர்களுக்கு எதிராகத் தொடுக்கப்பட்ட ஒருபடை நடவடிக்கை எனலாம்.

தமிழர்களுக்கு ஒரு பாடம் படிப்பிப்பது என்பது இதன் நீண்டகால நோக்கமாயிருக்கலாம். ஆனால், அதைவிட வேறு பலமான உடனடியான சமூக பொருளாதார உட்காரணிகள் இதன் பின்னால் இருந்தன.

கடந்த நூற்றாண்டின் 70களில் ஜெயவர்த்தன அறிமுகப்படுத்திய திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் விளைவாக உள்நாட்டில் உண்டாகிய அதிருப்தி, குழப்பம், ஸ்திரமின்மை போன்ற எல்லாவற்றையும் திசைதிருப்புவதும் இந்தக்கலவரத்தின் பிரதான இலக்குகளில் ஒன்று.

திறந்த பொருளாதாரத்தை நோக்கி இலங்கைத் தீவை நகர்த்தும் முயற்சிகளில் உண்டாகிய தேக்கங்கள், பின்னடைவுகள், விபரீத வளர்ச்சிகள் போன்றவற்றால் சாதாரண சிங்களச் சனங்கள் மத்தியில் குறிப்பாக கீழ் மத்திய தரவர்க்க மற்றும் அடிமட்டச் சிங்களச் சனங்களின் மத்தியில் கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவுக்கு கசப்பும் வெறுப்பும் வளர்ந்து வந்தன.

யு.என்.பியின் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையால் லாபமடைந்தது மேல்மத்தியதர வர்க்கமும், ஓரளவுக்கு மத்தியதர வர்க்கமும் ஏற்கனவே ஸ்தாபிதமாய் இருந்த முதலாளிகளும் தான். இதனால் அதிகம் சுரண்டப்பட்ட கீழ் மத்தியதரவர்க்க மற்றும் அடிமட்டச் சிங்களச் சனங்கள் கொதித்துக் கொண்டிருந்த ஒரு தருணத்தில் தின்னவேலித் தாக்குதல் நடந்தது.

ஜெயவர்த்தன இதை நன்கு பயன்படுத்தினார். கொழும்புமைய அரசியலில் இருந்துவந்த தமிழருக்கு எதிரான கலவரப் பாரம்பரியமும் அவருக்கு வசதியாக இருந்தது. அரசுக்கு எதிரான அதிருப்தியை தமிழருக்கு எதிரானதாக நன்கு திட்டமிட்டு, அரசவளங்களைப் பாவித்து திசைதிருப்புவதில் அவர் உடனடி வெற்றிகளைப் பெற்றார். அரசோடு மோத

கப்பட்ட அந்தக் கிளர்ச்சி ஐந்தாண்டுகளின் பின்பு முன்னரைவிட பயங்கரமானதாக மேலெழுந்த போது அதற்கு முன் ஜெயவர்த்தனாவால் நின்று பிடிக்க முடியவில்லை.

தமிழர்களையும் அவரால் வெல்ல முடியவில்லை. சிங்களவர்களின் அதிருப்தியையும் ஒரு கட்டத்துக்குப்பின் ஒத்திவைக்க முடியவில்லை.

துரத்தி வேட்டையாடப்படுவோராய் இருந்த முன்னாள் போராளிகள் பலர் இன்று வெளிநாட்டுப் பிரசைகளாக கைதுசெய்யப்பட்ட முடியாதவர்களாக ஊர்வந்து போகிறார்கள்.

அகதிகளாய்ப் போனவர்கள் காசுகாய்க்கும் மரங்களாய் மாறிவருவார்கள் என்று ஜெயவர்த்தன கற்பனை செய்திருக்கவே இடமில்லை.

நடவேயின் கதாநாயகன் யரதுஸ்ரா ஒரு அதிமானுடன் ஒரு முறை காட்டில் அவரை விசப்பாம்பு கடித்துவிட்டது. ஆனால் யரதுஸ்ரா சாகவில்லை. அட்டகாசமாகச் சிரித்தார். பாம்பைப்பார்த்து அவர் சொன்னார். உன்னுடைய விசம் என்னை எதுவும் செய்யாது. நீ விசத்தை வீணாக்கிவிட்டாய். கடிவாயில் வாயைவைத்து விசத்தை உறிஞ்சி எடுத்துக் கொண்

ஜலை நீனைவுகள்

விருந்த சிங்களச் சனங்களை தமிழர்களோடு மோதவிட்டதில் அவர் தற்காலிகமாக வெற்றியும் பெற்றார்.

இதில் அவர் இரண்டு இலக்குகளை ஓரேயடியாக வீழ்த்த முடிந்தது.

முதலாவது, அரசுக்கு வர இருந்த ஆபத்தை தமிழர்களுக்கு எதிராக திசைதிருப்பி விட்டது.

இரண்டாவது, தனது திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையை வெற்றிகரமாகப் பயன்படுத்தி தென்னிலங்கையில் தம்மை ஸ்தாபித்து வந்த தமிழ் மற்றும் இந்திய வர்த்தகர்களை வீழ்த்த இந்தக் கலவரத்தைப் பயன்படுத்தியது.

எழுச்சிபெற்று வந்த தமிழ் மற்றும் இந்தியவர்த்தகர்கள் தென்னிலங்கை நகரங்களில் மினுங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். தாம் வறுமையில் உழலும் போது தமிழர்கள் இப்படி தமது நகரங்களில் துருத்திக் கொண்டும் மினுங்கிக் கொண்டும் இருப்பது இயல்பாகவே அடிமட்டச் சிங்களச் சனங்கள் மத்தியில் ஒருவித பொறாமை உணர்ச்சியைத் தூண்ட போதுமானதாய் இருந்தது. இதையெல்லாம் ஜெயவர்த்தன மிகவும் நுட்பமாகக் கையாண்டார்.

இதன்மூலம் அரசுக்கு எதிராகப் பொங்கி வந்த சாதாரண சிங்களச் சனத்தின் கோபத்தை தமிழர்களுக்கு எதிராக தற்காலிகமாக திசைதிருப்ப அவரால் முடிந்தது.

சீனாவில் மாவோ சேதுங் செய்த கலாசாரப் புரட்சியும் இதைப் போன்றதே என்று கூறப்படுகிறது. கொமியூனிஸ்ட் கட்சிக்குள் மாவோவுக்கு எதிராக திரண்டு வந்த எதிர்ப்பலையை முறியடிக்க வேண்டியிருந்த ஒரு தருணத்தில் கட்சிக்கு எதிரான சனங்களின் அதிருப்தியை கட்சிக்குள் மாவோவுக்கு எதிராகக் காணப்பட்ட தலைவர்களுக்கு எதிராக திசைதிருப்புவதே கலாச்சாரப் புரட்சியின் மெய்யான இலக்காய் இருந்தது என்று விமர்சகர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஜெயவர்த்தனவும் இதைத் தான் செய்தார். ஆனால் அதை அவர் இனமுரண்பாட்டுக் கூடாகக் கையாண்டார்.

ஆனால், அதை அவர் தற்காலிகமாகத்தான் செய்ய முடிந்தது.

அன்றைக்கு ஒத்திவைக்கப்பட்ட கிளர்ச்சி, ஐந்து ஆண்டுகளின் பின் வெடித்தது. அதுவும் ஜலைக் கலவரத்தால் திடீரென்று வீங்கிய ஈழப்போருக்கு தீர்வாகக் கொண்டுவரப்பட்ட இந்தியப் படையின் பிரசன்னத்துக்கு எதிராக அந்தக் கிளர்ச்சி வெடித்தது.

அதுதான் ஜேவிபியின் இரண்டாவது கிளர்ச்சி. ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அரசுக்கு எதிராகத் திரண்டுவந்த அதிருப்தியை ஜெயவர்த்தன தமிழர்களுக்கு எதிராக திசைதிருப்பி விட்டார். ஆனால், ஒத்திவைக்க

83ல் அவர் தூண்டிவிட்ட கலவரங்களால் கொல்லப்பட்ட தமிழர்களை விடவும் பலமடங்கு தொகை சிங்களவர்களை சிங்களவர்களே கொன்று குவித்தார்கள். தெருக்களில் எரித்தார்கள், ஆறுகளில் வீசிவிட்டார்கள்.

83 கலவரம் ஜெயவர்த்தனவைப் பொறுத்தவரை ஒரு பயங்கரமான பூமரங் ஆக மாறியது.

நிலாந்தன்

83ல் தமிழர்களைக் கொன்று போட்ட அதே தெருக்களில் சிங்களவர்களைச் சிங்களவர்களே கொன்றுபோடும் ஒரு காலம் ஐந்தாண்டுகளின் பின் வந்த போது ஜெயவர்த்தன மெய்யாகவே தோற்றுப்போனார்.

அவருடைய பிரதானிகளிலும் பலர் பின்நாட்களில் கொல்லப்பட்டு விட்டார்கள். ஜெயவர்த்தனவும் அதிகம் பரபரப்பிற்றி இறந்தார். அவருடைய இறுதிக் கிரியைகளும் பரபரப்பின்றியே நடந்து முடிந்தன.

இப்பொழுது ஜெயவர்த்தன இல்லை ஆனால், அன்று விரட்டப்பட்ட தமிழர்கள் இன்று முன்னரைவிடப் பலமாக கொழும்பில் வந்து இறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

80களின் இறுதியில் கொழும்பில் வெள்ளவத்தை விவேகானந்தா வீதியில் தமிழர்கள் வந்து தங்கும் சிறிய லொட்ஜ் ஒன்றின் உரிமையாளரான சிங்களவர் அடிக் கடி கூறுவார் "முன்பு தமிழர்கள் இருந்த இடங்களில் எல்லாம் இப்பொழுது முஸ்லிம்கள் வந்து விட்டார்கள். இவர்கள் எப்பொழுது அகற்றப்படுவார்களோ தெரியாது" என்று.

தமிழர்களிடமிருந்து பெற்ற வாடகையைவைத்தே சில ஆண்டுகளில் அவர் அந்த லொட்ஜ் குக்கு பின்பற்றத்தில் அடுக்குமாடி ஹோட்டல் ஒன்றைக் கட்டிவிட்டார். அவரும் அவரைப் போன்ற எல்லாச் சிங்களவர்களும் அப்பொழுது நம்பினார்கள், தமிழர்கள் ஓரேயடியாக அகன்று போய் விட்டார்கள் என்று. ஆனால், சுமார் பத்து ஆண்டுகால இடைவெளிக்குள் தமிழர்கள் பைநிறைய டொலர்களோடு கொழும்பில் வந்திறங்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள்.

ஜெயவர்த்தன வளர்த்து விட்ட ஈழப்போரின் அகதிகளாகி பிறதேசங்களுக்கு புகலிடம் தேடிப் போன தமிழர்கள் இப்பொழுது செல்வந்தர்களாகி ஈழப்போரின் காசுகாய்க்கும் மரங்களாகி கொழும்பில் வந்து இறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நோர்வேயில் இருந்து மட்டும் சுமார் பத்தாயிரத்துக்கும் குறையாத தமிழர்கள் வரும் குளிகால விடுமுறையில் இங்கு வருவதற்காக ரிக்கற் முன்பதிவு செய்திருப்பதாக ஒரு தகவல் கூறுகிறது. முன்பு தேடப்படுவோராய்

அவர்கள் வெள்ளவத்தையிலும் ஏனைய இடங்களிலும் பெருந்தொகை கொடுத்து வீடுகளை வாங்குவார்கள் என்று ஜெயவர்த்தன கற்பனை செய்திருக்கவே இடமில்லை.

சிங்களவர்கள் இந்தப் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் டொலர்களோடு போட்டிபோட முடியாது தோற்றுப் போகும் ஒருகாலம் வரும் என்று ஜெயவர்த்தன கற்பனை செய்திருக்கவே இடமில்லை.

அண்மையில் டென்மார்க்கில் இருந்து வந்த ஒரு தமிழ் புத்தி ஜீவி சொன்னார்...கனடாத் தமிழர்கள் வெள்ளவத்தையை கனடாவில் கொண்டு போய் வைத்திருக்கிறார்கள். வெள்ளவத்தைத் தமிழர்களோ கனடாவை வெள்ளவத்தைக்குக் கொண்டுவந்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்று.

83ஜூலைக்குப் பின்னிருந்து கடந்த இரு தசாப்தகாலத்துள் வரலாறு ஒரு பயங்கரமான சுற்றுச்சுற்றிவிட்டு பழைய இடத்துக்கே வந்து நிற்கிறது.

டொலர்களோடு ஐரோப்பிய, அமெரிக்க, ஒஸ்ரேலியப் பிரசைகளாக அல்லது அந்த பிரசைகளின் பெற்றோராக, உற்றோராக கொழும்பில் வந்து குடியேறும் தமிழர்களை இனியொரு கலவரம் செய்து துரத்தமுடியாத ஒரு நிலை.

83ல் ஜெயவர்த்தன தமிழர்களுக்கு ஒரு பாடம்படிப்பிக்க நினைத்தார். ஆனால், பாடம்படித்தது சிங்களவர்கள் தான். தமிழர்களுக்கு பாடம்படிப்பிக்கப்போய் சிங்களவர்கள் கற்றபாடம் தான் மிகக் கொடுமையானது. சுமார் ஒருலட்சத்துக்கும் மேலான உயிர்களைக் கொடுத்தும், சுமார் பன்னிரண்டாயிரம் பேரை காணாமல்போகக் கொடுத்தும் கற்றபாடம் அது. அவர்கள் நினைத்தபடி தமிழர்களைத் துரத்தமுடியவில்லை. துரத்தப்பட்டு கடந்த 20 ஆண்டுகளிலும் படிப்படியாக ஐரோப்பிய மயப்பட்டு வரும் தமிழர்கள் புதுப் பலத்துடன் கொழும்பில் வந்து இறங்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள்.

இது ஜேர்மானிய தத்துவஞானி நீட்ஷே சொன்னதை ரூபகப்படுத்துகிறது.

நீட்ஷே எழுதிய யரதுஸ் ராவுடன் பேசுதல் என்ற உலகப் புகழ் பெற்ற நூலில் இது வருகி

டுபோ... என்று இந்தக் கதையை யரதுஸ்ரா தனது சீடர்களுக்குச் சொன்னார். அப்பொழுது சீடர்கள் கேட்டார்கள் குருவே இதற்குப் பின்னால் இருக்கும் படிப்பினை என்ன என்று. யரதுஸ்ரா சொன்னார்... "உனக்கு யாராவது தீமைசெய்தால் அவர்களுக்கு நன்மை செய்து கொண்டிராதே. பதிலாக அவர்கள் செய்த தீமையே உனக்கு நன்மையாக முடிந்தது என்று நிரூபித்துக் காட்டு."

நறுக்கென...

அமெரிக்கா-லங்கா இராணுவ ஒத்துழைப்பு; சமாதானம் தப்பிய பிழைக்குமா?

அண்மைக்காலத்தில் சிறிலங்கா-அமெரிக்க உறவுகள் மிக வேகமாகவும், பகிரங்கமாகவும், பல்வேறு பரிமாணங்களில் வளர்ச்சி கண்டு வருவது கண்கூடு.

சர்ச்சைக்குரிய பல சந்தேகங்களுக்கு அது அடித்தளமிட்டு வரும் நிலையில், சிறிலங்கா மீதான அமெரிக்காவின் திடீர் கரிசனை, புவிசார் அரசியல் மற்றும் இராணுவ மூலோபாயங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட அபிலாஷைகளை இலக்கு வைத்தே உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றதென்ற கருத்தும் அழுத்தம் பெறத் தொடங்கியுள்ளது.

கடந்த வாரங்களில், உயர்நீதிமன்றம் அதிகாரிகளின் கூட்டம் ஒன்றில் அமெரிக்க உளவு அமைப்பின் அதிகாரியொருவர் கலந்து கொண்டு கலந்துரையாடல் களில் பங்கு கொண்டார் என்ற செய்தி அமெரிக்க உறவு ஊடுருவல்' செயற்பாட்டின் உச்சமான நிகழ்வாகும்.

அதையடுத்து ஆய்வுக் கொள்வனவு தொடர்பாக அமெரிக்காவுடன் இலங்கை அரசு மேற்கொள்ளவுள்ள உடன்பாடு தொடர்பான செய்தி வெளியாகியது.

இதனைத் தொடர்ந்து அமெரிக்கா-சிறிலங்கா அரசுகளுக்கிடையேயான இராணுவ ஒத்துழைப்பு மேலும் அதிகரிக்கும் என்று அமெரிக்கத் தூதரகப் பேச்சாளர் வெளிப்படையாகவே ஒப்புதல் வாக்கு மூலம் ஒன்றைத் தெரிவித்துள்ளார்.

சமாதானத்தை வலியுறுத்தி வற்புறுத்திக் கொண்டு சனநாயகப் பாதுகாவுலனாக தன்னைப் பிரகடனம் செய்துவரும் அமெரிக்காவின் 'போர்முகம்' இந்த நடவடிக்கைகள் மூலம் பகிரங்கமாக தெரியத்தொடங்கியுள்ளது.

அமைதியை வலியுறுத்தும் அமெரிக்கா, ஆயுதவிற்பனை, ஆயுதப்பயிற்சி, ஆயுத நடவடிக்கைகளுக்கான ஒத்திகைகள் எனத் தீவிரமான செயற்பாடுகளில் சிறிலங்காவுக்கு ஒத்துழைப்பும், ஊக்கமும் வழங்குவதானது உண்மையான சமாதானத்திற்கான அனுசரணையாளராக அமெரிக்காவை இனங்காட்டவில்லை.

மாறாக இலங்கையின்- அதாவது சிங்கள சிறிலங்காவின் இறைமைக்குள் அமெரிக்கா தனது ஆதிக்க ஆளுமையை மெல்லமெல்ல அழுத்தமாகப் பதித்து வருவதாகவே உணர்வைத்து வருவதாக தென்னாசிய அரசியல் நோக்கர்கள் வெளிப்படையாகவே கருத்துவெளியிடத் தொடங்கியுள்ளார்கள்.

போரிடும் இரு தரப்பில் ஒரு தரப்பினருக்கு ஆயுத அபிசேகம் செய்து, போரியல் மந்திரங்களை உச்சரித்து அதற்கு உருவேற்றிக் கொண்டு, சமாதான உபதேசம் செய்வது அமெரிக்காவின் மேலாதிக்க அணுகு முறைகளில் ஒன்று...

இந்தவகையில் சிறிலங்காவின் ஆளும் அரசு அமெரிக்க மந்திர தந்திர அரசியல் மற்றும் இராணுவ யுத்திகளுடன் கூடிய விபூகங்களுக்குள் மெல்ல மெல்ல சிக்கத் தொடங்கியுள்ளது.

'புத்தம் சரணம் கச்சாமி' என உரத்துக் கோசமிடுபவர்கள் இப்போது 'அமெரிக்கா சரணம் கச்சாமி' என்று கூறத்தொடங்கி விட்டார்கள்போல் தெரிகிறது. அமைதியற்ற சிறிலங்காவுக்கான உறுதியான அடித்தளத்தை அமைத்துக் கொண்டு சமாதான ராகத்தை ஆலாபனைசெய்ய நிர்ப்பந்திக்கும் அமெரிக்க அணுகுமுறை அரசுக்குத் தேவையான அவசியமாக இருக்கலாம்... ஆனால் சிறிலங்காவுக்கு... யுத்தம் சரணம் கச்சாமி!

ஆணைக்குழு அறிக்கையும் ஆடிக்கலவர்ப்பதிவுகளும்...

'கறுப்புஜூலை இனக்கலவரத்துக்கு பொறுப்பேற்று அரசியல் வாதிகள் மன்னிப்புக் கோருக!'

இவ்வாறு சனாதிபதி ஆணைக்குழு கோரிக்கை 1983 இல் நடைபெற்ற இனக்கலவரத்திற்கு இருபது வருடங்களின் பின்னர் மன்னிப்புக் கோர சனாதிபதி ஆணைக்குழு தனது அறிக்கை ஒன்றில் தெரிவித்திருப்பதானது ஒரு வகையில் காலம் கடந்த ஞானோதயம் என்றோ, கண்கெட்டபின் சூரிய வணக்கம் என்றோ கூறினாலும் இன்னொரு வகையில் இதனை ஒரு ஒப்புதல் வாக்குமூலம் என்று கூடக்கூறலாம்.

'1983 ஆம் ஆண்டின் கலவரங்கள் இலங்கை வரலாற்றில் கறைபடிந்த நிகழ்வுகளாகிவிட்டன. இலங்கையின் விதியையும் இச்சம்பவங்கள் மாற்றி அமைத்திவிட்டது.

அப்பாவித் தமிழர்களுக்கெதிராக திட்டமிட்டு கட்டவிழ்த்து விட்ட இந்தச் செயலுக்காக நாட்டுத்தலைவர்கள் திட்டமிட்டு மன்னிப்புக்கோரவேண்டும்' -இவ்வாறு அந்த அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ளதாம்.

நல்லது...

திட்டமிட்டுச் செய்த ஒன்று தவறாகாது. தவறை மன்னிக்கலாம்... ஆனால் சதியை ?

1958,1960,1977,1981 என ஒவ்வொரு காலகட்டத்தின் போதான தமிழ் மக்களுக்கு கெதிரான இனக்கலவரங்களை வடிவமைத்து நெறிப்படுத்திய அரசியல் தலைமைகள் இன்றும் கூட அரசியல் அரங்கில் இன்னமும் பேரினவாதப் போரியல் வாதம் பேசுவர்களாக பவனிவரவே செய்கின்றனர்.

தமிழ் மக்களுக்கெதிரான இனக்கலவரங்களின் பிதாமக்களான பண்டா, ஜே.ஆர், பிரேமதாச ஆகிய பேரினவாத சிந்தனாவாத வெறியர்களின் வாரிசுகள், பரம்பரையினர்தான் இன்னமும் சிறிலங்காவின் அரசியலைத் தீர்மானிப்பவர்களாக ஆட்சிப்பீடத்தில் உள்ளனர்.

போரா சமாதானமா? எனத் தமிழ் மக்களைக் கேட்டவர்களும், 'போர் மூலம் சமாதானம்' என யுத்தபிரகடனம் செய்தவர்களும் அவர்களே...

அவர்களை, அவர்களைச் சார்ந்தவர்களே மன்னிப்புக்கோருமாறு கூறுவது தான் வேடிக்கையானது.

1983க்குப் பின் எவ்வளவு அனர்த்தங்களை இதே சிங்களத் தலைமைகள் தமிழ் மக்களுக்கெதிராக கட்டவிழ்த்து விட்டுள்ளன.

இதற்கெல்லாம் யார் பொறுப்பு?

ஒரு ஆணைக்குழுவின் விசாரணைகளோ அதன் அறிக்கையோ, சிபார்சுப் பரிந்துரைகளோ இன்னமும் ஆத்மார்த்தமாக தம்மை மாற்றிக்கொள்வதாக சிங்களத்தலைமைகளின் மனதில் எதனையும் மாற்றும் கொள்ளச் செய்யப்போவது கிடையாது.

கறுப்புஜூலை நிகழ்வுகள் சிங்களப்பேரினவாதத்தின் நிரந்தர அசிங்கமான அடையாளங்கள்.

மன்னிப்புக் கோருதல் ஒருநாடகமாக இருக்கும் வரை மன்னித்தல் ஒரு சாத்தியமே இல்லை. இத்தகைய ஆணைக் குழுக்களும் அறிக்கைகளும் அவற்றின் பரிந்துரைகளும் எத்தனையோ, எப்படி மறக்கப்பட்ட, கிடப்பில் போடப்பட்ட விடயங்கள் ஆகின என்பது தமிழர்களுக்கு நன்கு தெரியும்...

சம்பிரதாயபூர்வ மன்னிப்புகள் மூலம் பாரம்பரிய கொடுமைகளை மறைக்கப் பேரினவாதிகள் முயல்கின்றனர் அவ்வளவுதான்.

தவறுகள் தான் மன்னிப்புக்குரியவை குற்றங்கள் தண்டனைக்கு மட்டுமே உரியவை. அதுவும் திட்டமிட்ட குற்றங்கள் எனில்...!?

தன் இருப்பைக் காப்பாற்றும் நகர்வுகளில் தீவிரம் காட்டும் சிறிலங்காப்பிரதமர்...!

இடைக்கால நிர்வாகத்திற்கான உத்தேச வரைபு உருவாக்கப்பட்டு விடுதலைப்புலிகளின் ஆய்வுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த உத்தேசவரைபு தொடர்பாக சனாதிபதியுடன் கலந்துரையாடலை செய்யப்படவில்லை என்ற எதிர்க்கட்சிகளின் முறைப்பாடு சற்று வன்மத்துடனேயே வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதிலையில், அந்தவரைபின் முழுமையான உள்ளடக்கமும், அதன் அதிகாரவலுவும் இன்னமும் தெளிவாகப் பகிரங்கமாகவில்லை.

இந்த வரைபு எதனைக் கொண்டிருந்தாலும் அதனை நிறைவேற்ற அதிகார சனாதிபதியோ பௌத்தமத பீடங்களின் அதிபதிகளோ அதனை அங்கீகரிப்பார்களா மாட்டார்களா என்பது வேறுவிடயம்.

அது தமிழ்மக்களின் விடுதலைப்புலிகளின் எதிர்பார்ப்புக்கு ஏற்றதாக இருக்கிறதா என்பதே பிரதான கேள்வி

அப்படியே அமைந்தாலும் அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதில் உள்ள சிக்கல்கள் பல்வேறுபட்டதாகும்.

வரைபை ஒருவாறு, ஒருவகையில் உருவாக்கிவிட்டார்கள். ஆனால் எந்த வரைபு கூறும் இடைக்காலநிர்வாகக் கட்டமைப்பை எவ்வாறு உருவாக்கப்போகிறார்கள்?

இது பலதரப்பினராலும் கேட்கப்படும் வினா இதுவே ஆகும்.

உண்மையில் அரசிற்கே இன்னமும் இக்கேள்விக்கான தெளிவான உறுதி யான பதில் தெரியாது.

'அமைச்சரவைத் தீர்மானம் ஒன்றின் மூலமோ அல்லது சுற்றறிக்கை ஒன்றின் மூலமோ இடைக்கால நிர்வாகக்கட்டமைப்புக்கான தீர்மானத்தை நிறைவேற்றலாம்' என்று சிறிலங்காப்பிரதமர் ரணில் கூறினாலும் கூட 'அதுசாத்தியமாகும் சந்தேகம் அவருக்கும் இருக்கவே செய்கிறது.

'சமாதானம் இன்னும் ஏற்படவில்லை... போர்நிறுத்தம் மட்டும்தான் இந்த ஒன்றரை வருடங்களாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றது.' என்று கூறும்ரணில், 'போர்நிறுத்தம் சமாதானமல்ல.' என்ற கருத்தை வலியுறுத்துபவராகவே உள்ளார்.

அவரது கருத்தில் இன்னொரு தொனியும் ஒலிக்கவே செய்கிறது. அதாவது 'போர் நிறுத்தப்பட்டுள்ளதே அன்றி போர் முடிந்துவிடவில்லை என்பதே அதுவாகும். இந்தக் கருத்து நோக்கில் ரணிலைப்பார்க்கும் போது அவரது அரசியல் தந்திரோபாய உத்திகள் தனது பதவிக்காலத்தை - குறைத்தது. சனாதிபதியின் ஆட்சிக்காலம் முடியும் வரையாவது சிக்கலின்றி கடத்தும்நகர்வுகளை இலக்கு வைத்தே மேற்கொள்ளப்படுவதாக தெரிகிறது.

எதனையும் தெளிவாகவும், உறுதியாகவும் பிரச்சினைகள் சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களில் தெரிவிக்கும் நேர்மை, நேர்மையான துணிச்சல் அரசிடம் இன்னமும் இல்லை என்பதையே ரணிலின் பேச்சுக் காட்டுகிறது...

போர்நிறுத்தம் சமாதானம் ஆகாது எனத்தெரிந்து கொண்டும், அதனைச் சமாதானத்திற்கான தளமாகமாற்ற இந்த ஒன்றரை ஆண்டு காலமும் தீர்க்கமான ஒன்றையும் மேற்கொள்ளாது சமாளித்து காலம் கடத்துவது என்பது வெறும் பதவியைக்காப்பாற்றும் உத்தி மட்டுமேயாகும்.

அமெரிக்காவுடன் இராணுவ உறவுகளை மேம்படுத்துவதிலும் இராணுவ உபகரணங்களை கொள்வனவு செய்வதிலும் அரசுகாட்டும் வேகமும் தீவிரமும் 'சமாதான' இலக்கிலிருந்து அதுதிசைமாறுகிறது என்ற சந்தேகத்தையே வலுப்படுத்துகிறது...

இது பேரினவாதப்பண்பின் வெளிப்பாடேயாகும்.

செங்குட்டுவன்

மதவழ மயிலர்

செய்தி : சர்வாதிகாரி இடிஅம்ன் 'கோமா' நிலைக் குள்ளானார்...

மயிலர் : இடி...இடி... யென்று சிரித்துக்கொண்டே இரக்கமற்ற ஆட்சியை நடாத்திய கோமான் 'கோமா' நிலையில் குடங்கிப் போனார்... சர்வாதிகாரியின் சர்வாங்கமும் அடங்கிப் போட்டுது என்று சொல்லலாம் தானேபாருங்கோ.

செய்தி : இடைக்கால நிர்வாக திட்ட வரைபு நாட்டின் பாதுகாப்புக்கு ஆபத்து... சிகல உறு

மயிலர் : சம்பிக்கரணவக்க கண்டனம்...

மயிலர் : இடைக்கால நிர்வாக திட்ட வரைபுக்கே இந்தக்குதிக்குதிக்கிறார்... நிரந்தரத்தீவுத்திட்டம் ஒன்று குறித்த பேச்சுவந்தால் உலகின் பாதுகாப்புக்கே ஆபத்தென்று உளர்த்தொடங்கிடுவார்போல... பேரினவாதம் அமைதியை ஒருபோதும் விரும்பாது பாருங்கோ.

செய்தி : வீதியின் நடுப்பகுதிவரை இராணுவக்காவலரண விஸ்தரிப்பு... விபத்து அபாயம் அதிகரிப்பு...

மயிலர் : வீதியின் நடுவில்லை குந்தியிருந்து விண்ணாணம் பார்க்கப்போகினம் போல... உயர்பாதுகாப்பு வலயத்தில் உயிர்பாதுகாப்பிற்கு உத்தரவாத மில்லைப்பாருங்கோ...

செய்தி : பொதுசன ஐக்கிய முன்னணி விரைவில் செயலிழக்கும்...

மயிலர் : ஒமோம்... சிங்கள இனவாத 'தேசபக்தர்கள்' முன்னணி அமைத்தால்... அது பொதுசன ஐக்கியத்தை கவனிக்காது பாருங்கோ... ஒவ்வொரு முன்னணியின் பின்னணியிலும் கன விஷயம் இருக்கு... தேசபக்தர்கள் என்ற பேரில் தேசவிரோதிகள் முன்னணி அமைக்கிறதை பொதுசனம் ஐக்கியப்பாது பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் ஆபத்துப் பாருங்கோ... இது சிங்களச்சனத்துக்குதான்சொல்லுறன்.

1993ம் ஆண்டு “புலிகளின் குரல்” வானொலியில் ஒரு நிகழ்ச்சித்தயாரிப்பின் போதுதான் இவருடனான அறிமுகம் ஏற்பட்டது. இவர் ஒரு வானொலி, அரங்கக்கலைஞர். குறும்பட நடிகர் என்ற பரிமாணங்களோடு சில சிறுகதைகளையும் எழுதியுள்ளார். “விடுதலை” சார்ந்ததான இவரின் கலைப்பயணத்தடங்களில் இன்று இவரின் மகள்கள் “சிவரதி” ஒரு சிறந்த பாடகியா

புக்குப் போனேன். 22 வயது வரை கொழும்பு வாழ்வில் நிறையப் புத்தகங்களை வாசித்தேன். பார்த்தசாரதி, அகிலன், சாண்டிலியன், கண்ணதாசன், கல்கி, செக்சிப்பியன், ராஜேந்திரன், மு. வரதராஜன் போன்றோரின் கதைகளையே விரும்பிப்படிப்பது வழக்கம். இவர்களின் கதைகளை படித்துப் படித்தே சிறுகதைகளையும் எழுதினேன்.

சிறுகதைகள் எழுதிய அந்தக் காலப்பகுதியில் திரு கோணமலையிலை கலைஞர் “கருணாநிதியின் இழந்த காதல்” எனும் நாடகத்தில் நடிகர் M.R ராதா நடத்த அதே

85 இற்குப் பிறகு ந.கிருஷ்ணசிங்கம் அவர்களின் நெறியாள்கையில் “வீடுகள் விழிக்கின்றன”, “வர்க்கம் விரிகின்றது”, “போர்க்குயில்” ஆகிய நாடகங்களையும் “உறவுகள்” எனும் நாடகத்தை நானே எழுதி நெறியாள்கை செய்துள்ளேன். அரியாலை சனசமூக நிலையத்தில் கதேசியக் கொண்டாட்டத்துக்கு தற்போது G.A ஆக இருக்கும் பத்மநாதன் அவர்

ளையில்லாது இன்றுவரையும் கலைஞர்கள் செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே அந்த நாடகங்களை இன்றைய தலைமுறைகள் ரசிப்பது கிடையாது. அந்த இசை நாடகங்களை நவீனமயப்படுத்தினால் ஒரு வேளை இன்றைய தலைமுறையினர் அதை ரசிப்பதாயிருக்கும்.

எதைவைத்துச் சொல்கின்றேன் என்றால் பாடல்களை குறைத்து வசனங்களை அமைத்து நடப்புக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து நவீன மேடையிலங்காரங்கள், காண்பியங்கள் என அமைத்தலேயாகும். நாட்டுக்கூத்துகள் (தென்மோடி,

படைப்புகள் மூல வேண்டுகோள்தான்; விமர்சனப்பார்வை வேண்டாம்

கவும் “செம்பருத்தி” படைப்பாளியாகவும் கால்களைப் பதித்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இவருடன் பகிர்ந்து கொண்டதிலிருந்து சில...

எனது ஐயாவுக்கு கலையென்றால் என்ன வென்று தெரியாது. கலைகளில் ஈடுபாடுகளில்லை. ஆனால், “சின்னக்குட்டி ஆத்தை” யென்றால் காணும்; சாப்பாடும் வேண்டாம். அண்ணாவியார் சிதம்பரியார் “அல்வாய் வடக்கு” வீரபத்திரர் கோயிலடியில் காவோலை களைக்கொளுத்திவிட்டு கூத்துக்கள் போடுவார். அக்கூத்துக்களில் வரும் கதைகளை... பாடல்களை... ஆத்தை எனக்குச் சொல்லுவா பாடிக்காட்டுவா நான் விரும்பிக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பேன்.

அண்ணாவியாருக்கு ஊரிலை நல்ல மதிப்பு. அப்ப எனக்கு ஏழெட்டு வயதிருக்கும். அவரைப்பற்றி, அவரின் கூத்துக்களைப்பற்றி “ஆத்தை” எனக்குச் சொல்லேக்கை அவரைப் போலை நானும் வரவேணுமென்ற எண்ணம் அந்தப்பராயத்திலையே எனக்கு வந்து விட்டது.

முன்றாம் நான்காம் வகுப்புக்கள் படிக்கேக்கை, பள்ளிக் குடத்திலை “துருபன்” “பக்தமார்க்கண்டேயர்” போன்ற நாடகங்களில் நடத்தேன். நடக்கும் போதே இன்னும் பல நாடகங்களில் நடக்க வேண்டும் என்ற எண்ணங்கள் வளர்ந்தபடி இருந்தன.

எனது பதினமுன்றாவது வயதில் ஊர் இளைஞர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து “மந்திரியின் சூழ்ச்சி” என்ற அரச நாடகத்தையும் “பிரேமராஜன்” “புரட்சிப்பெண்”, “பாட்டாளியின் காதல்” போன்ற சமூக நாடகங்களையும்மேடையேற்றினார்கள். அந்த நாடகங்களில் நான் பெண்வேடங்கள் ஏற்று நடத்தேன்.

அந்தக் காலங்களில் நாடகங்களை நெறிப்படுத்துபவர்களுக்கு பாடல்கள் எழுதக் கூடிய புலமைகள், இசைஞானம், எதுவும் கிடையாது. அந்தக்காலங்களில் பிரபல்யமான சினிமாப் பாடல்களையே நாடகங்களில் சேர்ப்பார்கள். கூடுதலாக “தேன் உண்ணும் வண்டு- மாமலரைக் கண்டு” என்ற பாடலையே எல்லா நாடகங்களிலும் காணக்கூடியதாகயிருக்கும். இதனால் சில சலிப்புத்தன்மைகளும் ஏற்படும். எனது பதினெட்டாவது வயதில் வேலை காரணமாக கொழும்புக்குப் போனேன். 22 வயது வரை கொழும்பு வாழ்வில் நிறையப் புத்தகங்களை வாசித்தேன். பார்த்தசாரதி, அகிலன், சாண்டிலியன், கண்ணதாசன், கல்கி, செக்சிப்பியன், ராஜேந்திரன், மு. வரதராஜன் போன்றோரின் கதைகளையே விரும்பிப்படிப்பது வழக்கம். இவர்களின் கதைகளை படித்துப் படித்தே சிறுகதைகளையும் எழுதினேன்.

கற்கண்டு அவர்களுடனான செவ்வி

அப்ப கதைகளை எழுதினால் காணும், கதைகளில் காத்திரம் பார்க்க மாட்டார்கள். ஆசிரியருக்கு அறிமுக

“அழகப்பன்” எனும் வில்லன் கதாபாத்திரத்தில் நடத்தேன். அந்த நாடகம் பலரின் பாராட்டைப் பெற்றது.

களின் வேண்டு கோளுக்கிணங்க ‘பண்டார வன்னியன்’ இசை

பாத்திரங்களின் பெயர்களில் கூட, சரசு பாக்கியம், கந்தையா, கமலம் என்ற பெயர் களைத்தான் சீப்பவும் வைக்கின்றார்கள். சிற்றைய சிறுகதைகள் வளர்ச்சிப்படிக்களில் ஏறாமல் தனித்து நிற்பதனால் தான் எமது பெரும்பாலான சிறுகதைகள் பேசப்படாத சிறுகதைகளாகவே திருக்கின்றன.

மானவர். ஒருவர் இருந்தால் காணும் அவருக்கு லஞ்சமாக ஏதாவது கொடுத்தால்காணும், உடனே கதை பிரசுரமாகும்.

எனது முதலாவது கதையையும் அப்படித்தான் செய்தேன். எனது கதை பிரசுரமாகவேணும் என்பதற்காக எனது நண்பர் ஒருவரின் உதவியோடு ஒரு சாராயப் போத்தலோடுதான் எனது கதை “திருமலைக் குமரன்” என்ற பெயரில் பிரசுரமானது.

அப்ப நான் எழுதிய கதைகளும், அப்போதைய நடை உள்ளடக்கம், உவமைகளோடான ஆரம்பங்கள், வெறும் சம்பவப் படையல்களாகத்தான் இன்றைய கதைகளும் இருக்கின்றன. இந்தக் கால நீட்சியில், சிறுகதைகளின் அமைப்புகளில், நகர்வுகளில், மொழிகளில் பெரும்பாலான சிறுகதைகள் மாற்றமடையவில்லை.

பாத்திரங்களின் பெயர்களில் கூட, சரசு பாக்கியம், கந்தையா, கமலம் என்ற பெயர்களைத்தான் இப்பவும் வைக்கின்றார்கள். இன்றைய சிறுகதைகள் வளர்ச்சிப்படிக்களில் ஏறாமல் தனித்து நிற்பதனால் தான் எமது பெரும்பாலான சிறுகதைகள் பேசப்படாத சிறுகதைகளாகவே இருக்கின்றன.

எனது மகள் “செம்பருத்தி” கூட சிறுகதைகளை எழுதி வருகின்றாள். மகளுக்கு நான் “மாற்றம் வேணும்- மாற்றம் வேணும்” என்று அடிக்கடி கூறுவதுண்டு.

படைப்புகளில் மாற்றம் வேணுமென்றால், இங்கே சரியான விமர்சனப்பார்வை வேண்டும். சில விமர்சன அரங்

“தம்பலகாமத்தில் அந்த நாடகத்தைப் போட்ட போது எனது மனைவியாக நடத்த “ருபி” என்ற நடிகையை நான் துன்புறுத்திக் கொண்டிருந்த வேளை அதைப் பார்த்து சகிக்க முடியாத தாயொருத்தி எழும்பிடேய் நாயே... இனிபும் அவள் மேலை தொட்டியென்றால் உன்னைக்கொல்லவேன்” என்று கூறிவிட்டு கல்லால் எறிந்தார். அந்தக்கல்லு எனது முதுகில் வந்து விழுந்தது. உண்மையில் அந்த சம்பவமானது எனக்கு மகிழ்ச்சியைத்தந்தது. ஏனென்றால், எனக்குரிய அந்தப் பாத்திரத்தை நான் சரியாகச் செய்துள்ளேன். அந்தச் சம்பவத்தை என்னால் எப்பவும் மறக்கமுடியாது.

கருணாரவி

அந்தக் காலப்பகுதியில் தான் “சொர்க்கமும் நரகமும்” எனும் நாடகத்தை நானே எழுதி நெறிப்படுத்தினேன். பின் 62 காலப்பகுதியில் “நீதி யெங்கே...?” என்ற நாடகத்தை எனது ஊரில் வந்து மேடையேற்றினேன்.

அதுக்குப்பிறகு எனது திருமணம் நடந்தது. பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காக நாடகத்தை தற்காலிகமாக நிறுத்தினேன்.

77 கலவரத்தின் பின் நான் அரியாலையில் வந்து குடியேறினேன். அரியாலையிலுள்ள பல சனசமூகநிலையங்கள் கலை நிகழ்ச்சிகள் செய்வதுண்டு, என்னையும் தங்களோடு இணைத்தார்கள். “புயல்” எனும் நாடகத்தை நானே இயக்கிநவீன முறையில் மேடையேற்றினேன்.

நாடகத்தில் நடத்தேன். இந்த நாடகத்தை கவிஞர் ஐயாத்துரை அவர்கள் எழுதியிருந்தார். இசைக்கலைஞர் ரத்தினம் அவர்கள் இசையமைத்தார். இதில் பண்டார வன்னியனாக நானே நடத்தேன். இந்த நாடகம் பல இடங்களில் மேடையேற்றப்பட்டது.

நான் 50 இதற்குப்பிறகு நடத்த சமூக நாடகங்களில் பூரண கலையறிவுள்ளவர்களால் அரங்கேற்றப்பட்ட நாடகங்களாக நான் கருதவில்லை. ஏனென்றால், நாடகத்தில் போடப்படும் பாடல்கள் அனைத்தும் சினிமாப்பாடல்களாகவே இருக்கின்றன. அதே பாணியில்தான் நாடகத்தையும் எழுதுவார்கள். சில வேளைகளில் அந்தச் சினிமாவையே எழுதி நடப்பார்கள். நடப்பைக் கூடியே அதே நடிகர்களின் சாயல்களிலே நடப்பார்கள். தங்கள் சொந்தக் கலையனுபவத்தை வைத்து சுயமாக அவர்கள் எதையும் செய்யவில்லை.

80 இற்குப்பிறகு சமூக நாடகங்களில் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டது. 85 இன் பின்காலத்தின் தேவையறிந்து சுயமான எழுத்தாக்கங்கள், பாடல்கள், இசைகள் என்பன ஆக்கப்பட்டு ஒரு நவீன வடிவம் கொண்டு வரப்பட்டது.

இசை நாடகங்களைப் பொறுத்தவரை சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் இயற்றிய, மெட்டுக்கள் அமைத்து எப்படி பாடி ஆடி அன்றைய கலைஞர்கள் நடத்தார்களோ அதே போலத்தான் இப்போதும் எந்த வளர்ச்சிகளும் இல்லாது, எந்த மாற்றங்களும் இல்லாது, எந்தத்தேடல்

வடமோடி) காத்தவராஜன் போன்ற மரபுவழிக் கூத்துக்கள் எங்கள் கலையடையாளங்கள் அவைகளை மாற்றமுடியாது. சிங்களச் சமூகத்தின் ரின் மரபுவழியான “கண்டி நடனத்தை” பொக்கிஷமாக அவர்கள் இப்போதும் காத்துவருகின்றார்கள். அதே போலத்தான் நாங்களும் எங்கள் கூத்துகளை கட்டிக்காத்து வளர்க்கவேண்டும்.

நாடகங்கள் என்றில்லாமல் சின்னத்திரைப்படங்களையும் தயாரித்து, சின்னத்திரைப்படங்களிலும் நடத்திருக்கின்றேன்.

87ம்ஆண்டு திரு. கேசவராஜா அவர்கள் இயக்கிய “தாயகமே தாகம்”, ஓவியர் கராஜன் தயாரித்த “அக்கினிக்குஞ்சு”, கேசவராஜா எழுதிய “சுகிரி” அவர்கள் இயக்கிய “மரணம் வாழ்வில் முடிவதில்லை”, 90 ன் பின் “தாயகக் கனவு” போன்ற படங்களில் நடத்துள்ளேன்.

90 காலப்பகுதியில் தான் நானும் ஒரு படத்தை தயாரித்தேன் அது வெளிவரவில்லை. அதற்குப் பிறகுநான் சின்னத்திரை இயக்கம் பற்றிசிந்திப்பதை விட்டுவிட்டேன்.

இப்போது அதிகமான குறும்படங்கள் வந்துவிட்டன. வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அன்றைய குறும்படங்களுக்கும் இன்றைய குறும்படங்களுக்கும் இன்ன வித்தியாசம் பற்றி கட்டாயம் கூறவேண்டும்.

சின்னத்திரைப்படங்களானது இன்றை மக்களுடைய வாழ்க்கையில் சந்தோசத்தைத் தரக்கூடிய சாதகமாக உருவாகி விட்டது. சிங்களப்பிரதேசத்தில் எத்தனையோபடங்கள் அமோகமாக பிரமிக்கத்தக்க வளர்ச்சியடைந்துவிட்டன. ஆனால், எமது பிரதேசத்தில் ஏன் வளர்ச்சியடையவில்லையென்றால் இதை மக்கள் மயப்படுத்தவில்லை. - இதை மக்கள் மயப்படுத்தினால் எத்தனையோ கலைஞர்கள் சேர்ந்து பலபடங்களை உருவாக்குவார்கள். அதன் மூலம், விரிந்த ஒரு கலைப் பரப்பு விரியும் என்பதே என்நிலை.

இடைக்கால நிர்வாகசபை தொடர்பாக புலிகள் காட்டிவந்த மிக இறுக்கமான நிலைப்பாடு பேச்சை அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்த்துவதை தடுக்கும் என்ற விமர்சனம் பலமாக முன்வைக்கப்பட்டது. புலிகள் இடைக்கால நிர்வாக அமைப்பை யாப்புக்கு வெளியில் கோரியிருந்ததுதான் இதற்குக்காரணம்.

பதில் சொல்லாத ஒரு இடைக்கால நிர்வாக அமைப்பை உருவாக்க முடியும் என்ற வேறு மார்க்கங்களையும் ரணில் பிரஸ்தாபிக்கிறார். தாஜ்முத்திரா ஹோட்டலில் பேசிய ரணிலின் நிலைப்பாட்டிற்கும் இப்போதைய ரணிலின் நிலைப்பாட்டிற்கும் இடையில் ஒரு பெரும் பாய்ச்சல் நிகழ்ந்திருக்கிறது.

இருக்கும் ஒரு சட்டத்தை நிராகரிக்கும் அதிகாரம் பற்றி ரணிலின் இடைக்கால நிர்வாக திட்ட வரைபில் கூறப்பட்டவற்றை ஆராய்தல் பொருத்தமானதாக இருக்கும். இடைக்கால நிர்வாக சபைக்கு தலைவரை உருவாக்க இரு வழிகளை ரணில் கூறுகின்றார். முதலாவது வழி நிர்வாகசபை வாக்கெடுப்பின் மூலம் ஒரு

அதில் சிறுபான்மையினரின் ஐம்பது விகிதத்தில் தமிழர்கள், முஸ்லிம்கள், மலையகத்தமிழர்கள், பறங்கியர்கள் என்ற அனைவரும் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தனர். இந்த 50:50 முறை உருவாகியிருந்திருந்தால் இதில் ஒரு துரையப்பாவையோ ஒரு தேவானந்தாவையோ ஒரு பெருமாளையோ விலைக்கு வாங்குவதன் மூலம் நீங்கள் பெரும்பான்மையை பெற்றுவிட முடியுமாக இருந்ததும் அப்போது அதை எதிர்ந்தவர்கள் இப்போது இடைக்கால நிர்வாகசபையில் சிறுபான்மையினரின் பாதுகாப்புப்பற்றி சொல்லும் விடயம் குறித்து எச்சரிக்கை கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது.

அதுபற்றி ஒரு எடுகோளைக் கொண்டு விளக்குவது பொருத்தமாக இருக்கும். 90 பேர் கொண்டு அமையப் பெறும் ஒரு சபையில் 60 பேர் விடுதலைப் புலிகளால் நியமிக்கப்படுபவர்களையும் மிகுதி 30 பேர் சிறுபான்மையினரையும் இருக்கும் பட்சத்தில் சிங்கள, முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளில் பதினாறுபேரின் வாக்குகளினால் தமக்கு பாதுகாப்பானது அல்ல என்ற பெயரில் ஒரு சட்டத்தை தடுத்து நிறுத்திவிட முடியும். இங்கு 74 வாக்குகளும் அர்த்தமற்றதாகி விடுகின்றன. ஆயின் 74 வாக்குகளினால் சாதிக்க முடியாததை 16 இனால் சாதிக்க முடிகிறது. இப்படியிருக்க புலிகளின் பெரும்பான்மை அங்கத்துவத்தோடு இடைக்கால நிர்வாகசபை அமைக்கப்படும் என்பது கேலிக்குரிய விடயமாகி விடாதா? வடக்கு கிழக்கின் சிறுபான்மையினரது பாதுகாப்பு மறுதலிக்கப்பட வேண்டுமென்பது இதன் கருத்தல்ல. மத்தியில் கொண்டு வராததை மகாணத்தில்

சிறுபான்மையைப் பெரும்பான்மையாக்கும்

அரசியல் அமைப்பின்படி அதற்கு வெளியே இடைக்கால நிர்வாக கட்டமைப்பை அமைப்பது சாத்தியமில்லை என்றும் நம்புவிக்கப்பட்டது.

விடுதலைப்புலிகளின் கோரிக்கை நடைமுறைச்சாத்தியமற்ற ஒன்றிற்கான வற்புறுத்தல் என்றும் அதற்கு வேறு உள் நோக்கங்கள் இருக்கலாம் என்றும் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

இது தொடர்பாக பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்க கொழும்பு தாஜ்முத்திரா ஹோட்டலில் ---- ஆசிய தாராள சிந்தனா வாதிகள், சனநாயகவாதிகள் பேரவையில் உரையாற்றும் போது, மேற்சொன்ன கருத்தையே ஏறத்தாள கொண்டிருந்ததை வெளிப்படுத்தினார். இதன் பின் அரசினால் முன்வைக்கப்பட்ட இரண்டு இடைக்கால நிர்வாகசபை தொடர்பான வரைபுகள் அரசியல் யாப்பிற்கு உட்பட்டிருந்ததுடன், 'சிறான்'க்கு இருந்த அதிகாரங்களைக் கூட இது கொண்டிருக்கவில்லை. இவை புலிகளால் பரிசீலனைக்கு எடுக்கப்படாமலேயே நிராகரிக்கப்பட்டன.

இவ்விரு வரைபுகளின் நோக்கம் அரசியல் யாப்பை மீற முடியாதென்றும், அதற்கான அகப்புற வாய்ப்புகள் இல்லையென்றும் சர்வ தேசத்திற்கு வெளிப்படுத்தவதோடு புலிகளை யாப்பிற்குள் இழுத்துவர சர்வதேச

தலைவரைத் தெரிவு செய்வது. அத்தகைய முறை அமையுமிடத்து சிறுபான்மையினரின் அரைவாசிக்கு மேற்பட்ட உறுப்பினர்களின் ஆதரவைப்பெறும் ஒரு சரத்தே சட்டமாக்கப்பட முடியுமென்று கூறுகிறார். எப்படியாயின் இத்திட்டத்தின்படி அமையப்பெறும் சபையில் சிறுபான்மை அங்கத்தவர்களில் (வட-கிழக்கில் உள்ள சிங்கள, முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளில்) அரைவாசிப் பேருக்கு மேலானவர்கள் தமக்கு பாதுகாப்பானது என

ரணிலின் இடைக்கால நிர்வாகசபை உத்தி

அழுத்தத்தை எதிர்பார்த்து செய்யப்பட்டன வாக இருக்கலாம்.

இது விடயத்தில் புலிகளின் இறுக்கமான நிலைப்பாடும் ஒப்பீட்டளவில் புலிகளின் நிலைப்பாட்டிற்கு எதிர்க்கருத்தைக்கொண்டிருக்காத சர்வதேசத்தின் மனப்போக்கும் இப்போது ரணில் அரசாங்கத்தை யாப்பிற்கு வெளியில் அதேநேரம் அரசியல் யாப்பை மீறாமல் இடைக்கால நிர்வாகத்தை அமைப்பதற்கான வழியை கண்டுபிடிக்க வைத்துள்ளன.

இப்பொழுது விடுதலைப்புலிகளிடம் கையளிக்கப்பட்டிருக்கும் இடைக்கால நிர்வாக திட்டவரைபு அரசியல் அமைப்பிற்கு முரணானது அல்ல. ஆயினும் அரசியல் யாப்பிற்கு உட்பட்டதுமல்ல. அதாவது பாராளுமன்றிற்கு நேரடியாக பொறுப்புச் சொல்ல வேண்டிய அமைப்பு அல்ல. இதை விடவும் நாட்டில் ஏற்படும் அரசியல் நிலையை கருதி செயலாற்றுக்குமுறை அமைக்கும் முறைமையின் பிரகாரம் பாராளுமன்றிற்கு

இப்பொழுது ரணில் கண்டு பிடித்துள்ள மார்க்கம் ஓர் இரவில் கண்ட கனவின் பயனாக வந்துதித்ததாக இருக்க முடியாது. ஆயின் ரணில் முன்பு சொன்னதைப்போல புலிகள் சாத்தியமற்ற கோரிக்கையை வற்புறுத்தினார்கள் என்பதல்லாமல் அரசாங்கம் தன் உள் நோக்கங்களுக்காக புலிகளை யாப்பிற்குள் இழுத்துவர வலிந்து நின்ற தென்பதே சரியானதாக இருக்கும்.

எப்படியோ புலிகள் கோரிய யாப்பிற்கு வெளியேயான இடைக்கால நிர்வாகம் நடைமுறைச்சாத்தியமானது என்பதை மெய்ப்பித்து ரணிலின் நிலைப்பாடு வந்துவிட்டது. இது பேச்சில் ஏற்பட்ட தேக்க நிலை உடைவதற்கு சாதகமானதே. இனிப் பிரச்சினை ரணிலின் இடைக்கால நிர்வாக திட்ட வரைபு கொண்டிருக்கும் விடயங்கள் பற்றியதே.

இதில் சர்ச்சைக்குரிய பல விடயங்கள் இருப்பினும், மிகவும் அடிப்படையானதாக

ஒரு சட்டத்தை எதிர்த்தால் அது நிறைவேற்றப்படமுடியாது என்றிருக்கிறது.

வடக்கு - கிழக்கில் வாழும் சிறுபான்மையினருக்கு (சிங்களவர்கள், முஸ்லிம்கள்) இது ஒரு நல்ல பாதுகாப்பு ஏற்பாடென்றும் அவசியமானதென்றும் கருதினால் இதையே சிங்கள அரசு நாட்டின் சிறுபான்மையினருக்காக இலங்கை அரசியல் யாப்பில் ஏன் கொண்டுவரவில்லை? ஏன் கொண்டுவரக்கூடாது. அதாவது கொழும்பிலுள்ள தேசிய அரசுப் பேரவையில் சிறுபான்மைஇனத்தின் உறுப்பினர்களின் பெரும்பான்மை வாக்கைப் பெறாமல் நாட்டில் எந்த ஒரு சட்டத்தையும் கொண்டு வர முடியாதென்று, அப்படிச் செய்திருந்தால் இதனையும் சிங்கள ஆட்சியாளர்களின் அரசியல் சனநாயகப் பண்பு என நாம் விளங்க வாய்ப்பிருக்கும்.

ஜீ.ஜீ.பொன்னம்பலத்தினால் கொண்டு வரப்பட்ட ஐம்பதுக்கு ஐம்பது என்பதையே கேலிக்குரியது என எதிர்த்தவர்கள் நீங்கள்.

கொண்டுவர வற்புறுத்துவது தான் சந்தேகத்துக்குரியதாகிறது. அதுவும் ஏனைய சிங்கள மாகாணங்களில் தமிழருக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் இதைத்தர முன்வராத போது இங்குமட்டும் ஏன் வற்புறுத்தப்படுகின்றது என்பதில் ஐயங்கள் எழுகின்றது.

இடைக்கால நிர்வாகசபைக்கான தலைவரை உருவாக்குவதற்கான ரணிலின் இரண்டாவது முறையின்படி நிர்வாகசபை இரு தலைவர்களை கொண்டிருக்கும். அதிலொன்று விடுதலைப்புலிகளால் நியமிக்கப்படுபவர். மற்றையது அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்படுபவர். இதில் எந்தவொரு தலைவரும் தனது 'ஓட்டோ' என்பதும் ரத்து அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி எந்த வொரு சட்டத்தையும் கொண்டுவராத தடுத்துவிடலாம் என்று கூறப்படுகிறது. இது வண்டி லுக்கு முன்னாலும் வண்டிலுக்குப் பின்னாலும் இரண்டு மாடுகளை பூட்டுவதற்கு சமன்.

- ஜி.கே -

ஒரு பெரிய யானை. அந்த யானையின் கால் களுக்கிடையே ஒரு நடுத்தர வயதுப் பெண் வீழ்ந்து கிடக்கிறாள் பதறித்துடித்தபடி! யானை இன்னும் அப்பெண்ணை மிதிக் கவில்லை. பெண்ணை மிதிக் கத் தூக்கிய கால்களை யானை அப்பெண்ணின் மேல் பதிக்காமல் அப்படியே வைத்துக் கொண்டு நின்றது. காரணம்

பெண்ணின் கணவரின் அலறல் கேட்டு ஓடிவந்த துப்பாக்கிக் காரர்கள் அந்த யானையின் முன் சிறிது தூரத்தில் துப்பாக்கிகளைத் தயாராகப் பிடித்துக் கொண்டு நின்றார்கள்.

இதனைப் பார்த்தபடி தான் யானை செயலற்று நின்றது.

துப்பாக்கிக் காரர்கள் கூடத்தயாராய் நின்றார்கள் கூடவில்லை. எப்படிச் சூடுவது? யானையின் காலடியில் அப்பெண்... அந்தப் பெண்ணை

மீட்கவேண்டுமே! அவ்வேளை அங்கே ஓடி வந்த ஒருவர் துணிச்

சலுடன் சென்று யானையின் காலடியில் கிடந்த பெண்ணைத் தரதரவென்று இழுத்து வந்து விட்டார். பெண் காப்

பாற்றப்பட்டு விட்டார். துப்பாக்கிக் காரர்கள் கூடமுயன்றபோது

அப்பெண்ணின் கணவர் தன் மனைவிக்குத் தீங்கு செய்யாத அந்த யானையைச் கூடவேண்டாம் என்று மன்றாடிக்கேட்டுக் கொண்டாராம்.

துப்பாக்கிக் காரர்கள் யானையைச் சுட்டார்களா விட்டார்களா? அதை விடுவோம். இப்போது விடயத்துக்கு வருவோம்!

யானையின் காலடியில் சிக்கிச் சாவடைய இருந்த தனது மனைவியை

கென ஒரு விழாவினையும் எடுத்தார். பரிசினையும் பாராட்டுப்பத்திரத்தையும் பெற அந்த வீரர் வரவில்லை. அவரது அண்ணன்தான் வந்திருந்தார்.

வீரர் வராததற்கான காரணம்:- அவரையும் நாலு

காப்பாற்றிய வீரர்

மீட்டுஉயிர் தப்பவைத்த அந்த வீரருக்குப் பாராட்டும் பரிசும் அளிக்க அப்பெண்ணின் கணவர் விரும்பினார். தகுதியானவர்களையும் ஊர்மக்களையும் அழைத்து அதற்

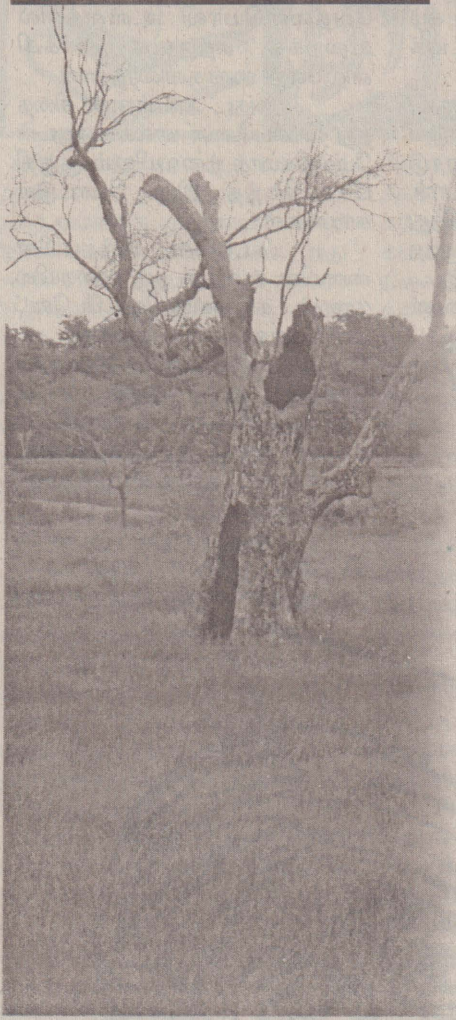
வார்த்தைகள் மேடையில் பேச வேண்டும் என்று கேட்டதுதான்.

அத்தகைய வீரரின் நிலை இதுவென்றால் மற்றையோரின் நிலை எப்படி இருக்கும்?
 நன்றி
 ஷங்கராடி

அக்தியாயம் - 06

கிளிநொச்சிக்கு சிவம் வந்து ஒரு மாதமாகிவிட்டது. இங்குள்ள வாழ்க்கை முறை, உணவுவகை, வயல் வேலைகள் எல்லாமே அவனுக்கு புதிய அனுபவமாய் இருந்தது.

முதல் மழைக்கு உழுது வைத்த வர்கள் அடுத்த மழைக்கு விதைத்தார்கள். பத்துச்சோடி எருமைமாடுகள் ஏர் பூட்டி வயல் உழுதன. அவைகளை வைத்து உழு வதற்கு ஊரிலிருந்து ஆட்களைக்கூட்டி வந்திருந்தார்கள். இவர்களைக்கூட்டிவர வேலாயுதத்துடன் சிவமும் ஊருக்குப் போயிருந்தான். ஒரு நாள் நின்று ஆட்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு மறுநாளே கரிக் கோச்சியில் திரும்பி வந்திருந்தார்கள். கரிக் கோச்சியில் அன்றுதான் சிவம் ஏறியிருந்தான். அதில் நிறையப்பேர் பிரயாணம் செய்வதை அவன் ஆச்சரியத்தோடு பார்த்தான். அவர்களின் மத்தியில் ஒரு மனிதன் மட்டுமே சேட்டு அணிந்திருந்தார். மற்றவர்கள் இவர்களைப்போலவே நாலுமுழ வேட்டி மட்டுமே கட்டியிருந்தார்கள். அவன் அறிந்தவரை மிகச்சிலரே சேட்டு அணிந்திருக்கிறார்கள். உடையார்... விதானையார்.... அவர்கள் பள்ளிக்கூட வாத்தியார்...அவன் வியப்புடன் பார்ப்பதைக் கண்ட வேலாயுதம் விபரம் சொல்லியிருந்தான். “ கிளிநொச்சியில் சேர்பொன் இராமநாதன் எண்ட ஒரு ஆளினர் காணி ஆயிரம் ஏக்கர் இருக்கு. காணி பார்க்கிறதற்கு மனேச்சர்மார் இருக்கினம்.. உழவு விதைப்புக்காலம் தொடங்கியிருந்து தானே காணியில் வேலைசெய்யிறதற்கு புத்தார், ஆவரங்காலையிருந்து ஆட்களைக்கூட்டிப் போகினம். கனக்கப்பேர் தேவையல்லே.”

“ கோச்சியில் போய் இறங்கி அங்கால காணிக்கு எப்பிடிப்போவினம்.” “ உதில் ஆட்களைக்கூட்டிப்போறது ஒரு மனேச்சர். வேற மனேச்சர்மாரும் அங்க இருக்கினம் பரந்தன் ஸ்ரீசனுக்கு இவைக்கு வண்டிலுக்கள் அனுப்புவினம் அல்லாட்டி நடந்துபோவினம். இவைக்கு கரிக் கோச்சியில் வாறது போறதுக்கு காச இல்லை. கிளிநொச்சியில் அம்பது ஏக்கருக்குமேல காணி இருக்கிறவை தங்கட வேலையளக்குஆட்களை இதில் காச இல்லாமல் கூட்டிவரலாம். அப்பிடி அம்பது ஏக்கர் வைச்சிருக்கிற நிலைக்கு நாங்களும் வரவேணுமடா.”

வேலாயுதத்தின் குரலில் இருந்த ஏதோ ஒரு உணர்வு அவன் மனதின் ஆழத்தையும் தொட்டு நின்றது.

விதைப்பு தொடங்கிய போது அவனுக்கும் ஓய்வு என்பது இல்லாமல் போய் விட்டது. எல்லோருக்கும் பெரிய மண் பாணையில் பச்சையரிச்சோறும் கருவாட்டுக் குழம்பும் காலையிலேயே செய்துவைத்து விடுவார்கள். இந்தச்சமையல் வேலை

சிவத்தின் பொறுப்பில் வந்தது. அன்றைய உழவு முடிந்ததும் எருமை மாடுகளை அழித்துவிட்டுவிடுவார்கள். அவை தம்பாட்டில் மேய்த்துகொண்டு திரியும். விடியற்காலையில் மற்றவர்களுடன் அவனும் சேர்ந்து தேடித்திரிந்து எருமைகளை சாய்த்துக்கொண்டுவரவேண்டும். குளத்தில் உள்ள சேற்று நீருக்குள் அழித்து கிடக்கும் எருமைகளை உசுப்பி எழுப்பி சாய்த்து வருவதற்குள் போதும் போதும் என்றாகிவிடும் ஊரில் விடியவிடிய நித்திரை கொண்டபழகியவனுக்கு மிகவும் அதி காலையில் எழுந்து மிகப்பெரும் துன்பமாய் இருந்தது. அதைவிட துன்பம் இந்தக் கிடாமாடுகளைச்சாய்த்துவருவது.

விதைப்பு வேலைகளில் பண்டாவும், அருநோசும் கூட வந்து உதவி செய்தார்கள். விதைப்பு முடிந்து ஆட்கள் திரும்ப ஊருக்குப்போனதும் அவர்களுக்கும் சிறிது ஓய்வு கிடைத்தது. பண்டாமம் விதைப்புக்கு வேலாயுதமும் சிவமும் போய்நின்று உதவிசெய்தார்கள்.

வயல் காணியின் முன்புற மேட்டுப்பகுதியில் சிறுகுடிசைபோட்டுத் தான் வேலாயுதம் இருந்தான். காட்டுத் தடிகளினால் பரண் மாதிரி கட்டி அதில் ஓலைப்பாய் விரித்துப்படுத்தார்கள்.

“இங்க விசப்பாம்புகள் கனக்க. அதால் நிலத்தில் படுக்கப்பயம்”

வேலாயுதம் சொன்னது இரவிலும் அவனைப்பயமுறுத்தியது. சின்னக்கை விளக்கு காற்றுக்கு அணைந்து விட்டால் விடிய விடிய அவனுக்கு நித்திரைவராது. இருட்டு பயமுறுத்தும். தூரத்தே யானைகளின் பிளிறல்களும் மயில்களின் அகவல்களும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும். ஆரம்பத்தில் இவைகளைக்கேட்டு அப்படியே நடுங்கிப்போவான். இப்போது கொஞ்சம் பழகிவிட்டது. யானைகளின்

ளால் அறுப்பதைப்பார்த்து தானும் அறுக்கப் பழகினான். பயிருக்குள் நிற்கும் கோழிச் சூடன், நெற்சப்பி, கோரை போன்றவற்றை கையில் எடுத்துவைத்து ஒவ்வொன்றின் வேறுபாடுகளையும் வேலாயுதம் சொல்லிக்கொடுத்தான். இரவில் சட்டிக்குள் நெருப்பை மூட்டிவிட்டு இருவரும் பரண்களில் படுத்திருக்கும் போது வேலாயுதம் சொல்வான்.

“ இப்பநுளம்புக்கும் பாம்புக்கும் யானைக்கும் பயந்தம் எண்டால் வாழ்க்கையில்முன்னேற ஏலாது. இந்த மண்ணில் கஷ்டப்படுறது வீணாய்ப்போகாது. பக்கத்தில பண்டாகமம் பாத்தியே... பண்டா சொந்தக் காணியில் வயல் செய்யிறான். சின்னக் கல்வீடுகட்டியிருக்கிறான். நாங்கள் குத்த கைக்காணியில் உழைக்கவேண்டியிருக்கு. இங்க வேற இடங்களிலும் காணியள் குடுக்கப்போகினமாம். கிளிநொச்சியில் கனக்க குடியேற்றத்திட்டங்களை உருவாக்கப் போகினமாம் எனக்கும் உனக்கும் காணிக்கு டி.ஆர்.ஓ விட்ட விண்ணப்பம் எப்பவோ குடுத்திட்டன். எங்களுக்கெண்டு சொந்தமாய் ஒரு காணி வேணும். கஷ்டப்பட்டு உழைச்சா நாலைஞ்ச வருசத்தில கல்வீடு வளவு எண்டு நல்லாய் இருக்கலாமடா”

வேலாயுதத்தின் முகத்தை அவனால் பார்க்கமுடியவில்லை. ஆனாலும் அந்தக்குரல் மெல்லிய இருட்டுக்குள் அவன் மனதை வந்து ஊடுருவியது.

இந்த மண்ணில் ஏதோ ஒரு அற்புதம் இருக்கிறது என்று உணரும் அந்த உணர்வு.....

“ எங்களுக்கெண்டு ஒரு வண்டில் மாடுஇருந்தால் நல்லது. பலசரக்குக்கடை மயிலரிட்ட சொல்லி வைச்சிருக்கிறன். வாற கிழமை வண்டிலுமாடு அவிட்டுத் தாரதெண்டு

தூசரைச்செல்லியின் பச்சைவயல் கிழவு

பிளிறல் கேட்டதும். எச்சரிக்கைஉணர்வு ஏற்படுகிறது. காட்டுத்தடிகளைச்சேர்த்து மூட்டும் நெருப்பு விளாசிக்கொண்டெரியும் பெரிய தகரத்தைத்தட்டி பெரும் சத்தம் எழுப்புவார்கள். யானைகள் வெளிச்சத்தை நெருங்காது..... சத்தம் கேட்டுவிடக்கிப் போகும் என்ற துணிவு. மழைக்காலம் என்பதால் நுளம்புகளும் அதிகமாய் இருந்தது. வாய் அகன்ற சட்டிக்குள் வேப்பமிலையும் சுள்ளித்தடிகளும் போட்டு எரித்துப்புகை போட்டுக்கொள்வார்கள்.

நெல் முளைத்து ஊசிஇலையாக நியிர்ந்து பச்சை நிறமாகப்படர்ந்து கிடப்பதைப்பார்க்க வியப்பாக இருந்தது. இத்தனை பெரிய வயற்பரப்பை அவன் இதுவரை பார்த்ததில்லை. ஊரில் என்றால் வயல் எல்லாம் பரப்புக்கணக்குத்தான். இங்கே ஏக்கர் கணக்கு என்று சொல் கிறார்கள். ஒரு மாதப்பயிர் தண்ணீர் வெள் ளத்துக்குள் தழும்பிக்கொண்டு நிற்கும் அழகு மனதுக்குஇனிமையான உணர்வை ஏற்படுத்தியது. அதையும் தாண்டி வீட்டு நினைவுதான் மனதை அழுத்திக் கொண்டிருந்தது. இரவில் படுத்தாலும் நித்திரை வருவதில்லை. அடிக்கடி அப்பு ஆச்சியின் நினைவு வரும். சின்னய்யனும் அன்னமும் எப்பிடி இருக்கிறார்களோ என்ற யோசனைவரும். சிவலையும் வெள்ளையும் எப்பிடி இருக்கின்றனவோ என்ற கவலை வரும் அன்னத்தின்கைச்சாப்பாட்டுக்கு மனம் ஏங்கும் ஓடியல் புட்டும் குரக்கன் புட்டும் சாப்பிட்டுவது சிரமமாக இருந்தது. உடனேயே ஊருக்குப்போகவேண்டும் போல இருக்கும்.

தாமோதரியைக்கண்டால் அவன் வண்டிலிலேயே போய்வரலாம். கரிக் கோச்சியில் தனிய ஏறிப்போய்வரப்பயமாய் இருந்தது. அதன் சத்தம் காதுகளை அடைக்கச்செய்து விடும். காசும் செலவு. அண்ணையோடுபோவதென்றால் இப்போதைக்கு முடியாது. பகல் எல்லாம் வயலுக்குள் ஓயாத வேலை இருக்கும். வேலாயுதம் ஒரு நிமிடம் ஓய்ந்திருப்பதில்லை. எப்படி அவனால் இப்படி உழைக்க முடிகிறது என்று ஆச்சரியமாக இருந்தது.

வரம்புகளில் படர்ந்திருக்கும் ஆணைஅறுகுகளை வேலாயுதம் அரிவா

சொன்னவர்.

வண்டில் என்றதும் சிவத்திற்கு உற்சாகமாய் இருந்தது.

“எங்களிட்ட வண்டில் இருந்தால் அதிலேயே ஞாயிறு சந்தைக்கும் ஆணையிறவுக்கு போய்நிறு வரலாம் மற்றவையின்ற வண்டிலுக்கு காவலிருக்கத்தேவையில்லை”

“ஓமடா அதுதான் இன்னும் எவ்வளவு செய்ய இருக்கு” வேலாயுதத்தை நினைக்க அவனுக்குக்கொஞ்சம் பயமாகக் கூட இருந்தது. அண்ணைக்குள்ள ஏதோஒரு வெறியும் மூர்க்கமும் குடிகொண்டு இருபதாகவே அவனுக்கத்தோன்றியது. இரவில் வெகுநேரம் இருட்டை வெறித்துக்கொண்டு தான்படுத்திருப்பான்.

அன்று பண்டார் தன்வண்டிலில் கிளிநொச்சிக்கு போகும் போது சிவத்தையும் தன்னுடன் அழைத்துக்கொண்டு போனான். இங்கே வந்து இவ்வளவு நாளை கியும் அவன் பரந்தனுக்கப்பால் போனதில்லை. கண்டிவீதி நீளத்துக்கு எந்தக் குடிசைகளையும் காணமுடியவில்லை. காடுதான் அடர்த்தியாய்இருந்தது.

“இந்த ரோட்டு நீளத்துக்கு குடியிருக்க காடுகளைப்பிரிச்ச கொடுக்கப் போறாங்களாம். டி.ஆர்.ஓ. கூட்டத்தில் தீர்மானிச்சாங்களாம்.” பண்டா சொன்னான்.

கிளிநொச்சியில் ஏற்கனவே இருந்த பெரியகாக்கா சின்னக்காக்கா கடைகளுடன் வேறுகடைகளும் இப்போது முளைத்திருந்தது. அந்த கொட்டில்களுக்கு நடுவே ஒரு சிறிய சீமெந்து கட்டிடமும் கட்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது.

“இது டி.ஆர்.ஓ வின் அலுவலகங்கா கட்டிறாங்களாம்.” அந்த பிரதான வீதியில் காட்டு மரங்களுக்கு நடுவே சிறிதுதள்ளி இருந்த ஒரு கல் வீட்டைக் காட்டி “அதுதான் வெற்றிவேலு விதானையாற்ற வீடு.” என்றான் பண்டா. அண்ணை உதாரணமாக கொண்ட வெற்றி வேலு விதானையார்.... இப்படி கல்வீடு வாகனமுமாய் வாழ்வில் உயரும் கனவோடு இருக்கும் அண்ணையினர் ஆசைகள்... அதற்காகவே எந்நேரமும்பாடுபடும் அவனின் ஓயாத உழைப்பு.... சிவத்துக்கு வேலாயுதத்தை நினைக்கையில் பெருமையாகக் கூட இருந்தது.

அன்றைக்கு நல்ல மழை. இடி மின்னலுடன் கொட்டித்தீர்த்தது. குளிர்காற்று சுழன்று சுழன்று அடித்தது. தலையோடு கால்வரை நடுங்கியது. அந்த மழைக்குள் நனைந்து கொண்டே வேலாயுதம் வயலைச் சுற்றிப்பார்த்து கடவான் கட்டிக்கொண்டிருந்தான்.

சிவத்தால் குடிசையை விட்டு வெளியே வரமுடியவில்லை. நாலுமுழத் துண்டால்தலையோடு கால் வரை போர்த்திக் கொண்டு பரணிலேயே சுருண்டு படுத்துக் கொண்டான். காய்ச்சல் வந்துவிடும்போல் தோன்றியது.

இரவும் மழைதொடர்ந்து பெய்து கொண்டேயிருந்தது. நெருப்பு எரிக்கவும் வழியில்லை. விடிகின்ற வரை நிம்மதியாய் நித்திரை கொள்ள முடியவில்லை.

இந்தக்காட்டுக்குள் யானை அடித்து இறந்தவர்கள் பற்றியும் கரடி கடித்து கிழித்து இறந்தவர்கள் பற்றியும் வேலாயுதம் சொன்ன கதைகள் இரவெல்லாம் நினைவுக்கு வந்து நடுங்க வைத்தது.

பண்டா கமத்திலிருந்து தகரம் அடிக்கும் சத்தம் கேட்டுக்கொண்டே யிருந்தது. பயத்திலும் ஏக்கத்திலும் படுத்திருந்ததில் விடிய அவனுக்கு நல்ல காய்ச்சல் வந்துவிட்டது. கண்களைத்திறக்க முடியவில்லை. நெருப்பாக எரிந்தது. நடுக்கத்துடன் உடம்பு தூக்கித்தூக்கிப்போட்டது. அபல் எல்லாம் அப்படியே படுத்திருந்தான்.

நெற்றியில் வேலாயுதம் கைவைத்துப்பார்ப்பதையும் சிவம்... சிவம்... என்று கூப்பிடுவதையும் உணர்ந்தான். கண்திறக்க முடியவில்லை.

பண்டாவந்து பார்த்து விட்டுபோன சிறிது நேரத்தில் நந்தாவதிஒரு பேணிக்குள் சுடச்சுட மல்லித்தண்ணி கொண்டு வந்தார். வேலாயுதம் அவனை எழுப்பி தன் மீது சாய்த்துக்கொண்டு குடிக்கக்கொடுத்தான் வாங்கி வாயில்வைக்க ஒரே கசப்பாக இருந்தது. விழுங்க முடியவில்லை. முகம் சுளிக்க

“ஐயோ வேண்டாம். கைக்குது.” என்றான். “எங்கட ஊரில் காய்ச்சலுக்கு இது தான் தம்பி மருந்து. ரெண்டு தடவை குடிச்சால் காய்ச்சல் போயிடும். குடியுங்கோ தம்பி”

பண்டாவின் குரல் எங்கோ தூரத்தில் கேட்பது போலிருந்தது. “கொஞ்சம் குடியடா.இந்தா”

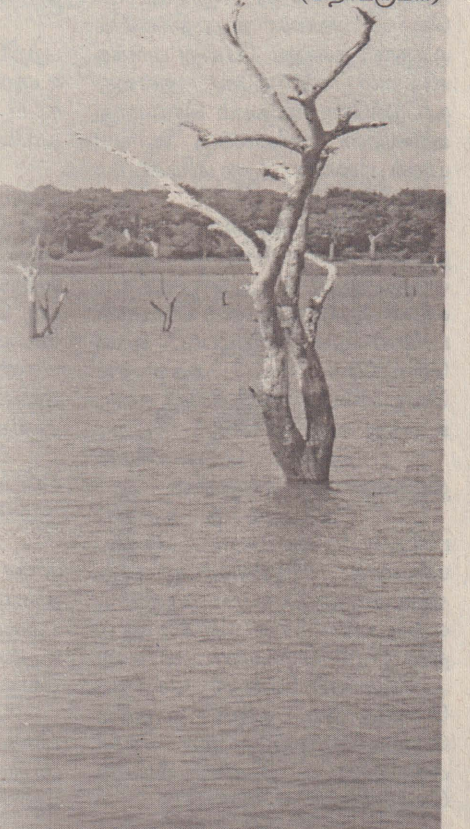
வேலாயுதம் வற்புறுத்தி குடிக்கவைத்தான். “இனி படுத்துக்கொள்” சிவத்தை படுக்க வைத்துப்போர்த்தி விட்டான்.

நெற்றியை தடவிவிட்டபடி பக்கத்திலேயே இருந்தான்.

இரண்டு நாட்கள் எப்படிப்போனது என்று தெரியவில்லை. காய்ச்சல் விட்டு விட்டது. உடம்பு இன்னமும் வலித்துக் கொண்டதான் இருந்தது. தொண்டையெல்லாம் காய்ந்துபோய் கதைக்கவே இயலாமல் இருந்தது.

முன்றாம் நாள் காலையில் எழுந்து அமர்ந்தவன் கண்களில் நீர் முட்ட “என்னால் ஏலாது அண்ணை. நான் ஆச்சியிட்ட போய் போறன்” என்று அழுதான்.

(தொடரும்...)

சிறுகதை

இருள் கவிந்து கொண்டு வர பரிமளத்துக்கு இருப்புக்கொள்ளவில்லை. பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து வந்த சொசூபி அலுப்புத் தூசுவிட்டு தூங்கிப்போனார். காலையில் நேரத்தோடு எழுப்பி விட்டாம். பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெறவுள்ள மக்கள் எழுச்சி நிகழ்வுக்கு கிராமங்கள் தோறும் சென்று விழிப்பூட்டல் கருத்தரங்குகள் மேற்கொள்ளவேண்டுமா.

“கூடம்... இந்த பெட்டிச் சிசுக்கொல்லாம். இத்துணிவு எங்கிருந்து வந்தது. இரண்டு விடுகடந்தால் எதிர்ப்படும் சந்தியில் காவலரணமைத்து குந்தியிருக்கும் சிப்பாய்கள் பலவளித்ததனால் காலில் கிடந்த செருப்பை தூக்கிக் காட்டப்போய்... அதனால் விளைந்த விபரீதத்தினால் ஒரு வாரம் பல்கலைக்கழகம் போகாமலிருந்த மகனா இவன்...!”

ஆனாலும் நடப்பவற்றை கழுக்குக் கண்களால் மெனமமாகப் பார்த்தபடியிருக்கும் அவர்கள் இந்த அமைதி குலையும் சந்தர்ப்பத்தில் கரும் மூர்க்கத்தனத்தோடு என்ன செய்வார்களோ...?

பரிமளத்துக்கு உள்ள கவலையெல்லாம் ஒரே மகன் மதன் மீதுதான்! நெசவாலை போய் வந்த அந்த வீட்டுப்பெண் மதன் கோப்பாய் நோக்கி இன்னும் இரு வருடம் சென்றுகொண்டிருந்ததாக சென்னார். பழையபடி இளைஞர்கள் அணிதிரண்டு ஒவ்வொரு குழுவிற்கும் சினிமாப்படங்களின் பெயரை சூட்டிக்கொண்டு வன்முறைக் கலாச்சாரத்தில் இறங்கி விட்டார்களோ!

நினைத்தாலே பரிமளத்துக்கு குலை நடுங்கியது. கல்லூரி விளையாட்டுப் போட்டியில் ஏற்பட்ட தகராறு இறுதியில் ஊரிலுள்ள இளவட்டங்கள் சேர்ந்து பிரச்சினையை பூதாகரமாக்கி ஊர்ச் சண்டையாக்கி வாள்வெட்டு போல வடியில் முடிந்ததே! போதனைவைத்தியசாலையில் கால்கள் இரண்டிலும் மூடிக்கட்டிய பன்டேசுடன் மகன் கிடக்க, மூன்று வாரங்கள் நடந்த அலைச்சல் அவளுக்குக் கல்லவா தெரியும்...! சொசூபி அவளை அந்த நிலையில் ஒருநாள் தன்னும் சென்று பார்க்க வில்லை; வீட்டுக்கோ அல்லது நாட்டுக்கோ எதையும் செய்யாது ஊர்வம்பை விலைக்கு வாங்கியதன் பலனை அனுபவிக்கட்டும் என்ற வெறுப்பு.

தகரப்படலையைத் திறந்து கொண்டு சைக்கிளை உருட்டி வந்தவனிடம், “மதன் மதியம் சாப்பிடவராமல் எங்கை போனே? பழையபடி உந்த பாழ்ப்பட்ட வாள் வெட்டுக்காரரோடு சகவாசம் தொடங்கிவிட்டுது போல...” என்று உறுத்து விழித்தார்.

எதுவும் சொல்லாமல் திண்ணையில் அமர்ந்தான்.

“இன்னும் நீ சின்னப் பிள்ளையில்லையடா... தேவையில்லாத பிரச்சினைகளைக் கை தலையைக்குடுத்து மாட்டுப்படாய் என்றால் நான் ஏனென்று திரும்பியும் பார்க்கமாட்டன்; என்ற ஆம்பிளைப்பிள்ளை செத்துப் போச்செண்டு தலை முழுகிப் போடுவன். அப்பா ஊர் மெச்ச வாழ்ந்தவரா... அவரின் பேரைக் கொடுத்துப்போடாதே...!”

“அம்மா, நான் உனக்

குப்பிடக்காத வழியில் போக மாட்டனெண்டு சத்தியம் பண்ணித்தந்தனானல்லோ... பிறகேன் என்னை வார்த்தைகளாலே வதைக்கிறாயம்மா...! நான் இப்ப மாவீரர் துயிலும் இல்லத்திலிருந்து வாறன், என்னை நம்பு”

“ஏன்... என்ன நடந்தது? ஆர் பொடியன்...?” என்று நெற்றியைச் சுருக்கினார்.

“நாலுவரியத்துக்கு முன்னம் நடந்தது.” அதனால் அந்த போராளி பெயருக்கு நடுகல்

துணிகளில் அடியில் பத்திரப் படுத்தியிருந்த கண்ணாடி நகைப் பெட்டியை எடுத்துவந்தார்.

மதனுக்கு விசித்திரமாயிருந்தது. “அம்மா...நகைப்பெட்டியிலிருக்கிற காவத்துண்டை பிடிச்சுக்கொண்டு உனக்குள்ளே என்னம்மா புலம்பிறே”

“நான் தப்புப்பண்ணிடேன்டா...” மகனின் தோளில் முகம் பதித்து ஆற்றாமையோடு அழுதார்.

“அம்மா, நீ விஷயத்தை

தான் பார்த்தான். அவன் நின்ற இடத்தை மையமாகவைத்து பொட்டுப்பொட்டாக குருதி தெறித்திருக்க... வலது முழங்காலின் கீழ்தசைபிளந்து எலும்பு நீட்டிக்கொண்டிருந்தது.

“குடிக்கத்தண்ணீரும், பழைய துண்டொன்றும் கொடுங்கம்மா... முதுகை சுவரோடு சாய்த்து இருந்து கொண்டான். அணிந்திருந்த உடுப்பைக்கிழித்து ஏற்கனவே அவன் போட்டிருந்த கட்டை மீறி குருதி கசிந்தவாறு... கடவுளே இவன்

சடலமொன்று கிடப்பதாக...!

பரிமளம் துணுக்குற்றார். இரவு வந்தவனின் ‘அம்மா’ என்ற வேதனையொலி உள்ளத்தில் உறைக்க, மதனுடன் சைக்கிளிலிலேறி அங்குவிரைந்தார்.

அது... அவன்தான்! சிதைந்து வீங்கிப்போன கால்காய்த்துடன் மேலதிகமாக தலையிலும் குருதி பீச்சியிருந்த இரு பொட்டுக் காயங்கள்.

“கடவுளே, இந்தப்பிள்ளையின் சாவுக்கு ஒரு வகையில் நானும் காரணமாகிவிட்டேனே! மனம் ஊமையாய் அழுதது.

மதியமளவில் இராணுவ டீரக்கில் அந்த அடையாளம் தெரியாத இளைய போராளியின் உடலை தூக்கிப்போட்டுக்கொண்டு போனதாக அயல்வீட்டுக்காரர் வந்து குசுகுசுத்தார்.

ஒடிப்போய்க் குப்பைக் கிடங்கில் பார்த்தான், குருதி தோய்ந்த அந்தத்துணிக் குரு நாய்கள்

மாஸ்டர் வீரகனவு

மெய்யிட்ட...

மாத்திரம் நடப்பது. என்றவன் நல்லூர் ஆலய வடக்கு வீதியின் தொடர்ச்சியாகச்செல்லுமிடத்திலிருந்து அந்த மாவீரனின் வீட்டு விலாசத்தைச் சொன்னான். கையிலிருந்த நாளேட்டை தாயிடம் நீட்டினான்.

“மதன், இங்க பா...! அப்பாவின் 15ஆம் ஆண்டு அஞ்சலிப்படம் அரைப்பக்கத்தில் வந்திருக்கு. எல்லாம் அப்பாவின் கட்சிக்காரர்களின் உபயம்.” பின்பக்கத்தைத் திருப்பி தலைப்பாகை, சால்வை சகிதம் நவரத்தினத்தின் எடுப்பான தோற்றத்தைக் காட்டினான்.

அவனுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. பதினைந்தாண்டு களில் இப்போது ஏது திடீர் கரிசனை...? திரும்பி உள்ளறைச் சுவரில் தொங்கும் அப்பாவைப் பார்த்தான். பளிச்சென்ற வேட்டி, கழுத்தில்காத மேற்சட்டை, தலைப் பாகை, கழுத்தை வளைத்துப் போட்ட உத்தரியம்... எடுப்பாகத் தான் காட்சியளித்தார்.

பாவம் அப்பா, கடைசி மட்டும் பாட்டாளிகள் உரிமை, கட்சி, தேர்தல் என்று ஓயாமல் உழைத்துத் தேய்ந்தவர். அவர் சார்ந்திருந்த சுத்தியலையும் அரிவாணையும் சின்னமாகக் கொண்ட சமவுடமைக்கட்சி மக்கள் மத்தியில் செல்லக்காசாகி விட்டிருந்தாலும் அப்பாவின் பெயர் நீடித்து நிற்கிறதே! வானொலிச்செய்தி உள்ளூராட்சித்தேர்தல் பற்றி நீட்டி முழங்கியது.

“அம்மா, கேட்டாயா செய்தியை... இப்போதாவது புரிகிறதா, அப்பா மீது காட்சிக்காரர்களுக்கு ஏற்பட்ட திடீர் அக்கறையை...”

“நிறுத்துடா, பெரியவங்க பற்றியெல்லாம் வாயில் வந்ததை உளறாதே! அப்பாவின் விருப்பமும் கட்சி பலமடைய வேணுங்கறது தானே.

நானாமறு நாள் அப்பாவோட ஆண்டுத்திவசத்தை சிறப்பாக செய்ய வேணும் அப்படின்னு கட்சிமாவட்ட அமைப்பாளர் செலவுக்குப்பணம் அனுப்பியிருக்கார். ஒரு கொப்பித்தாளை எடுத்து வந்து வேண்டிய சாமான்களை நான் சொல்ல குறித்துக்கொள்” மகனை ஏவிவிட்டு முன்பக்கம் பார்த்தவளுக்கு தூக்கிவாரிப்போட்டது.

பிரதான செய்தியின் கீழ் பெட்டிச்செய்தியில் அச்சாகியிருக்கும் அந்தப்போராளியின் படம்... “உந்தப் பெடியனுக்குத் தான் இண்டைக்கு நடுக்கல் திரைநக்கம் செய்தவை! வெற்றுடம்பைக்கூட காணாமல் அவ்வூர் உறவுகள் கதறித் துடிச்சதை பார்க்க வேதனையாக இருந்ததம்மா.”

பரிமளம் திகைப்போடு புகைப்படத்தை மீண்டும் பார்த்தான். அது அவன் தான்...! மனம் ஹோவென்று இரைந்தது.

உள்ளே ஓடிச்சென்று

சொல்லாம அழுதிட்டிருந்தா என்ன அர்த்தம்?” பரிமளம் விம்மலூடே சொல்லத்தொடங்கினான்.

* * *

இந்த ஊரடங்கு வேளையில் தடதடவென படியேறி வருவது யாராயிருக்கும்...?

பரிமளத்தின் நெஞ்சக் கூட்டினுள் இதயம் வேகமாகத் துடித்தது. கணவன் ‘ஹார்ட் அட்டார்க்கில் போனதோடு பூ. பொட்டு மற்றும் அனைத்துச் செல்வங்களுடன் மனத்துணியும் கூட அகன்றுவிட்டதே!

கதவை நெருங்கி கதவிடுக்கினாடு ஏதேனும் மனித அசைவுகள் தென்படுகின்றதா என உற்றுக்கோட்டான்.

தயாரன்

‘ஊரடங்கை அமுல் படுத்தும் படையினரோ...?’

பப்பி வேறு அயல் வீட்டு நாய்களுடன் சேர்ந்துகொண்டு அகோரமாகக்குரைத்தது. இந்த நேரம் கள்ளருக்கும் வாய்ப்பானதே! கதவைத்திறந்தால் அடுத்து என்ன நடக்குமோ...? என்ற விடை தெரியாத

“அ...ம்...மா...அம்மா” ஈனல்வரத்தில் அழைக்கும் ஆண்குரலுக்குரியவன் யாராயிருக்கும்...? மனதை திடப்படுத்திக் கொண்டு இலாந்தரை தீண்டிவிட்டு கதவைத்திறந்தான்.

வெளியே கதவில் சாய்ந்தவாறு நிற்பது...

“யார்நீ... உனக்கென்ன வேணும்?” எச்சில் விழுங்கினான்.

“அம்மா தயவுசெய்து என்னை உள்ளே அனுமதியுங்கோ...”

“முடியாது, இந்த ஊரடங்கியபொழுதில் அத்தமீறி வீட்டிற்குள் வந்து...இது வயசுப் பிள்ளைகள் உள்ள வீடு” பரிமளம் வாசலை மறித்து நின்றான். வந்தவன் நிற்கமுடியாமல் பொத்தென தரையில் சரிந்தான். அப்போது

இங்கிருப்பதை படையினர் மணந்து பிடித்தால் வேறு வினையே வேண்டாம். ஆபத்து.. ஆபத்து! என உள்மனம் அலாரம் அடித்தது. பின்னறையில் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் மதன், சொசூபி இருவரும் கண்ணுக்குள் வந்துபோனார்கள்.

இவனின் இக்கட்டு புரியாமல் சுவரில் நவரட்ணம் அட்டகாசமாகச்சிரித்துக்கொண்டிருந்தார். நாய்களின் ஓலம் இப்போது மேலும் பல வீடுகளுக்கு வியாபித்திருக்க பிரதான வீதியில் தொலைவில் கனரக வாகன இரைச்சல் வேறுபதியை மேலும் அதிகரிக்க...

“இல்லை, இங்கிருந்து போயிடு... என்னால் உனக்கு அடைக்கலம் தரமுடியாது” அவசரமாக கதவை அறைந்து, குறுக்குச்சட்டத்தைக் கொழுவினான்.

பிள்ளைகள் இருவருக்கு மிடையே உடலைக்குறுக்கிக் கொண்டு படுத்தவளுக்கு அவனின் “அம்மா...அம்மா” என்ற வேதனையின் வெளிப்பாடு தொடர்ச்சியாக செவிகளில் இரைந்து கொண்டிருந்தது.

சற்றைக்கெல்லாம் இராணுவ வாகன இரைச்சல் இவள் வீட்டைக்கடந்துபோனது.

காலை இருள் விலக முன்னரே எழுந்து தரையில் தெளித்திருந்த தடயங்களை ஈரத்துண்டினால் ஒற்றியெடுத்தான். அவன் அவிழ்த்துப்போட்டிருந்த குருதிபடிந்த துணியை குப்பைக் கிடங்கில் வீசிவான்.

“அவன் என்னவானான்...? தெரியவில்லை. ஏதோ இந்தச் சூழலிலிருந்து அகன்றதே போது மென்றிருந்தது.

விடிந்ததும் ரியூட்டரி வகுப்பிற்கு மதனை அழைத்துப் போக வந்த சிநேகிதன் கோபி பரபரப்பாக அந்த விடயத்தைச் சொன்னான்.

நாயன்மார்க்கட்டு வீதி பிரதான தெருவில் வந்து மிதக்கு மிடத்தில் சூட்டுக்காய்த்துடன் சடலமொன்று கிடப்பதாக...

ற்றை விரட்டிவிட்டு அதில் மொய்த்திருந்த எறும்புகளை உதறினான்.

துணியின் இயல்பான நிறத்தை மறைத்து செம்மை பரவியிருந்தது. துணியில் குருதி சீரற்றுப் படிந்திருந்ததனால் ஆங்காங்கே உள்வளைந்தும் வெளிநீட்டியும் அமைந்த புறவரு அவளுக்கு புதிதாய் எதையோ உணர்த்த -

குருதிமையினால் இந்த தேசத்தின் எல்லைகள் வரையப்படும் உண்மை அவளுக்குப்புரிய ஆரம்பித்தது.

* * *

பரிமளம் ஏமாற்றம், துயரம், அவநம்பிக்கை அனைத்தும் கலந்த உணர்வில் ஆடிப்போயிருந்தான். சற்றுமுன் கோபி தந்துவிட்டுப்போன வெள்ளைத் தாளில் தன் முடிவை உறுதியாகக் கிறுக்கியிருந்தான் மதன்.

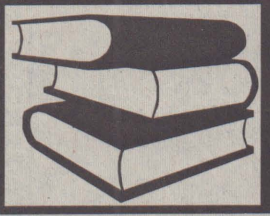
....அப்பா கனவுகண்ட சமத்துவ சமுதாயத்தை சிருஷ்டிக்க உதிர்ந்துபோனவர்களின் உன்னதத்தை உணர்ந்துகொண்டதன் வெளிப்பாடே அதே அடிச்சுவட்டில் நானும்..

என்னை எங்கும் காணவில்லையென்று அனுதினமும் அழுதுவடித்து என் புனித யாத்திரையின் நோக்கத்திற்கு களங்கத்தினை ஏற்படுத்த மாட்டீர்களென திடமாக நம்புகிறேன்.

அப்பாவின் பதினைந்தாம் ஆண்டு நினைவில் அவரின் கனவு நனவாகவேண்டுமென்ற பிரார்த்தனையோடு - உறுதியோடு நடக்கிறேன்.

கூட்டற்ற வாழ்வு கைகூடும் வரை களத்திலே நானிருப்பேன்! அதுவரை...

திருப்பித் திருப்பி அதைப்படிக்க அவளுக்கு அனைத்துமே துலக்கமானது கையிலிருந்த கண்ணாடிப் பெட்டிக்குள் இருந்த அந்த குருதிசேற்றில் நனைந்த துணியுடன் மதனின் மடலையும் பத்திரமாக மூடினான்.

நூல்நோக்கி

புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கைக்கு முதற்காலம் 'ஓயாத அலை' காலம். ஓயாத அலைக்கு முதற்காலம் வன்னி மீதான படையெடுப்புக்காலம் அது வன்னியின் நெருக்கடிக்காலம். இந்தக்காலத்தை இன்னொரு வகையிலும் சொல்லலாம்.

வன்னியின் நெருக்கடிக்காலம் = வன்னியின் எழுச்சிக்காலம் என்று. ஆனால் அதனை வேறொரு சந்தர்ப்பத்தில் பார்க்கலாம். ஆக, இந்த நெருக்கடிக்கால வாழ்க்கை அசாதாரணமானது மிகவும் பயங்கரமானது.

எல்லா வழிகளும் அடைக்கப்பட்ட நிலையில், இறுக்கங்கள் ஒருபுறமாகவும் தொடர்ச்சியான படையெடுப்புகள் இன்னொரு புறமாகவும் அன்றைய நாட்கள் மிகப்பயங்கரமானவையாக இருந்தன. சுற்றி வளைத்து இறுக்கத்தை மேலும் மேலும் இறுக்கி ஒரு சிறு வட்டத்திற்குள் எல்லாரையும், எல்லாவற்றையும் கொண்டு வந்திருந்தார்கள் படையினர். அன்றைய அந்தப்பயங்கர நாட்கள் எப்படியிருந்தன? அந்த நாட்களில் எப்படியெல்லாம் இருந்தோம் என்பதற்கு ஒரு சாட்சியமாக, ஒரு பதிவாக, ஒரு அடையாள நன் முயற்சியாக 'சுடர்' என்றொரு மலர் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

சுடர் ஒரு முக்கியமான வெளிப்பாட்டு அடையாளம்.

ஒடுக்குமுறையின் உச்ச விசையைச்சனங்கள் சந்தித்த காலம் எப்படியிருக்கும் என்பதற்குச் சுடர் நல்லதொரு பதில். சிங்களவர்கள் தமிழர்களின் மீது அன்றைய நாட்களில் எப்படியெல்லாம் போரை நடத்தினார்கள் என்றும், போரின் போரால் எப்படியெல்லாம் நடந்துகொண்டார்கள் என்பதற்கும் ஒரு சாட்சிக் குரல் அது.

கிளிநொச்சி மாவட்ட சமூக சுகாதார அபிவிருத்திச்சபை 'சுடரை' வெளியிட்டிருக்கிறது.

சுடர் ஒரு காலகட்டத்தின் நிகழ்வுகளைப்பதிவாக்கியிருக்கிறது. அந்த நிகழ்வுகளின் ஊடாகவும் அந்த நிகழ்வுகளில் பங்கேற்றவர்களின் ஊடாகவும் பல சேதிகளைச்சொல்கிறது.

'சத் ஜெய' நடவடிக்கையோடு கிளிநொச்சி நகரம் முற்றாக அழிந்துபோனது. அப்போது அந்த நடவடிக்கை தொடங்கிய போதே முதலில் இலக்குவைக்கப்பட்ட குறி அங்கிருந்த வைத்திய சாலைதான். 1996 ஜூலை 17ஆம் திகதி வைத்தியசாலையை நோக்கிய ஷெல்லடிபுடன் தொடர்ந்த இடம் பெயர்வு அக்கரயானை நோக்கி எல்லாவற்றையும் நகர்த்தியது - இடம் பெயர் வைத்தது. அப்போது கிளிநொச்சி வைத்தியசாலையில் MSF பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த தது. கிளிநொச்சி மாவட்டவைத்தியசாலை, அக்கரயானிலுள்ள கிராமிய வைத்தியசாலைக்குக் C.காண்டுசெல்லப்பட்டு அதனுடன் இணைக்கப்பட்டு செயற்படத்தொடங்கியது. MSF மலர்வைக்குப்போய்விட்டது. போதிய வசதிகளற்ற நிலையில் பெருந்தொகையான அகதிச்சனங்களையும் தாங்கிக்கொண்டு எப்படி அக்கரயானில் மருத்துவச்சேவை நடந்தது என்பதுதான் சுடர் சொல்லும் கதை.

அகதிகள் எல்லா இடங்களிலிருந்தும் வன்னியை நோக்கி, பாதுகாப்பு உணர்வோடு வந்த சனங்கள் வன்னியின் பெருநகரமாயிருந்த கிளிநொச்சி படையெடுப்புக்குள் சிக்குண்ட போது அங்கிருந்து லட்சக்கணக்கானவர்கள் இடம் பெயர்ந்து அக்கரயான்- ஸ்கந்தபுரம் பகுதிக்கும் அதனையண்டிய ஊர்களிலும் தான் பெருமளவில் குடியேறினார்கள்.

தொழிலில்லை, வருமானம் இல்லை, போவதற்கு இடமில்லை, வாழ்வதற்கு வழியில்லை, பசி,

நோய், போசாக்கின்மை, நுளம்புக்கடி, பாம்புக்கடி, வெள்ளப்பெருக்கு, சுத்தமான நீரின்மை மனநெருக்கடிகள், உறவுகளின் ஆதரவற்ற நிலை என்று விரிந்த அவல வாழ்க்கை எல்லோரையும் அடிக்கடி வைத்தியசாலைக்கே அனுப்பியது. பலர் திரும்பத்திரும்ப வைத்தியசாலைக்கே வந்தார்கள். பலருக்கு நோய் குணமாவதற்குரிய போசாக்கின்மை. பலருக்கு மலேரியா திரும்பத்திரும்பத்தாக்கியது.

வருவோருக்குரிய நோய்களைத்தீர்ப்பதற்கான மருந்துகளைப் போதியளவில் இருப்பதில்லை. சில மருந்து வகைகள் முற்றாகவே இல்லை.

ஆனால் தினமும் வெளிநோயாளர் பிரிவுக்கு மட்டும் இரண்டாயிரம் பேருக்குமேல் வந்துகொண்டிருந்தார்கள். மருத்துவர்களுக்கும் பெரும்பற்றாக்குறை. வரும் நோயாளிகள் முக்கால் வாசிக்கும் மேலானவர்கள் விடுதியில் நின்று சிகிச்சை பெறவேண்டிய நிலையிலுள்ளோர். ஆனால் விடுதிகளில்அதற்குரிய வசதிகளில்லை. இந்த நிலையில் எப்படி அந்தப்பெரும் நெருக்கடிகளை சமாளிக்கவும் தீர்க்கவும் முடிந்தது என்றும் முயற்சியெடுக்க

களில் - யுத்தத்தின் அந்த நாட்களில் பொதுச்சுகாதாரத்தரப்புச்சந்தித்த அனுபவங்களின் பதிவை சுடர்தான் செய்திருக்கிறது.

யுத்த களமருத்துவப்பதிவுகளை போராளிகள் பல சந்தர்ப்பங்களிலும் பதிவாக்கிவருகிறார்கள். ஆனால் அப்போது பொதுச்சுகாதார தரப்பின் பிரச்சினைகளையும் பொது மக்களின் மருத்துவப்பிரச்சினைகளையும் வேறெங்கும் எவரும் பதி

கிளிநொச்சி மாவட்ட சமூக சுகாதார அபிவிருத்திச்சபையின் ஐந்தாவது ஆண்டு நிறைவு 1997

நூலின் பெயர் :- சுடர்

பதிப்புரிமை :- இதழாக்கக்குழு கிளிநொச்சி மாவட்ட சமூக சுகாதார அபிவிருத்திச்சபை

முதற்பதிப்பு :- மே 2002

கிளிநொச்சி மாவட்ட சமூக சுகாதார அபிவிருத்திச்சபையின் ஐந்தாவது ஆண்டு நிறைவுச்சிறப்பிதழ்

கப்பட்டது எனவும் சொல்கிறது சுடர்.

அன்றைய நாட்களில் வைத்தியசாலை சந்தித்த அனுபவங்களை வைத்தியசாலையில் வேலை செய்தவர்களை எழுதியிருக்கிறார்கள். அக்கரயானுக்கு கிளிநொச்சி மாவட்ட வைத்தியசாலை இடம் பெயர்ந்தபின், அக்கரயானிலிருந்து அது இயங்கியபோது அதன் மீது படையினர் மேற்கொண்ட ஷெல்லடிபுடன் பதிவாக்கப்பட்டுள்ளது. தவிர, நோயாளர் தொகை, பெரும்பாலும் அவர்கள் எத்தகைய நோய்களால் தாக்கப்பட்டார்கள், திரும்பத்திரும்ப அவர்கள் நோய்களால் தாக்கப்பட்டவேண்டிய காரணமென்ன? வைத்தியசாலையில் நிகழ்ந்த பிற்பு வீதம்+இறப்பு வீதம், வைத்தியசாலையிலிருந்த வளங்கள், ஆளணிப்பிரச்சினை என எல்லாவற்றையும் தரவுகளோடு பதிந்திருக்கிறார்கள்.

ஏற்பட்ட நெருக்கடி நிலையை சமாளிக்கவும் உதவியற்ற நோயாளர்களுக்கு உதவவும் ஒரு உபாயமாக உருவாகிய சமூக சுகாதார அபிவிருத்திச்சபை வெளியேயிருந்து - மக்களிடமிருந்தே உதவிகளைப் பெற்றது. பொதுநிறுவனங்கள், வர்த்தகர்கள், தொண்டர் அமைப்புகள் என்பவையும் அந்த அபிவிருத்திச்சபைக்கு உதவியிருக்கின்றன. அபிவிருத்திச்சபை நோயாளர் பராமரிப்பையும் செய்திருக்கிறது.

அத்தோடு, மேலதிக சிகிச்சைக்காக வவுனியா, அனுராதுபுரம், கண்டி ஆகிய இடங்களிலுள்ள மருத்துவமனைக்குச்செல்லும் வசதியற்ற நோயாளருக்கு உதவிப்பணத்தை கொடுத்து அவர்கள் சிகிச்சை பெறவும் உதவியிருக்கிறது. முதலில் மேலதிக சிகிச்சை பெறவேண்டிய நிலைமையிருந்த போதும் கையில் சிறு தொகைகாக கூட இல்லையே என்ற காரணத்தால் பலர் வெளியேறுவதைத்தவிர்த்து வந்தனர். அபிவிருத்திச்சபையின் உதவி இதற்கு மிகமுக்கியமாக இருந்தது. இவையும் இங்கே பதியப்பட்டிருக்கின்றன.

நெருக்கடிக்க ஐந்தாண்டு

வாக்கியதாகவோ வெளிப்படுத்தியதாகவோ தெரியவில்லை.

வன்னியில் அதிலும் குறிப்பாக கிளிநொச்சி மாவட்டம் யுத்த நாட்களில் சந்தித்த மருத்துவப்பிரச்சினைகளின் பதிவாக்கத்தான் சுடர் இருந்தாலும் இது ஒரு முக்கியமான ஆவணமாகவும் பல சேதிகளைச் சொல்லும் ஒரு சாட்சிக்குரலாகவும் இருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

இந்த மலரில் வைத்தியசாலையின் பணியாளர்கள், பொறுப்பதிகாரிகள், மருத்துவர்கள் தொடக்கம் அபிவிருத்திச்சபையைச் சேர்ந்தோர்கள் மற்றும் அதன் குழுவூடன் இணைந்த படைப்பாளிகள், பொது அமைப்புகள், நிறுவனங்களைச் சேர்ந்தோர், அரசாங்கத் திணைக்களங்களிலுள்ள அதிகாரிகள் என்று சகல தரப்பினரும் தங்கள் அனுபவங்களுக்கூடாகவும் தங்கள் அவதானித்தவைகளுக்கூடாகவும் பல விடயங்களை கூறியிருக்கின்றனர்.

விடுதலைப்போராட்டத்தின் போதான யுத்தகாலமொன்றில் ஏற்பட்ட மருத்துவநெருக்கடியை எவ்வாறு மக்கள் எதிர்கொண்டார்கள் என்பது தான் சுடர் தருகின்றனார். ஒரு மக்கள் மயப்பட்ட நடவடிக்கையின் மூலமே இவையெல்லாம் சாத்தியமாகியிருக்கின்றன என்பது இதற்கூடாக நமக்குக்கிடைக்கின்ற சேதி.

இவையெல்லாவற்றுக்கும் ஒருமையாக நின்று செயற்பட்ட மாவட்ட வைத்தியஅதிகாரி Dr. ச. விக்கனேஸ்வரனும் அவரோடு இணைந்து நின்ற அனைவரும் மெய்யாகவே பாராட்டப்படவேண்டியவர்கள்.

சுடரை நீங்கள் நிச்சயம் வாங்கி வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அது நமது கடந்த காலத்தின் ஆய்க்கினைகள் நிறைந்த வாழ்க்கையின் நிரூபணம். நாங்கள் எதிர்கொண்ட போரினதும், போர்முறையினதும் அடையாளம். உலகத்திற்கு அதனூடாகப்பல செய்திகளை அதாரத்தோடு சொல்லத்தக்கசான்று.

கருணாகரன்

வளரும் பயிர்

ஒண்டு...ரண்டு...மூண்டு...
நாலு...அஞ்சு...
ஆறு...

சங்கக்கடையில்
வாங்கிய அரிசிக்குள்
ஒன்றொன்றாய்ப்
பொறுக்கியெடுத்த பயறு
காக்கிலோ. தேறும்

'என்ற செல்லம்
எலிக்குஞ்சுச் செட்டியார்
மாதிரி
நானைக்குப் பெரிசிய
பணக்காரியாய் வரும்'

அம்மா புடைக்கத் தந்த
அரிசிக்குள் பொறுக்கிச்
சேர்த்த
பயறு
என் வீட்டுத்தோட்டத்தில்
பயிரானதைக் கண்டு
அம்மா வாயாரப் பாராட்டினவா

பயிர் விளைந்த
பணம் கைக்கு வந்தால்
கம்பூட்டர் வாங்கலாம்
கவிதை எழுதலாம்

பயிருடன் போட்டியாய்
என்னாசையும் வளர்ந்தது.
ஐயோ.....

அயல் வீட்டுக் கோழி
வேலியேறிக் குதித்து
என் பயிரை
அழித்து விட்டது.

கோழிக்கு நானென்ன
கொடுமை செய்தேன்?

சுயமாய் முன்னேற
விரும்பியது குற்றமா?

அயல் வீட்டான்
எம்மை வாழவே
விட மாட்டானா?

செட்டியார்களை உருவாக்கும்
காலம் மலையேறிவிட்டதா?

நிவாரணப் பிச்சை தான்
எமக்கிங்கே நிரந்தரமா?

குபபையைக் கிளறும்
கோழியா அறியும்
வாழ்தலின் பெறுமதி?

ஞா.மணிமேகலை

எவருக்காவது ஓரீயுமா?

எல்லாவற்றுக்கும்
நீற்றங்களும் மணங்களும்
உண்டு
நல்லது நறுமணம்
கெட்டது துர்மணம்
இரண்டையும் முகர்வது
முக்கு
நுகரவும்
ஒதுக்கவும் தீர்மானிப்பது
மனது
மனதின் மணமும் நிறமும்
எவருக்காவது தெரியுமா?

தேயிலைக்கொழுந்து
பச்சை
அரைத்தபிறகு கறுப்பு
அதன் சாயம் சிவப்பு
அருந்தினால் தெம்பு

மனித நெஞ்சுகளிலிருக்கும்
நஞ்சு,
யொறாமை,
எரிச்சல்,
கொதி,
என்பனவற்றின்
நிறமும் மணமும் என்ன?

ஆவரங்கால் சுதன்

1301-03

அத்தியாயம் -02

மிஸிஸ் மக்கின்ரயரின முகம், மதக்கோட்பாடுகளினால் ஏற்பட்ட திடமான உணர்வினால் சிகப்பானது. முன்பு அவளது தாயாரை, பாலுணர்வு பற்றிய பேச்சுக்கள், எப்படி உணர்ச்சிவசப்படுத்தும், அதேபோல் கிறிஸ்து என்ற சொல் அவளை உணர்ச்சி வசப்படவைத்தது. 'கௌசக்போவ தற்கு ஒரு இடமில்லாவிட்டால் அதற்கு நான் பொறுப்பாளி அல்ல. உலகிலுள்ள மேலதிக ஆட்களுடைய பொறுப்பை எல்லாம் நான் சுமக்க முடியாது.

இவற்றை எல்லாம் கிழவர் செவிமடுத்ததாகவே தெரியவில்லை. அவரது கவனமெல்லாம் அந்த ஆண்மயிலிலேயே பதிந்திருந்தது. அது சிறு அடியாக வைத்து, மறுபுறமாக நகர்ந்து, விரிந்துகிடந்த தோகையை தனது தலையால் தொட்டது, 'என்ன மாதிரியான உருவமாற்றம்' என்றார் பாதிரியார்.

அவர் எதைப்பற்றிப்பேசுகிறார் என மிஸிஸ் மக்கின் ரயருக்கு விளங்கவில்லை. 'முதல் காரியம், இங்குகௌசகைக் கொண்டு வந்திருக்கவே தேவையில்லை' என முறைத்தபடி அவள் கூறினாள்.

இன்னும் சில வாரங்களுக்கு சோடலிதிரும்பவும் எஸ்ரேற்றிற்குவராமல் விட்டிருந்தால், வேலை செய்வதற்கென வேறு ஒருவனைத்தேடும் வேலை, மிஸிஸ் மக்கின்ரயருக்கு ஏற்பட்டிருக்கும், அவளுக்கு அவனைத்திரும்பவும் வேலைக்கு வைத்திருக்க விரும்பமில்லைத்தான். பரிட்சியமுள்ள அந்தக்காரரோட்டால் வந்து, அவளது வீட்டின் முன்னிற்ற போது, தானே ஒரு நீண்ட பரிதாபகரமான பணத்திலிருந்து திருப்பித்தனது சொந்த இடத்திற்கு வந்தது போன்ற உணர்வு அவளுக்கு உண்டாகியது. மிஸிஸ் மக்கின்ரயருக்கு அப்போது தான் மிஸிஸ் சோடலியின் உறவை தான் இழந்து விட்டிருந்த உணர்வு சட்டெனப்புரிந்தது. மிஸிஸ் சோடலி அங்கிருந்து

சென்ற பின்பு, பேச்சுத்துணைக்கு எவருமே அவளுக்குக்கிடைக்கவில்லை. அவள் மிஸிஸ் சோடலி தனது பெரியஉடலை அசைத்து அசைத்து படிக்கட்டுகளால் ஏறி வருவதை காண கதவுப்பக்கமாக வந்தாள். கறுத்தத்தொப்பியுடன், சிவப்பு மற்றும் நீலநிறங்களில் ஈச்ச மரங்கள் வரையப்பட்டிருந்த சேட்டையும் அணிந்துகொண்டு, தனியாளாக சோடலி அங்கு நின்றாள், அவனது முகத்திலிருந்த பள்ளங்கள் ஒரு மாதகாலத்துக்கு முன்னிருந்ததை விட, ஆழமாகியிருந்தன. முகம் கெட்டுநொந்து கொப்பளங்களுடன் திகழ்ந்தது.

'நல்லது மிஸிஸ் சோடலி எங்கே' என்றாள் மிஸிஸ் மக்கின் ரயர்.

'இறந்துவிட்டாள்' இங்கிருந்து வெளியேறிய அன்று அவளுக்கு ஸ்ரோக் ஒன்று ஏற்பட்டது. ஒரு சுவத்தின் சாயல் அவனது முகத்தில் தெரிந்தது. நான் அந்தப் போலிஸ்காரனைத்தான் அவளது சாவிற்ரு காரணம் சொல்வேன்.

விரும்பியதால், அதற்காக காத்திருக்க அவன் தயாராக இருந்தான். போலிஸ்காரன் அங்கிருந்து போய்விட்டால், அதுவே தனக்கு ஓரளவிற்காயினும் திருப்தியைத் தருமென சோடலிசொல்ல, அதுவே தனக்கும் மிகப்பெரிய அளவிலான நிம்மதியைத்தரும் என்றாள் மிஸிஸ் மக்கின்ரயர். ஏற்கனவே இருந்த உதவியாளர்களில் தான் திருப்தியடைந்திக்க வேண்டும் எனவும், அதைவிட்டுவிட்டு உலகின் வேறு பகுதிகளிலிருந்து வந்தவர்களை உதவிக்கு அமர்த்திக்கொண்டது பிழைதான் எனவும், அதற்காக மன்னிப்புக்கேட்டுக்கொண்டாள்.

தான் வெளிநாட்டவரை ஒரு பொருட்டாக மதிப்பதில்லை எனவும், அவர்கள் முதலாவது மகாயுத்தத்தின் போது நடந்து கொண்ட விதத்திலிருந்து, அவர்களை மட்டி முடியும் எனவும் சோடலி கூறினாள். அவர்களில் பலரைக் கண்டுவிட்டதாகவும், எவருமே எம்மவரைப்போலில்லை எனவும், தனக்கு கைக்கிரினை

தான் வெளியேற்றப்பட்ட போகிறேன் எனச்சிறிதேனும் சந்தேகம் கொள்ளாமல், முன்பு போலவே முனைப்பாகச்செய்து கொண்டிருந்தான். இடம்பெயர்ந்தவன் வேலைகளை அவன் ஒரு போதுமே முற்றுப்பெறாது என எண்ணியிருந்த வேலைகள் எல்லாம், மிக விரைவிலேயே முடிந்து வந்தன. ஆனால் கௌசகைக் தொலைத்துக்கட்டுவது என்ற தீர்மானத்தில், மிஸிஸ் மக்கின்ரயர் மாறாதிருந்தாள். அவ்விடத்தில் விறைத்த அவனது உருவம்,

வந்தபோது பாதிரியார் வராததால், போலிஸ்காரனுக்கு கொடுக்க வேண்டிய முன்னறிவித்தலை, சிறிது காலத்துக்கு பின்போட வேண்டிவந்தது.

சோடலி தான் எப்போதுமே 'ஒரு பெண் எதைச்செய்வேன் எனக்கூறுகிறாளோ, நிச்சயமாக கூறியபடி செய்யவே மாட்டாள்' என்பதை தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டும் என்று தனக்குள்ளே கூறிக்கொண்டாள். "அவளது

பிளானறி ஓ கொணரின்

இடம் பெயர்ந்தான்

அவன் தான் அவளைக்கொண்டு விட்டான் என்ற நினைக்கிறேன்.

சு.மகேந்திரன்

அவனுக்கு அவள் பிசாசிடமிருந்துள்ளான் எனத்தெரிந்திருந்தது. அவள் அப்படித்தான் என்னிடம் கூறியிருக்கிறாள்.

மிஸிஸ் சோடலி இறந்த அதிர்ச்சியிலிருந்து மீளமிஸிஸ் மக்கின்ரயருக்கு மூன்று நாட்களெடுத்தன. "அவர்கள் தனது சுற்றத்தவர்கள் என்றே எவரும் நினைத்திருப்பார்கள்" எனத்தனக்குள் கூறிக்கொண்டாள். அவனது மனைவி அங்கு இருக்கமாட்டாள் என்ற இந்தப்புதியநிலையில், சோடலியை வேலைக்கு அமர்த்திக்கொள்ள மனவிருப்பமில்லாமலிருந்ததும், அவனைத்தோட்ட வேலைக்கமர்த்தினாள். மாத இறுதியில் வேலையிலிருந்து நிறுத்துவதற்கான முன் அறிவித்தலை கௌசக்கிற்கு கொடுக்கப்போவதாகவும், அதன்பின்னர் கால்நடைப்பராமரிப்பை சோடலி எடுத்துக்கொள்ளமுடியும் எனவும், சோடலிக்குக்கூறினாள். தொழுவத்தில் வேலைசெய்வதையே சோடலி

ஒன்றை எறிந்தவனது முகம், நினைவுகூர்ந்தபோது அது கௌசக்கினது போல் வட்டமான முக்குக்கண்ணாடி அணிந்த முகமாக இருந்ததாகவும் சோடலி கூறினாள். 'ஆனால் கௌசக் ஒரு போலிஸ்காரன் யேர்மனியன் அல்ல' என்றாள் மிஸிஸ் மக்கின் ரயர்.

'அவர்களில் பெரியதாக எந்த விதவேறுபாடுகளும் இல்லை' என சோடலி விபரித்தாள்.

நீகிரோக்களும் சோடலியின் வரவால் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். இடம் பெயர்ந்தவன் தன்னைப்போல் நீகிரோக்களும் கடுமையாக உழைக்கவேண்டும் என எதிர்பார்த்தான். சோடலியோ அவர்களின் வரையறையைத்தெரிந்து வைத்திருந்தான். அவனே ஒரு போதும் நல்லதொரு உழைப்பாளியாக இருந்ததில்லை. மிஸிஸ் சோடலி முன்பு அவனை ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருந்தாள். அவள் இப்போது இல்லை. ஆகையால் முன்பை விட எல்லாவற்றையும் மறந்துவிடுபனாகவும், மெதுவாகச் செயல்படுபவனாகவும் சோடலி மாறியிருந்தான்.

அவசரத்துடன் அங்குமிங்கும் அலைந்து திரிவதே எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவருக்கு ஒரு வகை எரிச்சலைக் கொடுத்திருந்தது. "தன்னை அந்த வயதான பாதிரியார் நன்றாக ஏமாற்றிவிட்டார்" என எண்ணிக்கொண்டாள். "அவன் திருப்தியைத்தரவிட்டாலும் கூட, அதைப்பொருட்டுத்தாது, அவனைக்கட்டாயமாக வைத்திருக்க வேண்டும் என்ற சட்டத்துடன் கூடிய கடமைப்பாடு ஏதும்யாருக்குமில்லை என்றாலும் கூட, மானசீகமான கடமைப்பாடு ஒன்று எல்லோருக்கும் உண்டு" என பாதிரியார் கூறியபடியிருப்பார்!

"தனது மானசீகமான கடமைப்பாடு, சோடலிபோன்ற சொந்த நாட்டுக்காக சண்டையிட்ட தனதாட்களுக்கே உரியது, கௌசகைப்போல் சொந்த லாபங்களுக்காக என்ன என்ன கிடைக்கின்றனவோ, அவற்றை எல்லாம் அனுபவிக்க வந்திருக்கும் இவர்களுக்கானதல்ல என்று இடம்பெயர்ந்தவன் வெளியேறும் போது பாதிரியாருக்கு கூறிவிட வேண்டுமெனவும்" மிஸிஸ் மக்கின்ரயர் நினைத்தாள். அம்மாதத்தின் முதலாம் திகதி

உறுதியற்ற தன்மையை, எவ்வளவு காலத்துக்குத்தன்னால் பொறுத்துக்கொள்ள முடியுமென்று" அவனால் தீர்மானிக்கமுடியவில்லை. "அவள் இப்போது மனமிளகிய ஒரு பெண்ணாக மாறியிருப்பதுபோலவும், அத்தான் போலிஸ்காரனை அங்கிருந்து வெளியேற்றப்பட்டால், அவனுக்கு வேறு ஒரு வேலை அமைவது கடினமாக இருக்குமென அவள் பயப்படுகிறாள் எனவும்," சோடலிக்குத்தோன்றியது. இதில் உள்ள உண்மையை உணர்ந்துகொள்வான். தானும் தனதுமனைவியும் மட்டுமே வெள்ளை இன உதவியாளர்களாக இருந்தபோது இல்லாமலிருந்த சுருக்கங்கள் அவளது முகத்தில் தோன்றியுள்ளதை அவன் அவதானித்தான். எப்போதும் மிஸிஸ் சோடலியைப் பற்றிச்சிந்திக்கும் போது, ஒரு பழைய வாளி வற்றிய கிணற்றுக்குள் போவது போன்ற உணர்வு அவனுக்கு ஏற்படுவதுண்டு.

(தொடரும்)

ஊக்க மர்த்திரை

வகுப்பில் முதல் மாணவனாக வரவேண்டும் என்ற ஆசையாருக்குத்தான் இல்லை. ஒரு வகுப்பில் பல கெட்டிக்காரர்கள் இருப்பார்கள். பல புத்திசாலிகள். இருப்பார்கள். கிட்டத்தட்ட சம்பலம் உள்ளவர்களில் யாரோ ஒரு மாணவன்தான் முதலாவதாக வருகிறான். இவனது வெற்றியின் இரகசியம் தான் என்ன? கஷ்டப்பட்டுபடித்து முன்னேறியிருக்கிறான். அதாவது வெற்றி இலகுகைநோக்கிய பயணத்தில் கஷ்டங்களைச்சகித்து முன்னேறியிருக்கிறான்.

தாலாட்டும் தூக்கம், கவர்ந்திழுக்கும் இளமைக்கேயுரிய சினிமா, ரீலி, றேடியோ மோகம், பருவ ஈர்ப்புகள் எல்லா வற்றையும் முறியடித்து - அதாவது மனைகை கல்வியின் பால் ஒரு நிலைப்படுத்தி வெற்றியீட்டியிருக்கிறான். சிரமங்களை எதிர்கொள்ளத்தயங்காத எமது மனைநிலை தான் வெற்றிகான உரமாகும்.

வெற்றியின் பயணம். ஆம்! வெற்றியின்பயணம் என்பது வலியும்வேதனையும் நிறைந்தது. முயற்சியையும், உழைப்பையும் உள்ளடக்கியது. ஆலயங்களில் விறகுகளை எரித்து தணல் மீது

உண்மைதான். வெற்றிப்பாதை என்பது கல்லும், முள்ளும் நிறைந்த காட்டுப்பாதைதான். மனத்தையித்தோடு காட்டை ஊடறுத்து கல்லிலும், முள்ளிலும், மழையிலும், வெயிலிலும், பசியிலும் தாகத்திலும் பயணம் செய்கின்ற ஒரு வீரபோராளியின் மனைநிலை தான்

நடந்து தீக்குளிப்பது போன்ற பயணமே வெற்றிக்கான பயணம். இது எல்லோராலும் முடிவதில்லை. ஆனால் எல்லோராலும் செய்யக்கூடியதுதான். ஏன் இந்தச் சிரமம் என்று பலரும் எதிர்வினையாகச்சிந்திக்கிறார்கள்.

இந்த முயற்சி என்று பின்வாங்கும் சலிப்புணர்வு தான் வெற்றியின் முதல்திணி. இப்படியான எதிர்வினையான உணர்வை அடக்கி, மனதிலிருந்து அதை அகற்றி விடுவது தான் வெற்றிச்சிகரத்தை அடைவதற்கான முதற்படியாகும்.

வெற்றியின் பாதைகள் கரமுரடானவை அதைத்தாண்டி வெற்றியில் மகிழ்வோம்

சிரமங்களைக் கண்டு அஞ்சி பின்வாங்குவதை விடுத்து, அச்சிரமங்களை எதிர்கொண்டு, அதைத்தகர்த்து முன்னேறினால் நாம் உயர்ந்த இலக்கை அடையலாம் - சிலவேளைகளில் நாம் எதிர்பார்த்த இலக்கைவிட இன்னும் ஒருபடி கூடவும் முன்னேறி

வெற்றிக்கனிகளை பறித்திட முடியும்.

சிரமம் என்பது கூட ஒரு வகை மனைநிலை தான். ஒரு வருக்குச்சிரமமாகத் தெரிவது இன்னொரு வருக்கு இலகுவாகத் தெரிவதும் இவ்வாறான மனைநிலையினால் தான். சில மாணவர்கள் படிப்பதைக் கஷ்டமாகப்பார்க்கின்றார்கள். ஆனால் இன்னும் சிலருக்கு அதுவே மகிழ்ச்சியாக இருக்கின்றதல்லவா? வாழ்வின் ஒவ்வொரு பயணத்திலும் இப்படியான எண்ண மாறுபாட்டிற்குக் காரணம் மனம்தான்! எனவே எதிலும் மனம் சோராதீர்கள்.

ச.முருகானந்தன்

விடுதலைப் போரின் முதல் வரலாற்றைத் தொடக்கி வைத்தவர்களில் ஒருவன். சங்கரீன்பின் அடுத்து சரிந்த அந்தப் பெருமலை. அவனது உடல் எங்கோ கடற்கரையில் தகனமானது. எதிரிகள் அவனுடைலை எரித்தனர். எரித்து சாம்பலையும் கரைத்தனர். கரைந்த சாம்பலாலேயே வரலாற்றை எழுதிவிட்டான் சீலன். அவனின் இழப்பென்பது விரல்களில் பெருவிரலின் இழப்பு. நெருக்கடி

பொய்யாகிப் போய்விடாதா! எவ்வளவு கஸ்ரங்களில் உயிருக்குயிராய் துணைநின்றவன் "தம்பியின்" இந்த மன ஓலம் பெருவிரல் இழந்த ஏனைய விரல்களின் தவிப்புதான்.

எல்லோரும் இப்படி இருந்துவிட்டால் அடுத்து என்னசெய்வது! இதற்கு நாம் ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டும். நாங்கள் எங்காவது வெளிக்கிடுவம். தம்பியின் குரல் தீர்க்கமாய் ஒலித்தது. காம்பொடிந்து தொங்கிய இலைகளாகி இருந்தவர்களுள் தம்பியின் இந்த குரல் ஒரு புத்தி

இயல்பானார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் சோரவில்லை. தவிக்கவில்லை. அழவுமில்லை. சுறுசுறுப்பானார்கள். சீலனின் நினைவுகள் அவர்களை நிறைத்திருந்தது. அவன் விட்டுப்போன வரலாறு அவர்களை ஊக்கப்படுத்தியது. அவனின் இழப்பு ஒரு படிமேலே கொண்டு சென்று விட்டிருந்தது அவர்களை. எதிரியை அவர்கள் தேடினார்கள் ஒவ்வொரு தோழரின் நடையிலும் வேகம்

பிரியமான மேலங்கி

நிறைந்த போதிலெல்லாம் தோள் கொடுக்கும்: வைத்த பற்றுக் கூட இறுக்கமானதாய் இருக்கும். அந்தப் பெருவிரலில் தம்பிக்கு அழவற்ற அன்பு.

தோழர்கள்

எல்லோரும் சோர்ந்திருந்தனர். முகம் வாடியிருந்தனர்.

இழந்துபோன தவிப்பு. இமைகளில் கூடியிருந்தது. அவர்களின் முகங்களில் தான் தவிப்பு ஆனால் இதயங்கள் அவிந்து கொண்டிருந்தன; அமுதுகொண்டிருந்தன. துரோகத்தில் அவர்களின் தூண் சரிந்துவிட்டது. ஒரு பெருவீரனை

கண்பொழுதில் இழக்க வேண்டியிருந்தது அவர்களுக்கு.

உண்மையில் அவர்களால் சீலன் இல்லை என்பதை ஏற்க முடியவில்லை. ஆயிரம்பேர்களில் அவன் ஒருத்தனாக அல்ல.

அப்போதெல்லாம் ஆறுபேர்களில் ஒருவன் அவன். "எவ்வளவு அற்புதமானவன் என் சீலன் ஆசையாக அல்லவா அவனுக்கு இதயச்சந்திரன் என்று பெயர் வைத்தேன் இவளவு சீக்கிரமாக என்னை விட்டுப் போனான்! அவனது மரணச் செய்தி

தெம்பை கொடுத்திருக்கவேண்டும் அனைவரும் நிமிர்ந்து இருந்தனர். ஊன்றியிருந்த கைகளை எடுத்து முன்னால் கட்டிக் கொண்டனர்.

அங்கு இருந்த மூத்த தோழர்

மிகுதன்

ஒருவர் "உணர்ச்சி வேகத்தில் நாங்கள் செயற்பட்டமெண்டா எல்லாரையுமே இப்பிடி இழக்க வேண்டியவரும். நிதானமா. செயற்படுவம்."

"நாங்கள் பழிவாங்க வெளிக்கிடவில்லை.

"இது ஒரு படிமாற்றமாகவே இருக்கட்டும்."

"எங்களைத் தேடித் தேடித் தான் எதிரிஇவ்வளவு காலமும் வந்தான் இனி..."

இனி!

எல்லோரும் தம்பியின் முகத்தில் பதிலை தேடினார்கள். விறைத்திருந்தார்கள். தம்பி உறுதியாக கூறினார். "நாங்கள் நிதானமா இனி எதிரியை தேடுவம்; தாக்குவம்; அழிப்பம்.இது எங்களால் நிச்சயமா ஏலும்". எல்லோரும்

தொற்றிக் கொண்டது. தம்பியின் திட்டம் நிச்சயமாயிருந்தது அவர்களின் மனங்களில்.

தேடல்களில் அவர்கள் மறைந்துவிட்டதால் தேடிய எதிரிகளின் கண்களில் இருந்தும் அவர்கள் மறைந்து கொண்டனர்.

உணவை கண்டுவிட்ட பருந்தாக அவர்கள் மகிழ்ந்தனர். அவர்களில் தேடுதல் வேட்கைக்கு நல்ல சூனையாக அமைந்து விட்டது. அந்த எதிரிகளின் ரோந்து அணி. அவர்களின் தாகத்தை மேலும் அதிகப்படுத்தியது உள்ளிருந்து கனன்ற சீலனின் நினைவு.

அவன் நினைவாய் ஒரு சரித்திரம் படைக்க அவர்கள் அணிவகுத்தனர்; தயாராகினர். திட்டம் செயலாகும் நாளுக்காய்க் காத்திருந்தனர். 23.07.83ல் அன்று தாக்குதலுக்காக புறப்பட்டுப் போன அணியில் 'தம்பி' தெளிந்த முகத்துடன் சீலனின் பிரியமான அந்த மேலங்கியை அணிந்திருந்தான்.

பொய்யுக்க எடுத்த பூக்கள்

முரண்பாட்டுக்கள்

தூங்காதே தம்பி தூங்காதே நீ - சோம்போறி என்றபெயர் வாங்காதே. பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் தூங்கமுன் கண்களை தழுவுட்டுமே... அமைதி உன் நெஞ்சில் நிலவட்டுமே... பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் தாலாட்டுப்பாடமட்டேன் தாலாட்டுப்பாட மட்டேன் தமிழீழப்பிள்ளை என் பிள்ளை-அவன் தலைசாய்த்துத்தூங்க இது நேரமில்லை... உணர்ச்சிக்கவிஞர் காசிஆனந்தன்.

நானே நான் தான்....

'என்னை நான் எந்த இயக்கத்துடனும் இணைத்துக்கொண்டதில்லை. நான் நாளாவட்டத்தில் மிகவும் அமைதியான மனிதனாகிவிட்டேன். நான் வாழ்க்கை பற்றியே எழுதுகிறேன். இதயத்தின் அமைதியும், மனநிம்மதியும் என் அடிப்படைகளாகிவிட்டன. எனக்கு இப்போது வயது 47 ஆகிவிட்டது. எனக்குள் இருந்த காடுதிருத்தப்பட்டுவிட்டது. இருப்பினும் அது அழகாக இருக்கிறது. அது செயற்கையானது அல்ல... வசதியாக வாழ்வதற்காக இங்கும் அங்குமாக சில கிளைகள் வெட்டப்பட்டுள்ளன. அதனாலேயே நான் என் கவிதைகளில் குறைந்த வார்த்தைகளை பயன் படுத்துகிறேன். என் கவிதைகள் மிகவும் எளிமையானவையாகிவிட்டன...

நெதர்லாந்துக் கவிஞர், ரிட்ஸ் - டி கூனிங்

ஒரு ஐப்பானிய ஹைக்கூ கவிதை

எப்பொழுதும் என்நிலத்தில்

பூஞ்செடிகளை வளர்க்க மாட்டேன் இவை பூக்கும், வாடும் - பின் பொழுதிற்குள் உதிர்ந்து விடும் நன்றியிலாச் சென்மங்கள்...

சோவேடி -

ஒரு ஜென் தத்துவம்

பட்டாம் பூச்சிகள் அன்போடு தொடர்கின்றன மலர்வளையம் சாத்தப்பட்டுள்ளது சுவப்பெட்டியின் மேல்...

ஆமாம் : வண்ணத்துப்பூச்சிகளுக்கு வாழ்வுக்கும் சாவுக்குமிடையே எந்தவித பேதமுமில்லை.

ஒரு கல்லறை வாரிகள்

இது தெய்வத்தின் துயிலிடம், மெளனமாக... மெல்லமாக காலடி பதியுங்கள் என் தாய்... ஒரு அம்மா... இங்கே துயில்கின்றாள் ஒரு கல்லறைச்சுவரில் கரிக்கட்டியால் எழுதப்படிருந்த வாசகம்

ஒரு பிரகடனம்

போற்றுபவர் போற்றட்டும் - புழுதிவாரித் தாற்றுபவர் தாற்றட்டும் தொடர்ந்து செல்வேன் ஏற்றதொருகருத்தை எனதுள்ளம் ஏற்றால் எடுத்துரைப்போன் - எவர்வரினும் நிலவேன் அஞ்சேன்.

பத்திரிகையாளர் கண்ணதாசன்.

ஒரு 'பழ'மொழி

அவன் இறந்து விடுவான். அவன் செருப்பை நான் போட்டுக்கொண்டு வாழலாம் என்று நினைப்பவன் வாழ்நாள் முழுவதும் வெறுங்காலுடனேயே நடப்பான்.

டேனிஷ் பழமொழி

யாழ்ப்பாணத்தில் இன்று மிகவும் சர்ச்சைக்குரியதாக பேசப்படும் இந்த விடயம் தொடர்பாக ஒரு வெளிப்படையான அரங்கை திறந்து விட்டிருப்பதை எண்ணி நிறைவடைகின்றோம். யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கச் செயலாளர் திரு. திரு. திருவனின் கட்டுரைக்கு அனுப்பிய பதிவை இங்கு முழுமையாக பிரசுரிக்கின்றோம்.

**ஆசிரியர்,
வெள்ளிநாதம்.**

ஆசிரியர்,
வெள்ளிநாதம், ஈழநாதம்,
ஐயா,

“யாழ் தேசியப் பாடசாலைகளின் மோசடி நாடகங்கள் அம்பலத்துக்கு” என்ற தலைப்பில் தங்களின் இவ்வர இதழில் எழுதப்பட்ட செய்திக் கட்டுரை ஆதாரம், அடிப்படை ஏதுமின்றி முற்றிலும் தவறான - பொய்யான - அபாண்டமான - குற்றச்சாட்டுகளைத் தாங்கி வெளிவந்துள்ளது.

அது தொடர்பாக தனிப்பட்ட முறையிலும் யாழ். இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத்தின் செயலாளர் என்ற முறையிலும் உண்மைநிலையைத் தெளிவுபடுத்தி விளக்கம் அறிந்துள்ளேன்.

முன்னைய கட்டுரைக்கு கொடுத்த அதே முக்கியத்துவத்தை இந்த விளக்கத்துக்கும் கொடுத்து அடுத்த இதழில் அதனை முழுமையாகப் பிரசுரிப்பதன் மூலம் பத்திரிகை தர்மத்தைப் பேணுவீர்கள் என உரிமையுடன் எதிர்பார்க்கிறேன்.

நன்றி.

இங்ஙனம்,

ந.வித்தியாதரன்,

(செயலாளர்)

11-17 யூலை 2003 திகதிப்டி ஈழநாதம் - வெள்ளிநாதம் இதழில் யாழ். தேசிய பாடசாலைகளின் மோசடி நாடகங்கள் அம்பலத்துக்கு என்ற தலைப்பில் திரு. திரு. திருவனின் என்பவரால் வரையப்பட்ட செய்திக் கட்டுரை தனிப்பட்ட முறையில் என்னை நான் சார்ந்த யாழ். இந்துக்கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத்தையும் வேண்டுமென்றே கிழிவுபடுத்தும் நோக்கோடு முற்றிலும் உண்மைக்குப்பிற்பாண தகவல்களை உள்ளடக்கி - சோடிக் கட்டுண்டு - எழுதப்பட்டு பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது.

“யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி கட்டிடக்கட்டுமானத்தில் நடந்த மோசடி பாடசாலை மாணவர்கள் மத்தியில் பெரும் விசேஷத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது” என்பது முற்றிலும் தவறு.

கட்டிடக்கட்டுமானத்தில் எந்த மோசடியும் கிடம் பெறவில்லை. மாணவர்கள் மத்தியில் பெரும் விசேஷம் என்பதும் வேண்டுமென்றே சோடிக் கட்டிடக்கட்டுமை.

“1990 கில் கிந்தம்பாடசாலையின் பழைய மாணவர் சங்க நிர்வாகம் அமைக்கப்பட்டது” என்று கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது தவறு.

1905 ஆம் ஆண்டு சங்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. “1998 கின் பின்னர் அதன் கட்டிடம் நடத்தப்படவில்லை” என்று கட்டுரையில் திசரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அதுவும் தப்பு. 1999 கில் வருடாந்தப் பொதுக்கூட்டம் நடவடிக்கை யாழ். நகரத்தை அண்டி, அரிபாலை வரை யுக்தம் நடந்த 2000 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் சுமார் எட்டுப்பது மாதங்கள் தவிர ஏனைய காலத்தில் கிழிவுரை - சுமார் முப்பது - செயற்குறுக்கூடங்கள் ஒழுங்காக நடந்துள்ளன. கடந்த 25.05.2003 அன்று நடந்த செயற்குறுக்கூடத்தின்போது 31.08.2003 அன்று அடுத்த வருடாந்தப்பொதுக்கூட்டம் கூட்டப்படவிருக்கின்றது.

“பாடசாலைக்கு 77 லட்சம் ரூபா மதிப்பீட்டில் கட்டிடம் ஒன்றைக்கட்டுவைக்கு ஒரு கோடி ரூபா செலவில் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது” என்று கட்டுரையில் கூறப்பட்டது தவறு.

பல கட்டிடங்களில் அமையும் மூன்று மாடிக் கட்டிடத்திற்கு முதல் கட்டிடமாக ஒரு கோடி ரூபாவிற்கான உத்தேச மதிப்பீட்டிற்கு ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது என்பதே உண்மை.

“பழையமாணவர் சங்கமே ஒப்பந்தகாரராக” என்று கட்டுரையில் குறிப்பிட்டது தவறு. யாழ். பல நோக்குக்கூட்டுறவுசங்கமே யாழ். செயலகத்துடன் ஒப்பந்தம் செய்து ஒப்பந்தப் பொறுப்பை ஏற்றது. அதன் பின்பு யாழ். பலநோக்குக் கூட்டுறவுசங்கம் அதனை யாழ். இந்துக்கல்லூரிக்கு மறு ஒப்பந்தத்திற்கு விட்டது. கிழிவுரை தொடர்பாக சம்பந்தப்பட்ட தரப்புக்கிடையே தனித்தனி ஒப்பந்தங்கள் சட்டரீதியாகச் செய்யப்பட்டுள்ளன.

கட்டிட வேலைக்குரிய கொடுப்பனவை யாழ். செயலகம் யாழ். பலநோக்குக் கூட்டுறவுசங்கத்துக்கே வழங்கியுள்ளது. கிளியும் வழங்கும். அதன் பின்னர் தனது வேலைக்கான பணத்தை யாழ். இந்துக்கல்லூரி பழையமாணவர் சங்கம் யாழ். ப.நோ.சு. சங்கத்திலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளும். வங்கி ஆவணங்கள் கிறீஞ்சார்ட்.

“2000 யூலிக்குள் கிந்தக் கட்டிடம் முடிக்கப்பட்ட வேண்டும்” - என்று கட்டுரையில் குறிப்பிட்டது தவறு. முழுக்கட்டிட வேலைக்கும் அப்படிக்காலக்கேடு எதுவும் ஒப்பந்தத்திலோ அல்லது வேறுவகையிலோ விதிக்கப்படவில்லை.

“E.P.D.P.யின் டக்ளஸ் தேவானந்தாவின் கிருந்த நெருக்கத்தை வைத்து அவரின் கட்டுப்பாட்டில் கிருந்த ‘R.R.A.N’ நிதியை இந்துக்கல்லூரி பழையமாணவர் சங்கத்தலைவரான அரசிதிபர் சண்முகநாதனும், செயலாளரும் கட்டிட அமைப்புக்காக எடுத்தனர்” - என்று கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சங்கத்தின் செயலாளரான நான் ‘உதயன்’ பத்திரிகையின் கிசையாசிரியராகவும் கிப்போது ஆசிரியராகவும் பணியாற்றி வருபவன். கிந்தப்பணியின் காரணமாக எனக்கும் E.P.D.P க்கும் கிடையில் (1999 கில் நான் செயலாளராக தெரிவான காலம் முதல் 2001 டிசெம்பர் தேர்வில் ஈ.பி.டி.பி பெரும் தோல்வியடையும் வரையான காலத்தில்) எடுத்துவைக்கப்பட்ட முறையான கோபுரங்கள் கிருந்தன. என்னுடைய உயிருக்கு உலை வைக்கும் முயற்சிகள் கூட (எனது கல்லூரிக்கு அருகில் வைத்து) மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பதல்லாமல் யாழ். மக்களுக்கும் எனது மண்ணின் விடுதலையை நேசீக்கும் சத்திகளுக்கு நன்கு தெரியும். அப்படியிருக்கும் எனக்கும் டக்ளஸ் தேவானந்தாவுக்கும் கிடையில் அக்காலப் பகுதியில் நெருக்கம் கிருந்தது போன்ற

துரு-துரு துருவன் எழுதிய

“யாழ். தேசிய பாடசாலைகளின்

மோசடி நாடகங்கள் அம்பலத்துக்கு” கட்டுரைக்கு

யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கச் செயலாளர் வித்தியாதரனின் சீற்றமான பதல்

மாயத்தோற்றத்தைக் காட்டமுனைவது அதுவும் விடுதலைக்காகப் போராடும் சக்திகள் மத்தியில் கிருந்து அத்தகைய முயற்சி எடுத்து ஒருமுறை வேதனையை மறுபும் வியப்பையும் தருகின்றது. மேலும் அக்கட்டுரையில் “85 லட்சம் ரூபா பணம் கிவர்களால் பெறப்பட்டுவிட்டது. ஆனால், கட்டிடம் கின்னும் முடிவில்லை” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

கிழிவுரை தப்பு. கட்டிட வேலைக்காக கிழிவுரை எழுது சங்கம் பெற்றுக்கொண்ட தொகை 85 லட்சம் ரூபா அல்ல. அதிலும் அதிகம். கிழிவுரை ஒரு கோடி 34 லட்சத்து 70 ஆயிரம் ரூபா. யாழ். பலநோக்குக் கூட்டுறவுசங்கம் மூலம் கிக்கட்டிடத்துக்காக எமக்குச் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. கிந்தக் கட்டிட வேலை தொடர்பாக யாழ். செயலகத்தின் பெயரில் வெளிப்பாண தகவலில் தவறு கிருப்பதும் அதில் குறிப்பிடாத விடமேலும் 48 லட்சம் ரூபா எமக்குச் செலுத்தப்பட்டிருப்பது குறித்தும் நாடே யாழ். செயலக அதிகாரிகளுக்கு கட்டிடக்கட்டிடயுள்ளோம்.

“முடிந்த கட்டிட வேலை தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட மதிப்பீட்டில் முடிந்த வேலையின் பெறுமதி 48 லட்சம் ரூபாவாகும். மிகுந்த 40 லட்சம் ரூபாவிற்கான வேலை எங்கு என நலன் விரும்பிகள் கேட்கின்றார்கள்” - என்று கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதும் அம்பலமாக அற்றது.

கிழிவுரை முடிந்த கட்டிட வேலை தொடர்பாக வேறு யாரும் உத்தியோகபூர்வமாக மதிப்பீடு செய்யவில்லை. சுமார் ஒன்றரைக்கோடி ரூபாவுக்கான பணம் - கட்டிட வேலையில் 80 சதவீதப்பணம் முடிவுற்றிருப்பதாக எழுது சங்கம் மதிப்பீடு செய்துள்ளது. அது பற்றிய விவரங்களை - உரிய ஆவணங்களுடன் - யாழ். ப.நோ. சங்கம் மூலமாக மதிப்பீடு செய்யும் நடவடிக்கையை யாழ். அரசிதிபர் மேற்கொண்டுள்ளார். கிருவாரங்களுக்குள் அவரது அறிக்கை வெளிப்பாடும் என எதிர்பார்க்கிறோம். அப்போது கட்டிட முடிக்கப்பட்ட கட்டுமானப்பணியின் உண்மையான மதிப்பீடு வெளிப்பாடுதான் என்பதும் யூத்தி செய்யப்பட்ட கட்டுமானப்பணிக்கான எஞ்சிய பணமும் எமக்கு வழங்கப்படுமென எதிர்பார்க்கிறோம்.

சுமார் ஒன்றரைக் கோடியளவில் முடிந்துள்ள மிகப்பெரிய கட்டுமானப்பணியை உரிய மதிப்பீடு செய்யப்படாத நிலையில் 45 லட்சம் ரூபா வேலையே முடிந்துள்ளதற்கு குறிப்பிடுவதற்கு ஏதேனும் ஆதாரத்தை கட்டுரையாளரால் தரமுடியுமா எனக் கோரவில்லை.

“1998 கின் பின் கூட்டப்பட்டதே பழைய மாணவர் சங்கக் கூட்டத்தை கூட்டுமாறு யாழ். பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வி பிழியும் 75 பழைய மாணவர்கள் கையெழுத்துத் திரு கிழிவுரை” அப்பின்படி 30 உறுப்பினர்கள் கையெழுத்துத் திரு கோரினால் சங்கம் கூட்டப்படவேண்டும், ஆனால் சங்கத்தைக் கூட்ட பழையமாணவர் சங்கம் தயாராகவில்லை எனத்தெரிவித்துள்ளது” - என்று கட்டுரையில் கூறப்பட்டு கிருப்பதிலும் தவறுகள் நிறைய.

“1998 கின் பின் அல்ல. 1999 ஆம் ஆண்டின் பின்னரே வருடாந்தப்பொதுக்கூட்டம் கூட்டப்படவில்லை. 2000 ஆம் ஆண்டில் யுக்தம் காரணமாக பொதுக்கூட்டம் கூட்டுடும் முயற்சிக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் பெரிய கட்டுமானப்பணியின் ஒன்று தொடர்ந்ததால் கூட்டத்தை கூட்டுவது சற்று தாமதமாகியது.

பழையமாணவர் என 75 பேரின் பெயர்களும் ஒப்பங்களும் குறிப்பிட்டு - கூட்டத்தை கூட்டுமாறு

யாழ்ப்பாணம் மேற்கோள் காட்டி - அனுப்பப்பட்ட கடிதத்தில் உள்ள பெயர்களில் ஓரிருவரைத்தவிர வேறு எவரையும் பெயரும் எழுது சங்க உறுப்பினர்கள் பட்டியலில் கில்லவேவில்லை. சங்க உறுப்பினர்கள் அல்லாத பெயர்களில் கிருப்போர் சங்க யாப்பின்கீழ் கூட்டத்தைக் கூட்டுமாறு கோருவது குறித்து சங்கம் ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுக்கமுடியுமா?

அத்தோடு “சங்கத்தை கூட்ட பழைய மாணவர் சங்கம் தயாராகவில்லை எனத்தெரிவித்துள்ளது.” என்கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அப்படி சங்கத்தின் நிர்வாகிகளோ, சங்கமோ யாருக்கும் தெரிவிக்கவில்லை.

சங்க உறுப்பினர்கள் அல்லாதோரின் பெயரில் வரையப்பட்ட கடிதம் என்ற ரீதியில் கூட்டத்தைக் கூட்டுவது குறித்து அவர்களுக்கு சங்கம் உத்தியோக பூர்வமாக பதிலளிக்கவில்லையே தவிர, அந்தக் கடிதத்தில் கிடப்பட்ட திகதிக்கு ஒரு வாரத்துக்கு முன்னரே 25.05.2003 அன்று நடந்த செயற்குறுக்கூட்டத்திலேயே - சங்க ஆணைப் பொதுக் கூட்டத்தை ஒகல்டில் நடத்துவது என்று செயலாளர் அறிக்கை மற்றும் பொருளாளர் அறிக்கை ஆகியவற்றின் தயார் நிலையையும், நல்லூர் திருவிறா நாடகங்களையும், கல்லூரி நிர்வாகத்தின் வசதிகளையும் கருத்திற்கொண்டு கூட்டத்திற்கான சரியான திகதியை தீர்மானிக்கும் பொறுப்பை செயலாளரிடம் ஒப்படைப்பது என்றும் செயற்குறு முடிவு செய்துள்ளது.

உண்மை நிலையை உணர்ந்த பாடசாலையின் உயர்தர மாணவர்கள் 1500 பேர் கையெழுத்துத் திரு சங்கத்தைக் கூட்டுமாறு கேட்டுள்ளனர். ஆனால், சங்கம் கூட்டப்படவில்லை” என்று கட்டுரையில் கூறப்பட்டிருப்பது நகைப்புக்குரியது.

தரம் 8 முதல் உயர்தர வகுப்பு வரையுள்ள கிப்பாடசாலையின் மொத்தம் மாணவர் எண்ணிக்கையே சுமார் 1,700 தான். அதிலும்

உயர்தரம் படிப்போர் 750 பேர் கிருப்பார்களோ என்பது தெரியாது. அப்படி 1,500 பேர் கிருப்பதாக ஒரு பேச்சுக் கூறுவது கிடைக்காது. அவர்கள் ஒப்புத்தோடு கடிதம் ஏதும் சங்கச்செயலாளரான எனக்கு கிடைக்கவில்லை. அப்படிக்கிடத்தாலும் கூட பழையமாணவர் சங்கவிவகாரத்தின் பாடசாலை மாணவர் பங்களிப்புக்குறித்து சீர்திகதி வேண்டியிருக்கும்.

என்னும், வேறு சில விவகாரங்கள் தொடர்பாக பாடசாலை மாணவர்கள் அல்லாதோர் பாடசாலைக்குள் கையெழுத்து வேட்டைக்கு முயற்சித்ததாக சில தகவல்கள் எமக்குக்கிடைத்தன. பாடசாலை நடுவியைர பேணும் பொறுப்பு எமக்கு உள்ளது என்ற கட்டப்பாடு காரணமாக சிறு சிலர் மீதான உண்மைக்குற்றங்களை பகிரங்கமாக ஆராயாமல் தவிர்க்கும் போக்கில் அவற்றை கிங்கு குறிப்பிடாமல் விடுகிறேன்.

பாடசாலை சமையலறைக் கட்டிட வியம் தொடர்பாக கட்டுரையாளரின் குற்றச்சாட்டுகள் முற்றிலும் தவறானதும்கும் அப்பத்தமானதுமாகும் என்பதும் எமக்கு உறுதியாகத்தெரியும். என்னும், அந்த விவகாரத்தோடு எழுது சங்கத்துக்குத் தொடர்பு ஏதும் கில்லை என்பதால் அவற்றை விடக்கு வைத்தவர்க்கிறேன்.

“அமெரிக்க பழைய மாணவர் சங்கம் பாடசாலை பழைய மாணவர் சங்கத்திற்கு 5,000 அமெரிக்க டொலர்களை அனுப்பியிருக்கிறது. அது பற்றி எந்தவிதப்பத்தியும் தமக்கு கில்லை என அமெரிக்க பழைய மாணவர் சங்கம் கூறுகின்றது” - என்று கட்டுரையில் கூறப்பட்டிருப்பதும் தப்பானது.

அமெரிக்கப் பழைய மாணவர் சங்கம் அனுப்பியதொரு 4,000 ஆயிரம் அமெரிக்க டொலர் (அப்போதைய பெறுமதியில் 2 லட்சத்து 92 ஆயிரம் ரூபா) கல்லூரி அதற்குக் கூடாக எழுது வங்கிக்கணக்கில் கிப்பணம் வரவு வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதிபரின் கோரிக்கைக்கு ஏற்ப - அவரது சீமாரிசில் வரும் - பெரும் தொகை செலவீனங்களுக்கு எழுது சங்கம் தொடர்ந்து கொடுப்பனவுகளை வழங்கி வருகின்றது. அமெரிக்க பழைய மாணவர் சங்கம் தனது உதவ தொகையை கல்லூரி அதிபர் கூடாக அனுப்பியதோடு, அதன் மேல் நடவடிக்கைகள் குறித்துத்தங்களுடன் கருத்துப் பரிமாறிக்கொள்ளும் படி அதிபரையே பெயர் குறிப்பிட்டு எழுத்து மூலம் கோரியிருக்கிறது.

எனவே, மேலதிக விளக்கத்தைபோ தகவல்களையோ கொடுக்கவேண்டிய பொறுப்பு எங்களுடையதல்ல. என்னும் அவ்வாறு செய்யும்படி அதிபரோ அல்லது அமெரிக்க பழைய மாணவர் சங்கமோ என்மைக் கேட்டிருந்தால் அதைச்செய்ய நாம் பின் நின்றிருக்கவும் மாட்டோம்.

“பிரிட்டன் பழைய மாணவர் சங்கம் 23 லட்சம் ரூபாவை அனுப்பியிருக்கிறது. நீண்டகாலமாக கிந்தரு என்ன நடந்தது எனத்தெரியாமல் கிருந்தது, பிற்காலத்தில் பிரிட்டன் பழைய மாணவர்சங்கம் கிழிவுரைத்தெரிவிப்பது அப்போதுதான் அப்பணம் வைப்பில்பட்டது. அதுவரை அப்பணம் யாரிடம் வட்டிக்குக் கொடுக்கப்பட்டது என நலன்விரும்பிகள் கேள்வி எழுப்புகின்றனர்” - என்று கட்டுரையில் பச்சைப்பருகு கட்டவித்துவிட்டிருக்கிறது.

கடந்த ஆண்டு மார்ச்சில் திகதியிட்டபட்ட கடிதத்தோடு அனுப்பப்பட்ட கிசைசோலை ஏப்ரல் மாதம் எமக்குக்கிடைத்தது. அதன் பின்னர் நடந்த எழுது செயற்குறுக்கூட்டத்தின்போதுக்கு அமைவடியும் நிதியை அனுப்பிய லண்டன் சங்கத்தலைவர், பொருளாளர், உபதலைவர் ஆகியோரின் கோரிக்கைக்கு ஏற்பவும் கடந்த ஆண்டு மோதல் நிலையான வைப்பில் அது கிடப்பட்டுள்ளது. லண்டனில் கிருந்து அனுப்பப்பட்ட அந்தக் காசோலை Realise

பன்னிய திகதிலிருந்து நேரடியாக எழுது சங்கத்தின் பெயரில் நிலையான வைப்பில் கிருப்பதோடு கிப்போது கில்லாவண்டின் வட்டியோடு சுமார் 25 லட்சத்தை அதன் பெறுமதி தாண்டியுள்ளது. சம்பந்தப்பட்ட காசோலை மாற்றப்பட்டு பணமாக்கப்பட்டவுமில்லை. வங்கியிலிருந்து பெறப்படவுமில்லை. அது யாருக்கோ வட்டிக்குக் கொடுக்கப்பட்டது என்ற குற்றச்சாட்டு அபாண்டமானது ஆதாரமற்றது.

“கிந்தப்பழைய மாணவர் சங்கத்துடன் அதிபர் ஒத்துவராத காரணத்தால் அவரை மாற்று மாறு சங்கம் வேண்டுமென்ற விடுத்திருந்தது” என்று கட்டுரையில் கூறப்பட்டிருப்பதும் கற்பனையின் அடிப்படையில் அமைந்தது.

பாடசாலை சமையலறைப் பொறுப்புடன் செயற்படவேண்டிய - களத்தில் கியங்குன்ற - ஓர் அமைப்பு என்ற முறையில் பாடசாலையின் நலன் குறித்து சில நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டிய கட்டப்பாடு பழைய மாணவர் சங்கத்துக்கு உள்ளது.

வட தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்லாமல் முழுக்கியும் கிந்தனையும் பெருங்கல்வித் தாயாக விளங்குவவன் யாழ். கிந்து அன்னை. அவளது செயற்பாட்டில் பழையமாணவர் சங்கமான் எமக்கு மட்டுமல்ல, தமிழ்நாட்டுக்கல்விக்கழகம், கல்வி மேம்பாட்டுப் பேரவை போன்ற கல்விக்காவலர்க்க்கும் அத்த அக்கறை உள்ளது.

எனவே, அதிபருக்கு எதிரான முறைப்பாடு வட்டியத்தில் எழுது சங்கத்தின் செயற்பாடு மற்றும் போக்குக்குறித்து ஈழநாதம் போன்ற விடுதலைக் குரல்கள் கிந்தக் கல்விக்காவலர்களைக் கலந்தாலோசித்து உண்மையை அறிவ முற்பட்டிருப்பார்களாயின் கிப்படி எழுதுநிருக்கமாட்டார்கள் என்பது உறுதி.

“அதிபரை விசாரிக்கவேண்டி அமைச்சர் லிருந்து குறு வந்தது, ஆனால் குறுவை முன்னதாக அழைத்துச் சென்ற பழைய மாணவர் சங்கம், அவர்களுக்கு சிறப்பான விருந்து வழங்கிக் கெளரவித்தது” என்பது அப்பத்தமான முயற்சியும். விசாரணைக்கு முன் அதன் உறுப்பினர்களை, சங்கப் பிரதிநிதிகளை எவரும் சந்திக்கக் கூடவில்லை. அதற்கு மாறாக விசாரணைக்கு ஆள்கள் அழைக்கப்பட்ட விதம், விசாரணைக்கு குறித்து எழுது சங்கத்துக்கு சந்தேக கத்தைத் தருகிறது என்று விசாரணைக் குறுவை நேரடியாக எழுத்தில் குற்றம் சுமத்தி - தழிவிக்கல்வி மேம்பாட்டுப் பேரவைக்கு மிரதபுடன் - கடிதம் ஒன்று எழுது சங்கத்தால் விசாரணைக் குறுவீணருக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. ஒரு மறை

முகமான முறையில் நலையுள்ளதான் விசாரணைக் குறுவை எழுது சங்க உறுப்பினர்கள் எதிர்ப்பு கொண்டுள்ளன என்பது தான் முழு உண்மை.

“கிப்படியாக அடாவடிகள் அங்கு தொடர், கட்டிட மோசடி தொடர்பாக யாழ். அரசிதிபர் செயற்பாடுதான் அறிக்கை ஒன்றை சீரல்லங்காயார் வாழ்வு, புனரமைப்பு அமைச்சுக்குக் கொடுத்திருந்தார்” - எனக் கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கிந்து அடாவடிகள் ஏதும் கிடம்பிற

வில்லை. யாழ். இந்துக்கல்லூரி விடுதிக்கட்டிடத்தில் மோசடி கிடம்பெற்றதாக யாழ். அரசிதிபர் தெரிவிக்கவில்லை. மீண்டும் ஒரு தடவை அவருடன் தொடர்புகொண்டு கட்டுரையாளர் கிந்தனை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளலாம். கலாசியாக வழங்கப்பட்ட தொகைக்கான கணக்கு விவரம் கின்னும் செயலகத்துக்கும் கிட்டவில்லையென்றே அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதுவும் சில மாதங்களுக்கு முன்னர் அவர் அனுப்பிய அறிக்கையில் அது கிடம்பெற்றிருந்தது. கிப்போது அவர் சார்பில் கோரப்பட்ட கட்டிடவேலைகள் பற்றிய - ஆவணங்கள் யாழ். செயலகத்துக்கு வழங்கப்பட்டு, வேலை மதிப்பீடு செயலகத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது.

அதன் அறிக்கை எழுது சங்கம் தொடர்பாக “துரு, துரு, துருவன்” வரைந்த கட்டுரையில் நச்சு நோக்கை அப்பத்தமானத் தோஷத்துக் காட்டுகிற என எதிர்பார்க்கிறோம். அதற்கு அதிக காலம் செல்லாது. ஓரிருவாரங்கள் போதுமென எதிர்பார்க்கிறோம்.

ஈழத்தமிழரின் ஞானக்களஞ்சியமாகிய யாழ். கிந்துவை விழ்ச்சியிலிருந்து காப்பாற்றுவதற்கான வரலாற்றுக்கடமை எழுது சங்கத்தின் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ளது. அதனை நமது தாயகத்தின் கல்விக்காவலர்கள் நன்கு உணர்ந்துள்ளனர். அவர்களின் ஆசீரோடு ஆறாவோடு - நீதி, நியாயமான முறையில் - எழுது கல்வித்தரவின் எதிர்கால எழுச்சியை உறுதிப்படுத்த நாம் முயன்றுள்ளோம். அதைத்தேச திருப்பிரித்தித்துக்காட்டி - சீரின் பதவிக்கற்றைகளைத்தக்க வைக்கும் முயற்சியாக எம்மீது அபாயத்தை யூசியும்படியும் நடவடிக்கை சிலரால் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. என்னும், எழுது பாடசாலையின் பெயர் அமைமானவிடக்கொண்டு அன்புக்காக அளவற்றபகிரங்கமாக விவாதித்து, விளக்கி, பிரச்சாரம் செய்வதைத் தொடர்ந்து தனித்து வருகிறோம்.

ஆனால், நான் ஒரு குறிப்பித்தக்க பத்திரிகையாளன் என்ற முறையில் என் மீது கியல்பாகவே காழ்ப்புணர்வு கொண்டிருக்கக்கூடிய வேறு பத்திரிகைகளை கிந்தமைக் சலர் தொடர்ந்து யான்படுத்தி வருவதும் அவர்களின் பொய்ப்பிரச்சாரத்திற்கு அப்பத்திரிகைகள் முண்டு கொடுத்து முக்கியத்துவம் கொடுப்பதும் விசனத்துக்குரியன.

விடுதலைப்போருக்கு ஆதரவானவன் நான் என்றதங்கள் கருத்துக்காரணமாக- எனக்கு எதிரான பிரச்சாரம் என்ற நோக்கு-கிந்தனையை தரிசு வேலைகளுக்குத் தீரணுகு போன்ற உள் நோக்கம் கொண்ட பத்திரிகைகள் கிசைந்து போவதை - அதற்காககளம் அமைத்துக் கொடுப்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ளமுடியுகிறது.

ஆனால், ‘ஈழநாதம்’ போன்ற பத்திரிகைக்கும் அதுவா போக்கு? ‘நியாய புத்தல்’ என்று தான் கேட்கத் தோன்றுகின்றது.

சரியான விசாரணைகள் நடந்தால் பச்சுரையை பரப்புவாக்கும் விசீயினர் உண்மைச் சொரும் அம்பலமாகும் என எதிர்பார்க்கிறோம். நாம் வேண்டுவதும் அதுவே.

ந. வித்தியாதரன்.
(செயலாளர், யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம்)

பிரமாண்டங்களை அள்ளித் தெளித்தும், கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை விரயம் செய்யும் தமிழக வர்த்தக சினிமா சூழலில், மெகாசீரியலில் மூலம் மகாஜனங்களை மந்த புத்திக்குள்ளாக்கும் விசச் சூழலில் தமிழீழத்தில் இருந்து வெளிவந்திருக்கிற அற்புதமான சினிமா 'கடலோரக் காற்று' என்றால் அது மிகையாகாது. நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்பு வெளிவந்திருக்கும் படம் இது. வீடியோபடம் என்றாலே-அது நாடக பாணியில் தான் அமைந்திருக்கும், அதில் காட்சிப்படுத்தல் களை வெளிப்படுத்துவது கடினம் என்ற கூற்றுக்களையெல்லாம் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு சினிமா என்ற மொழி, இலக்கணங்களை உள்வாங்கி காட்சிக் கவிதையாக வீசியிருக்கிறது. கடலோரக்காற்று, சில தொழில்நுட்பகுறைபாடுகளையும், கலைநுட்பகுறைபாடுகளையும் கொண்டுள்ளபோதும், அதன் எளிமைத் தன்மைக்காகவும், சினிமா என்ற மொழியை புரிந்து கொண்டு அதனை படைப்பாற்றலுடன் வெளிப்படுத்தியிருக்கும் இயக்குநர் கேசவராஜனின் திறமைக்காகவும் நாம் கடலோரக் காற்றையும் அதன் கலைஞர்களையும் பாராட்டியே தீர வேண்டும்.

தமிழீழ சினிமா தனக்கான தனித்தன்மையுடன் மிளிர்வதற்கான வீரிய வித்து ஊன்றப்பட்டுவிட்டது. 'காற்று வெளி', 'செவ்வரத்தம்பூ', 'இனி', போன்ற நல்ல குறும் படங்களைத் தந்த தமிழ்சினிமா இன்று அதன் அடுத்த கட்டத்தை நோக்கி நகர்ந்திருக்கிறது. மண்ணும், மண் சார்ந்த போராட்டங்களும் அதில் போராடிகளும் மக்களும் கொண்டுள்ள உறவுகள், மனித உணர்வுகள், மாண்பு விழுமியங்கள், போன்ற பல கோணங்களில் இருந்தெல்லாம் இவை பேச முனைகின்றன. குறும் படங்கள் இவற்றை தமக்கேற்ற மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவில் வெளிப்படுத்தின என்றால் கடலோரக்காற்று அதைத்தாண்டி ஒரு முழு நேரத் திரைப்படமாக வெளிவந்திருக்கிறது. ஏற்கனவே உருவான நல்ல குறும் படங்களின் தாக்கம் கடலோரக் காற்றில் வெளிப்பட்டுக்கிறது. அதே நேரத்தில் தமிழக தமிழ்சினிமாவிலிருந்தும் தனக்கான சில அம்சங்களை தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறது. அவற்றை வர்த்தக சினிமா என்றோ அல்லது குப்பைகள் என்றோ ஒதுக்காமலும் அதேநேரத்தில் தமிழீழ சினிமா பாரம்பரியத்தில் நின்று கொண்டு மண்வாசனையுடன் வீசியிருக்கிறது 'கடலோரக்காற்று'. இது தான் இதன் கலைரீதியான வெற்றியாகிறது. பிரச்சாரரீதியான படங்கள் வெறும் பிரச்சாரம் என்றளவிலேயே குறுகிப்போக காற்று வெளி, கடலோரக் காற்று, செவ்வரத்தம்பூ போன்ற படங்கள் சிரஞ்சீவியாக நிலைத்து நிற்கப் போகின்றன. அது மட்டுமல்லாமல் அவைதான் தமிழீழத் திரைப்படங்கள் என்ற தேசிய அடையாளத்தையும் பெற்றுத்தரப்போகின்றன. இவை குறித்தெல்லாம் நீண்ட மதிப்பீடுகள், விமர்சனங்கள் செய்யப்பட வேண்டும். இது விமர்சனங்களும் படைப்பாளிகளும் இணைந்து பணியாற்ற வேண்டியுள்ளது. அதற்கு சற்று நீண்ட காலமும் தேவைப்படும். எனவே கடலோரக்காற்று மதிப்பீட்டுணை இதனை நான் தற்போதைக்கு நிறுத்திக்கொள்கிறேன்.

யார் இவர்கள்? கைகளில் மலர்களை ஏந்திய வண்ணம் கடலை நோக்கிச்செல்கிறார்கள். இளம் பெண்கள், சிறுவர்கள், முதியவர்கள், நடுத்தர மனிதர்கள், என்ற சிறிய கூட்டம் தான் அந்த கடலோர கிராமத்து மக்கள். அவர்கள் மெல்ல மெல்ல அடியெடுத்து அலையை அண்பித்தவுடன் குனிந்து மலர்களை

அலைகளில் தவழ விடுகிறார்கள். மற்றவர்க்காய், தமக்காய் மரணித்த அந்த மனிதப்பிறவிகளுக்கு அஞ்சலி செலுத்துகிறார்கள். அவர்கள் ஆண்களும், பெண்களும், சிறுவர்களும் சிறியகூட்டம்தான். ஆனால் அவர்களில் பலமுகங்களைப் பார்க்கின்றோம். தாய், தந்தை, உற்றார், நண்பர், போராளிகள், காதலி, சகோதரி என ஒருவருக்கே

வையும், கிண்டலும் கேலியும் கலந்த வாழ்வை எடுத்துச்சொல்கிறது ஒரு பகுதிக்கதை. மற்றைய இரண்டு குடும்பங்களில் ஒரு குடும்பம் சம்மாட்டியார் குடும்பம், மற்றது அவரை அண்டிப்பிழைக்கும் நடுத்தர குடும்பம் சம்மாட்டியாருடைய மகனும் மற்றைய குடும்பத்துப்பெண்ணும் காதலிக்கிறார்கள். அவளது தங்கை அங்கு தொழில் புரியும் பாவனையில்

படப்படப்பில் கேசவராஜன் என்ற கலைஞன் தன்னலங்களற்ற ஒரு சமூகத்தையே கனவு காண்கிறான். திரைக்கதையமைப்பும் இந்தப் படத்தை பொறுத்தவரையில் வெற்றியென்றே சொல்லவேண்டும். இன்னும் கறாராகச் சொன்னால் இத்திரை ஓவியத்தின் வெற்றிக்கு மூல காரணமே அதன் தெளிவான திரைக்கதை அமைப்புத்தான். அதே நேரத்தில் வித்தியாசமான திரைக்கதை அமைப்புகூட. பல்வேறு பிரிவினரின் கதைகளையும் தனித்தனியே

மனிதர்களின் நட்பு நம்மை நெகிழ்ச்சியாகிறது. அவனது மரணமும் தற்கொடை போராடிக் குறைந்ததல்ல. அதேபோல போராளி நண்பர்கள் தாங்கள் தற்கொடைத் தாக்குதலுக்கு போகும் பொழுது நீதியை மட்டும் 'நீ பஞ்சிபிடிச்சவன்', 'உனக்கு உது சரிவரது நீ இரு நாங்கள் போறம்' என அவனைத் தவிர்த்துவிட்டு போவது ஒன்றும் தற்செயலானது அல்ல. அது அவர்கள் அவன் மேல் கொண்ட நட்பாலும், பாசத்தாலும்

தமிழீழத்தில்ருந்து வீசிய

ந. கேசவராஜனின் கடலோரக்காற்று முழு நீளத்திரைப்படம்

பல முகங்கள். அந்த கூட்டத்தில் சம்மாட்டியாரும் இருக்கிறார். அவரிடம் வட்டிக்கு கடன்வேண்டி தொழில் புரியும் மீனவனும் நிற்கிறார். பள்ளி மாணவ மாணவிகளும் நிக்கிறார்கள் புலம் பெயர்ந்து வந்து தொழில் புரியும் மீனவன் 'மட்டக்கிளப்பான்' நிற்கிறார். ஆக இவர்கள் தான் சமூகம். கமரா இப்போ கீழிறங்குகிறது. அவர்களின் கால்களையும். அதில் மலர்கள் வந்து தழுவித்தழுவி

இரகசியமாக வந்து இருக்கும் போராளிகளில் உள்ள ஒருவன் மேல் காதல் வயப்படுகிறார். இன்னொருவர் சற்று முதிய மனிதர் தனிக்கட்டை தனியே வாடியமைத்து வாழ்கிறார். இவருடன் புலம்பெயர்ந்து வந்து அந்த கிராமத்து மக்களிடையே ஐக்கியமாகிவிட்ட இன்னொரு தனி மனிதன் மட்டக்கிளப்பான். இந்த பலதரப்பட்ட மனிதர்களின் வாழ்வில் யுத்தம் குறிப்பாக கடற்படை

அதற்கேயுரிய முக்கியத்துவத்துடன் சொல்லியும், அதேவேளை அதன் மைய

**கவிஸில் இருந்து
அனலை- அரிகரபுத்திரன்**

இழை பிசகாமலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கதாநாயகன், நாயகி அல்லது சில முக்கியபாத்திரங்கள் என்ற மைய நேர்கோட்டு முறையில் கதை சொல்லப்படாமல் இருப்பது இதன் விசேசம். இதில் எல்லாப்பாத்திரங்களும் முக்கியத்துவமானவை தான். இந்த வித்தியாசமான அணுகு முறையினால்தான் இயக்குநர் தானொரு சிறந்த படைப்பாளியாகவும், கலைஞனாகவும் முத்திரை பதிக்கிறார்.

நடிப்பு, நடிகர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் அந்தந்த பாத்திரங்களாகவே வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். ஒப்பனை பூசிய முகங்கள் இல்லாமல் நாம் சந்திக்கும் நமது சமூக மனிதர்களாகவே யுள் ளார்கள். நடிகர்களுக்கு ஏற்ற பாத்திரங்களைத் தேடாமல், பாத்திரங்

நேர்வது. சகமனிதர்களை நேசிக்கும், நகைச்சுவை உணர்வு நிரம்பிய, எதிரியை கூட மனிதாபிமானத்துடன் கவனிப்பதோடு அவனுக்கு சிகரட் வேண்டிக் கொடுக்கும் நீதிதான் எதிரிகளை அழிக்க தற்கொடை போராடியாகவும் செல்கிறார். இது தான் வாழ்வின் முரண். இந்த பாத்திரப்படைப்புக்கள் மூலம் தற்கொடைபோராடிகளின் பற்றிய இறுக்கமான பார்வைகள் தகர்த்தெறியப்பட்டிருக்கிறது.

காதலையும் கூட அந்தந்த மண்வாசனைக்கேற்ப அந்தந்த வெளிப்பாட்டு வடிவங்களுடன் வெளிப்படுத்தும் போதுதான் அதுகூட உயிரோட்டமான கலைப்படைப்பாகிறது. காதலிக்கும் இரண்டு ஜோடிகளில் ஒன்று கைகூடுகிறது. மற்றது இனிய நினைவாகவே நின்று விடுகிறது. குடிதண்ணீர் எடுக்கச்செல்லும் மிடம் காதலர் சந்திக்கும் இடங்களாகவும், முதல் சம்பாத்தியத்தில் காதலிக்கு காப்பு, சட்டை வாங்கித் தருவதும் காதலை வெளிப்படுத்தும் மண்ணின் அடையாளங்கள். பழங்காலத்தில் காதல்விடுதலுது புறாக்கள் என்றால், நவநாகரீக சமூகத்தில் ஈமெயில் என்றால் கடலோரக் காதலர்களுக்கு நண்டு விடுதலுது. இயக்குநரின் முத்திரைகளுக்கு இப்படி ஏராளமான காட்சிகளைச் சொல்லலாம்.

ஒளிப்பதிவை செய்துள்ள கிருபாவின் தனித்தன்மை படம் முழுவதும் காட்சிகளாய் விரவியுள்ளது. கடலுக்கும் கடல் சார்ந்த கிராம மக்களுக்குமிடையிலான உறவும் பிணைப்பும் உயிரோட்டமானது. தமிழீழத்தின் அழகான அந்த கடலையும் அந்த கிராமத்தையும் அதன் மக்களையும் அவற்றுக்கிடையிலான உறவையும் தனது மாறுபட்ட ஒளிப்பதிவுக் கோணங்களினாலும் காட்சிகளினாலும், உயிரோட்டமாக வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார் ஒளி இயக்குநர் கிருபா. இதன் மூலம் படத்தின் பல பாத்திரப்படைப்புகளினூடே கடலையும் ஒரு பாத்திரமாக உலாவ விட்டிருக்கின்றார். யுத்தகாலங்களில் ஆழ் கடலுக்கு மீன்பிடிக்கச் செல்வது ஆபத்தானது.

(மிகுதி அடுத்தவாரம்)

விலகிச்செல்வதையும் காண்பிக்கிறது. அடுத்த காட்சி சகோதரியின் முகம் நெருக்கமாகத் தெரியும் பின்னணியில் அவளது தம்பி அவள் கூப்பிட்டும் நிலலாமல் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறார். இந்தக்காட்சி படத்தின் இறுதியில் இடம்பெறும் காட்சி. இந்த காட்சி ஒன்றே போதும் இதன் தரம் குறித்து உணர.

கதை இதுதான். யுத்தம் நடந்து கொண்டு இருக்கும் காலகட்டம். கடலலைகள் வந்து தாலாட்டும் அழகிய கடலோரக்கிராமம். அங்கே மீன்பிடித்தொழிலையே பிரதானமாக கொண்ட சில குடும்பங்கள், ஆண் போராளிகளின் ஒரு அணியின் முகாமும், பெண்போராளிகளின் ஒரு அணியின் முகாமும் அமைந்திருக்கின்றன. ஆண் போராளிகள் அணியில் நாலைந்து பேரில் ஒருவன் மட்டும் சற்று வித்தியாசமானவன் நகைச்சுவையுணர்வு நிரம்பியவன். அதிக மனித நேயம் கொண்டவன். இவனுக்கும் அவளது சகபோராளிகளுக்கும் இடையேயான போராட்ட உணர்

ஏற்படுத்தும் அணர்த்தங்கள். கிராமத்து மக்கள், தமக்கிடையில் கொண்டுள்ள உறவுகள், முரண்கள், போராளிகளுடனான அவர்களது பிணைப்புகள் இவைதான் இப்படத்தின் கதை. பல்வேறு முரண்களுடன் நெருக்கடிகளுடன் வாழும் இந்த மனிதர்களுடன் பம்பலாக வாழ்ந்த இளைஞர்கள் திடீரென காணாமல் போவதும் அவர்கள் தமக்காக மரணித்தார்கள் என்ற நிதர்சனமும் அவர்களை விழிப்படையவைக்கிறது. தேடிச்சோறு நிதமும் திண்டு பல சின்னஞ்சிறுகதைகள் பேசிக்கூடக் கிழப்பருவமெய்யும் வேடிக்கை மனிதராய் தாம் வாழ்கையில் தமக்காய் சிலர் மரணிப்பது எல்லாவற்றையும் கடந்தது. அவர்களை ஒற்றுமைப்படுத்துகிறது. ஆவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தமக்காய் மரணித்த அந்த இளைஞர்களுடன் ஏதோவொரு விதத்தில் உறவுடையவர்கள். இறுதிக்காட்சியில் அவர்கள் இணைந்து வருவது இதையே குறிக்கிறது. நிஜத்தில் எப்படி? ஆனால் திரைப்

களுக்கேற்ற நடிகர்களை தேடியிருக்கிறார் இயக்குநர். அதில் வெற்றியும் கண்டுள்ளார். நண்பர்களை (சகபோராளிகளை) மக்களை நேசிக்கும் 'நீதி' என்ற அந்தப் போராடியின் பாத்திரம் கச்சிதம். நகைச்சுவை இரட்டையர்களாக வரும் அந்த வெற்றுடம்பு மனிதர்கள் இருவரின் நடிப்பும் சற்று மிகையாக தோன்றினாலும் அது தேவையான ஒன்று என்றே கருதுகின்றேன். ஏனெனில் எல்லாமே இயல்பு யதார்த்தப் பாணியில் அமைந்திருந்தால் அது வரட்சியாகத் தானிருக்கும். அதேவேளை அது எல்லைகடந்தால் கேலிக்கூத்தாகவும் போய்விடும். இது அவர்களின் நடிப்பில் கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது. கடலில் கடற்படையிடம் சிக்கி அந்த இரு நண்பர்களும் மரணத்தின் தறுவாயில் நிற்கையில் தனது நண்பனை கடலில் தள்ளி 'தப்பிப்போ' என்று கூறிவிட்டு தான் மரணத்தை எதிர்கொள்கிறார் அந்த 'மட்டக்கிளப்பான்' கோமாளிகளாகவும், நாடோடிகளாகவும் வாழ்ந்த அந்த

ஈராக்கிய குடிமகனின் வாக்குமூலம் - 09

“வெறுப்பு மட்டுமா? கடலில் அமெரிக்கப்பீரங்கிப்படகுகளைக் கண்டால் பல கப்பல்காற்றர்கள் தமது சிறிய ரக ஆயுதங்களால் சுடத் தொடங்கிவிடுவார்கள். சுட்டுக்கொண்டே ஈராக்கிய எல்லைக்குள் தப்பித்துவிடுவார்கள். எங்கள் எண்ணெயைமறிக்க அவன்யார்?” என்கிறார் கோபத்தோடு.

அமெரிக்கரை ஈராக்கியரின் எதிரியாகத்தான் அவரின் உரையாலின்

சதாம்ஹுசைனின் மூத்தமகன் 'உதைன்'

“என்னென்று வரும் வழி? ஆனால் மக்கள் ஒன்றை விரும்பினார்கள். சதாம் மரணமடைந்ததன் பின் சதாமின் நம்பிக்கைக்குரிய மகனாக படையில் இருந்த இரண்டாவது மகன் குவாசி ஆட்சிக்கு வந்தால் அவன் ஓரளவு நீதி நியாயத்தோடு நாட்டை ஆளுவான் என்று எதிர்பார்த்தார்கள்.”

இந்தச் செய்தி எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. சதாமினை வெறுக்குமவர் சதாமின் நம்பிக்கைக்குரிய அவரது வாரிசை ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பாங்கிற்கு வருவதற்கு என்ன காரணம் இருக்கமுடியும். இது ஒரு அதிர்ச்சிதரும் தகவலாக இல்லையா?

“சதாமின் நம்பிக்கைக்குரிய அவரது வாரிசையே நீங்களோ அல்லது உங்கள் மக்களோ ஓரளவேனும் நம்பிக்கையோடு எதிர்பார்ப்பதற்கு அடிப்படையான சாத்தியப்பாடு என்ன? இது எங்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறதே” என்றேன்.

“சதாம் எவரையுமே முழுமையாக நம்பும் மனிதரல்ல. தனது பாதுகாப்பின் எல்லாப் பொறுப்பையும் ஏற்றிருக்கும் தனது மகன் குவாசியைக்கூட முழுமையாக நம்புவார் அல்ல. முழு உண்மையையும் சொல்லிவிடமாட்டார்.

செயல்களிலும் அவன் நேரடியாகச் சம்பந்தப்பட்டதில்லை. அவனைப்பற்றிக் கெட்ட வதந்திகள் கூட மக்களால் கதைக்கப்படுவதில்லை ஆளுமையான தோற்றமும் கவர்ச்சியும் மிக்கவன். அராஜகவாதிகள் மத்தியில் அவன் இப்படியிருப்பதே அவன்மீது ஒரு நல்ல எண்ணத்தைத் தோற்றுவிக்கிறது.

“மூத்தவன் உதையின் ஒரு அசிங்கமான பேர்வழி. இவனுக்கு பெண்கள் என்றால் போதும். பெண்களை அடைவதற்காக எந்தக்காடைத்தனமும் பண்ணுவான். வீதியால் பெண்கள் போகமுடியாது. அவனது கண்ணுக்கு அழகானவளாக ஒருத்தி பட்டுவிட்டால் அவன் யாராக இருந்தாலும் தனது அடியாட்களைக் கொண்டு தன் படுக்கைக்கு எடுத்துவிடுவான். அவனது வாகனமென்றாலே பயப்பித்தான். ஆனால் இப்போது அவருக்கு அதெல்லாம் முடியாது. அது ஆண்டவன் கொடுத்த தண்டனை.”

“விளங்கவில்லை எனக்குச் சரியாகக் கேட்பதற்கு வாப்பவரவில்லை. எனது முகத்தில் தெரிந்த அதுபற்றிய ஐயத்தை அவர் தெரிந்து கொண்டு சொன்னார்.”

இனந்தெரியாதவர்களால் இயந்திரத் துப்பாக்கியால் சுடப்பட்டார். கடைசிவரை சுட்டவர்கள் யார் என்று

அவர்களால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. 18சன்னங்கள் அவரது உடம்பில் ஏறியது. ஆனாலும் அவர் சாகவில்லை. பதிலாக அவர் அந்தக்காயங்களால் ஆண்மை இழந்துபோனார். அது ஆண்டவனின் தீர்ப்பாக இருக்கவேண்டும். வேறு

தொனி அதிகம் சித்திரித்தது. அதேநேரம் சதாமின் ஆட்சிமீது வெறுப்பும் விசனமும் கொண்டவராகவும் இருந்தார்.

இதில் முரண் நகை என்னவென்றால் சதாமின் ஆட்சியை கவிழ்ப்பதில் உறுதியுண்டு நிற்பது அமெரிக்காதான். ஆப்பை இழுத்துக் கொண்டால் வால்மாட்டிக்கொள்ளும் என்ற நிலைதான் அந்த மக்களுக்கு என்று எண்ணினேன். சதாமைத் தூக்கி எறிய முயலும் அமெரிக்காவை ஆதிக்கவும் முடியவில்லை. அமெரிக்காவை எதிர்த்து தனது ஆட்சியை காப்பாற்றிக் கொள்ளும் சதாமின் செயலை ஏற்றுக் கொள்ளவும் முடியவில்லை. இது எல்லா மக்களுக்கும் ஏற்பட்டுவிட முடியாத ஒருவியத்தகு நிலைதான்.

நான்கேட்டேன் “சதாமின் ஏகநிச்சயமாகக் கருதப்பட்ட ஆட்சியிலிருந்து தமது வாழ்நாளில் என்றாவதொருநாள் விடுபட முடியும் என்று ஈராக் மக்கள் நம்பினார்களா? அப்படி அவர்கள் சிறு நம்பிக்கை தன்னும் கொள்வதற்கு ஏதாவது வழி இருந்ததா?”

வரலாறு தந்த ஆய்வு

சதாம் ஹுசைனும் அவரது இரண்டாவது மகன் 'குவாசியும் குவாசி மூத்தமகன்போல் அல்ல. அவன் நல்ல பழக்கவழக்கம் உள்ளவன். எந்தக் கெட்ட

எப்படித்தான் இதைச் சொல்வது. அவனின் அடாவடித் தனங்களுக்கு மரணம் ஒரு தீர்ப்பாக இருக்காது என்று ஆண்டவன் எண்ணியிருக்கிறான் என நினைக்கிறேன்.”

ஸ்ரீரீன்

“இப்பொழுது இவர் என்னசெய்கிறார்” “இவரின் பொறுப்பில் தான் ஈராக் தொலைக்காட்சி நிறுவனம் இருக்கிறது. ஏனைய ஊடகங்களும் இவரின் கைகளில் தான் இருக்கின்றன.” “இயங்கக்கூடியவராக இருக்கிறாரா?” என்றேன். “ஓம் ஒரு விசயத்தில் தவிர மற்றுமபடி இயங்குவார்.” என்றார் சிரித்துக்கொண்டு. (ஒரு வாரம் காத்திருக்க)

நேர்நோக்கு ரணிவுக்கு தடை என்ன?

அமைச்சரவைத்தீர்மானம் ஒன்றின் மூலமோ அல்லது சுற்றிக்கை ஒன்றின் மூலமோ புலிகள் கோருவது போன்ற ஓர் இடைக்கால நிர்வாகக்கட்டமைப்பை நிறைவேற்றலாம் என பிரதமர் ரணில்விக்கிரமசிங்க கூறியிருக்கிறார். ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் மறுசீரமைப்பின் இரண்டாம் கட்ட நிகழ்ச்சியை ஆரம்பித்து வைத்து உரையாற்றும் போதே அவர் இதனைத் தெரிவித்தார்.

இது போலவே யப்பானில் நடைபெற்ற உதவி வழங்குவோர் மாநாட்டிலும் இடைக்கால நிர்வாகசபை அமைக்கப்படும் எனக் கூறி உலக நாடுகளின் கைதட்டல்களையும் வாங்கிக்கொண்டார்.

சிங்களத் தலைவர்களைப் பொறுத்த வரை உலகத் தையும் மக்களையும் ஏமாற்ற இவ்வாறான வார்த்தைகளைக் கூறுவது வழமையானது தான். ஆனால் அவை செயல்படவும் பெறுவதுகிடையாது. அவ்வாறு செயல்படவும் பெற்றிருந்தால் இனப்பிரச்சினை காரணமாக 20 வருட கால தொடர் யுத்தம் நடைபெற்றிருக்கவும் மாட்டாது.

1972ஆம் ஆண்டு சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா கொண்டு வந்த அரசியலமைப்பை நிராகரித்து தமிழீழமொன்றே அரசியல் உரிமைகளுடன் வாழ ஒரேவழி என தமிழ்மக்கள் தீர்மானத்திற்குவந்து அதற்கென தீவிர சாத்வீகப் போராட்டங்கள் நடத்திக் கொண்டிருந்தவேளை இந்தப் பிரச்சினைக்கு வட்டமேசை மாநாடு மூலம் தீவு காணப்படும் என ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தன கூறினார். இதன் அர்த்தம் தமிழர் தரப்படும் சிங்களவர் தரப்படும் சம அந்தஸ்துடன் கருத்துக்களைப் பரிமாறி பிரச்சினைக்குத் தீவு காண்பது என்பதாகும்.

தமிழ் மக்கள் முடிவு செய்யக் காரணமாயிற்று. பின்னர் பதவிக்கு வந்த ஆர். பிமேதாசா “ஈழம் தவிர எல்லாம்” தமிழருக்கு வழங்கப்படும் எனக் கூறி உலகை நிதி உதவி வழங்கும் நாடுகளை - ஏமாற்றி வேண்டியளவு நிதி பெற்று தெற்கில் அபிவிருத்தியையும் வடக்கு கிழக்கில் யுத்தத்தையும் நடத்தினார். அவர் அமைத்த சர்வகட்சி மாநாடு “தமிழருக்கு என்னவழங்கலாம்” என்ற தீர்மானத்துக்கு வர முடியாது திணறி “தமிழருக்கு என்ன வழங்கக்கூடாது” என்ற ஒரு நீண்டபட்டியிலுடன் முடிவுக்கு வந்தது.

1994இல் பதவிக்கு வந்த சந்திரிகாகுமாரரணதுங்க “தமிழர்களுக்குப் பிரச்சினைகள் உண்டு” எனக் கூறி இதனை ஒப்புக்கொண்ட ஒரேயொருதலைவிதானே என்றும் மார்தட்டித் திரிந்தார். ஏனெனில் இவருக்கு முன் இருந்த இடைக்கால சனாதிபதி டி.பி.விஜயதுங்க. “இனப்பிரச்சினை என்று ஒன்று மில்லை. பயங்கரவாதப்பிரச்சினையே உள்ளது” என்று கூறி வந்ததால், சந்திரிகா தான் அவ்வாறு கூறியதே ஒரு முற்போக்குச் சிந்தனை என்றும் பெருந்தன்மை என்றும் தான் ஒரு நியாயமான தலைவி என்றும் உலகிற்கு நிறுவமுயன்றார். ஆனால் அவர் பிரச்சினைக்குப்பிரகாரமாக அதிதீவிரமான தமிழ்மக்கள் என்றமே சந்தித்திராத யுத்தத்தையும் அவலத்தையும் முன்வைத்தார்.

ஒட்டுமொத்தத்தில் சிங்களத்தலைவர்களால் இனப்பிரச்சினைக்குத்தீவிரமாக இன அழிப்பு யுத்தமொன்றே முன்வைக்கப்பட்டது. இதன் விளைவு சிறிலங்காவின் பொருளாதாரம் மறை பெறுமானத்திற்குச் சென்று யுத்தத்தைக் கைவிட்டாலொழிய மீட்சியில்லை என்ற நிலைக்கு சிறிலங்காவைத்தள்ளியது.

இப்பொழுது சிங்களத்தலைமை சமாதானம் பேசுகின்றகாலம். இனப்பிரச்சினைக்கு சமஸ்டி முறையிலானதீர்வொன்றைப்பரிசீலிக்கலாம் என்ற இணக்கப்பாட்டுடன் சமாதானம் பேசக்கூடும் தொடர்ந்தன. ஆனால் இறுதித் தீர்வை எட்டமுன் இடைக்கால நிர்வாகமொன்றை தமிழ்ப்பகுதிகளில் உருவாக்குவது என்ற இணக்கமும் ஏற்பட்டது.

18மாதங்கள் ஆகிவிட்ட நிலையில் இதனை நிறைவேற்ற அவரால் முடியவில்லை. இவ்வாறான நிலையில் பேச்சுவார்த்தைகளைத் தொடரவும் யப்பானில் நடைபெற்ற உதவி வழங்குவோர் மாநாட்டில் தாம் கலந்துகொள்ளவும் வடக்கு கிழக்கில் இடைக்காலநிர்வாக சபை ஒன்றை அமைப்பதற்கான தீர்க்கமான திட்டவரைபுகளையே புலிகள் கோரியிருந்தனர். ஆனால் அரசாங்கத்தால் அது செயற்படுத்தப்படவில்லை.

ஆனால் உதவி வழங்குவோர் மாநாட்டில் இடைக்கால நிர்வாகசபை அமைக்கப்படும் என உலக நாடுகளுக்கு உறுதி மொழி வழங்கப்பட்டது. அதவே பெரும் இழுபறியில் இருக்கையில் இப்பொழுது தமது ஆதரவாளர்கள் மத்தியில் அமைச்சரவைத் தீர்மானம் மூலமே அல்லது சுற்றறிக்கைமூலமோ புலிகள் கோரும் இடைக்கால நிர்வாகசபையை உருவாக்கி விடலாம் என ரணில் கூறியிருக்கிறார்.

அவ்வாறாயின் அதனைச்செய்வதற்கு பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவிற்கு தடையாக இருப்பது என்ன? அமைச்சரவையில் அவ்வாறானதொரு தீர்மானத்தை நோக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறாரா? அவ்வாறாயின் அமைச்சரவையும் கூட அவரது கட்டுப்பாட்டில் இல்லையா? சுற்றறிக்கை மூலம் இடைக்கால நிர்வாகசபை ஒன்றை உருவாக்கமுடியுமானால் அதில் அவர் தாமதம் காட்டுவது ஏன்?

இன்று சமாதான முயற்சிகளில் ஏற்பட்டுள்ள தேக்கநிலைக்கு உதவி வழங்கும் நாடுகள் உறுதியளித்த நிதி உதவி கிடைப்பதில் தாமதம் ஏற்பட்டுள்ளமைக்கும் நேரடித்தொடர்பு உண்டு. சமாதான முயற்சிகளில் ஏற்பட்டுள்ள தேக்கநிலை நீங்கினால் மட்டுமே நிதி உதவி கிடைக்கும் நிலை உள்ளது.

எனவே இந்தத்தேக்கநிலையைப் போக்குவது சுலபம். தன்னால் ஒரே நொடியில் அதனைச் சாதித்து விட முடியும் என தனது ஆதரவாளர்களுக்குக் காட்டிக்கொள்ளவே அவர் இவ்வாறு கூறியிருக்கிறார். பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவும் தனது முன்னோர்கள் வழியில் செல்வதையே இது காட்டுகிறது

வேலவன்

படித்ததில் பிடித்தது

சமாதான இத்யும் போர்த்துப்பாக்களும்

ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்கு பலஸ்தீனர்களின் முறையீடு

உள்ளங்கைகளில் புறாக்களை ஏந்தி இன்று நாங்கள் உம்மிடம் வந்துள்ளோம் துயில் கலைந்து எழுந்த எங்கள் நாடு பலஸ்தீனத்துடன் நாங்கள் வந்துள்ளோம்.

இருபது ஆண்டுகள் நாம் காத்திருந்தோம் பெற்றவை எல்லாம் வார்த்தைகள் மட்டுமே பெற்று வார்த்தைகள் மட்டுமே பெற்றோம்

எங்கள் காயங்கள் வலி தருகின்றன எங்கள் எலும்புகள் நொறுக்கப்பட்டன ஆண்களும் நாங்கள் உமக்கு நல்கிட வந்துள்ளோம் ஈராக் நாட்டு றோசாப்புக்களும் டமஸ்கஸில் நகர நறிய மலர்களும் வானம் பாடியின் இன்னிசைப்பாடலும் சின்னக்குருவியின் பிரார்த்தனைக் கீதமும் காதல் இரவுகள் அனைத்தும் கூட நாங்கள் உமக்கு நல்கிட வந்துள்ளோம்

ஆண்டாண்டு காலமாய் அடித்து நொறுக்கிச் சிதறப்பட்ட மக்களாய் வாழ்ந்தோம் பெருந்தன்மையும் வீரமும் மிக்க மக்களே நாங்கள் அனைத்துக்காதலும் பெறுவதற்குரிய அருகதை முழுமையாய் உடையவர் நாங்கள் நட்டபுடன் வாழ நாங்கள் செய்யும் கடைசி முயற்சி இதுவேயாகும் கையில் நாம் தாங்கிய ஒலிவம் கிளையினை நிலத்தில் வீச நிர்ப்பந்திக்காதீர்.

ஒரு புது ஒழுக்கம் உருவாக்குமாறு உலகிடம் நாங்கள் விண்ணப்பம் செய்கிறோம் மணல் மேடுகளிலும் மலைகளின் மீதும் நாங்கள் வாழ்ந்தவர் என்பதை மறப்பீர்.

மணல்களை நாங்கள் போற்றினால் என்ன? மரங்களை நாங்கள் மதித்தால் என்ன?

பிரகாசமான நட்சத்திரங்களை எனது சகோதரி கழுவினால் என்ன?

எனது பாட்டி திறந்த கண்களால் வெறித்துப்பார்ப்பதை காணும் நிலைமை எனக்கேன் வருவான்? வானத்தை நோக்கி நிர்வானமாக எனது தாயின் சடலம் கிடப்பதைக் காணும் நிலைமை எனக்கேன் வருவான்? காட்டு வழிகளில் தீர்க்க தரிசிகள் சஞ்சாரம் செய்வதை நாங்கள் பார்த்துள்ளோம் எனது பூமியின்புனித வழிகளில் ஒளிரும் தாரகை தடம் பதித்துள்ளன அந்தியால் துயருறும் எமது மக்கள் காதலின் நட்பின் கீதமேயாவர் எல்லா நாட்டு மக்களிடத்தும் அவர்கள் அன்புக்கரம் இதோ நீட்டினர் அந்தக்கரங்களை வெட்டி விடாதீர்.

உடைந்து நொருங்கிய உள்ளத்துயருடன் உலகில் உள்ள நாடுகளிடத்தில் முன்பும் நாங்கள் முறையீடு செய்தோம்.

ஆயினும் நாங்கள் அவர்களின் திறந்த கதவின் வெளியிலே தள்ளப்பட்டோம்.

உன் மனச்சாட்சி அசையவே இல்லை கசக்கிப்பிழியும் அகதி வாழ்க்கை சுமையாய் எம்மில் சுமத்தப்பட்டது நாடுகளெல்லாம் ஒன்றன் பின் ஒன்றாய் திறந்த கரங்களால் வரவேற்கப்பட்டன ஆயினும் நாங்களோ ஒதுக்கப்பட்டோம். எமது இளைஞரின் எமது பெண்களின் எமது சிறார்களின் வேண்டுகூல் எல்லாம் உமது நெஞ்சினை உலுப்பவே இல்லை. பிறகு வந்தது எம் போராட்டம் தியாகங்களும் போர்களும் நிகழ்ந்தன கொல்லப்பட்டோம் காயமடைந்தோம்

முறையீடுகள் மிகமிகக் குறைந்தன எங்கள் கண்ணீரை நாங்கள் நிறுத்தினோம் துப்பாக்கி முழக்கம் சொற்களை விடவும் உரத்துப்பேசின நீதிகோரும் எமது மக்களைத் தடுத்திட வேண்டாம் எமது புண்களைகிளறிட வேண்டாம்

ஒநாய்களாக வேட்டைப்பறவையாய் ஒவ்வொரு நாளும் பலியிடப்படுகிற ஆட்டுக்கடாய்களாய் கணிக்கப்படுவதை நாங்கள் வெறுக்கிறோம்.

பயங்கர நிலைமை முடிந்திட வேண்டும் எமது புண்ணிய பூமியின் ஊடாய் சமாதான நதி பெருகிட வேண்டும் என்பதே எமது பிரார்த்தனையாகும்.

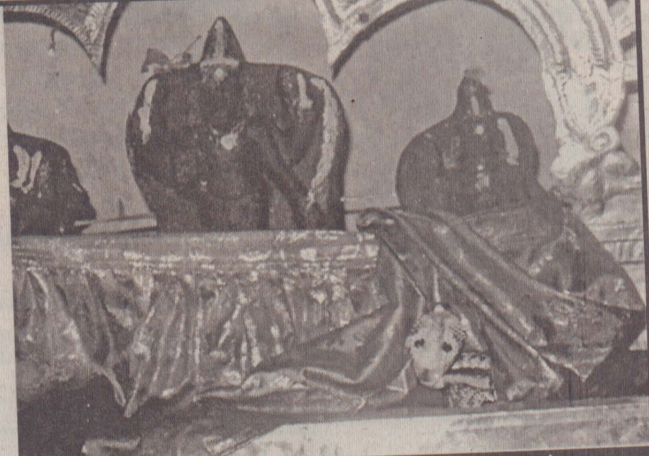
நீதியும் சமாதானமும் புதியதான ஒரு சிந்தனைப்பாதையும் இவையே எமது வேண்டுகூலாகும்

இனக்கொலை புரிந்து கரங்கள்தறித்த கடந்த கால அச்சுறுத்தல்கள் எதையுமே இங்கு உருவாக்கவில்லை

துப்பாக்கி முழக்கமும் யுத்த பேரிகையும் தவிர் எதையுமே இங்கு உருவாக்கவில்லை.

பலஸ்தீனக் கவிதைகள் அந்தொய்னே ஜபாறா

முடிங்காவிட்கிருஸ்னர் ஆலய

நாக தரிசனம்

கடந்த 02.07.2003 கிருஸ்னரைச் சுற்றி நாகபாம்பு படமெடுத்தது காட்சிகொடுத்தது. அபிசேகம் பூசை செய்யும் வேளையிலும் அருகிலே படம் எடுத்தவாறு காட்சிகொடுத்தது இவ் அதிசய நிகழ்வு இரவு 7.00 மணி தொடக்கம் 12.00 மணி வரை நடைபெற்றது. பெருந்திரளான மக்கள் தரிசித்து சென்றுள்ளார்கள். இவ்வாலய கட்டிடவேலைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இத்திருப்பணிக்கு உதவலும் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. 27439 கிளிநொச்சி வேளாறேரிலோ அல்லது இலங்கைவங்கி வண்ணம் அன்புடன் எனும் இலக்கத்திற்கோ அனுப்பி உதவும் வண்ணம் அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கின்றோம். ஆலய பரிபாலன சபை நாக தரிசனம். (3556)

12 ஆம் ஆண்டு நினைவஞ்சலி

ஐ. கே. சரூ
(சின்னத்துரை ஜீவராசா)
கல்வியங்காடு

உங்கள் இலட்சிய கனவு நிறைவேற்றி ஆனையிறவில் புலிக்கொடி ஏற்றப்பட்டது. தமிழரின் இறுதி இலட்சியம் தொலைவில் இல்லை.

ஆண்டு: 19.04.1962   வீரச்சாவு: 27.07.1991   மானா குடும்பத்தினர் கல்வியங்காடு. (சி-8309)

சனசமூக நிலையங்களிற்கு வெள்ளிநாதம் திலவசம்

ஈழநாதம் பத்திரிகையின் வாரவெளியிடான வெள்ளிநாதத்தினை சனசமூக நிலையங்களிற்கு காலாண்டிற்கு திலவசமாக நிலவன் வெளியிட்டகத்தின் நிதி ஆதரவுடன் வழங்கத் தீர்மானித்துள்ளோம்.

கீழ்க்காணும் விபரங்களோடு எம்முடன் தொடர்புகொள்ளுங்கள்.

01. சனசமூக நிலையங்களின் விபரத்துடன் நிர்வாகத்தினரின் கடிதம்.
02. அந்தந்த கிராமசேவையாளர்களிடம் உறுதிப்படுத்திய கடிதம்.
03. சனசமூக நிலையத்திற்கு அன்மையல்லுள்ள ஈழநாதம் வீற்பனை முகவரின் முகவரி.

என்பவற்றுடன் கீழ்க்காணும் முகவரியில் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

ஆசிரியர், வெள்ளிநாதம், யாழ்ச்சாலை, கிளிநொச்சி.

குறிப்பு :- நீங்கள் எம்முடன் தொடர்பு கொண்ட திகதி யிலிருந்து காலாண்டிற்கு வெள்ளிநாதம் வழங்கப்படும்.

Sh சிவா கோல்ட் ஹவுஸ்

இளம் நங்கையர் விரும்பும் நவீன டிசைன் நகைகளை கைதேர்ந்த நிபுணர்களின் கைவண்ணத்தில் அழகாகவும் சிறப்பாகவும் அசல் 22 கரட்டில் செய்து கொள்ள நாடவேண்டிய இடம்

நம்பிக்கை, நாணயம், தரச்சிறப்பு

சிவா கோல்ட் ஹவுஸ்

இல: 56 தர்மலிங்கம் வீதி, வவுனியா. (சி-8303) ☎ : 024-23034

—மகாத்மகாந்தி

காதல் வலையில் விழாமல் இருப்பதற்கு என்னசெய்யலாம் அனுமாரே?

எஸ்.வி, வட்டக்கச்சி.

கலியாணம் செய்யலாம் எஸ்.வி.யாரே. எதற்கும் விழுந்தவர்களை யே கேட்டுப்பாருமன்.

சர்வதேச வலைப்பின்னலைத் தாண்டி புலிகளால் கிடைசியத்தை அடையமுடியுமா அனுமாரே?

பிரபா, கவிஸ்.

வெர்ஷில் என்ற கி.மு.70ல் பிறந்த ரோமானியக் கவிஞரின் வாசகம் இது. “அவர்களால் முடியும் ஏனென்றால் அவர்கள் தங்களால் முடியும் என்று நினைக்கிறார்கள்”

சென்ற கரும்புலிகள் தினமன்று படையினரின் மனோநிலை எவ்வாறு இருந்திருக்கும்?

சசிக் குமார், ஸ்கந்தபுரம்.

வவுனியாவில் இடம்பெற்ற கரும்புலிகள் தின நிகழ்விற்கு பல கவசவாகனங்கள் சகிதமாக படையினர் வந்திருந்தார்களாம்.

அனுமாரே! இந்த உலகில் நீங்கள் விரும்புவது எதனை?

இ.நிசா, முரசுமோட்டை.

என்னை விரும்பும் இதயங்களை.

கிலங்கையின் கின்றைய ஜனாத் பத்யைப் பற்றி என்ன கூறுகிறீர்கள் அனுமாரே?

இ.அனுஷா, விசுவமடு.

தாய்க்கும் தகப்பனுக்கும் தப்பாமல் பிறந்த பிள்ளையாக வாழ்ந்து காட்டுகிறார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் மக்கள் மீது டாங்கியை ஏற்றிகொலை செய்த இந்திய கிராணுவத்தை திரும்பவும் வரவேண்டும் எனக் கேட்கும் தாடிக்காற விணையர் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்?

ஈ.எம்.சுகந்தன், வவுனியா.

“பூமாலை” தான் ஞாபகம் வருகிறது.

நீங்கள் ஒரு சிற்பியாக இருந்தால் முதலில் என்ன சிற்பத்தை

செதுக்க நினைப்பீர்கள்.

ச. அனுசன், புதுக்குடியிருப்பு.

எல்லோரும் இராமரைத் தான் சொல்வேன் என்று நினைப்பது தெரிகிறது. ஆனால் நான் அவரையல்ல. மற்றவரைத் தான் !!!

கொலைக்குற்றத்திற்காக

அனுமார் பதில்கள்

மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்ட பொலீஸ் அதிகாரி இப்படி அழுகிறாரே?

வி.கே.ராசா, கிளிநொச்சி.

உண்மையாகவோ! போலியாகவோ கண்ணீரின் ருசி புரியட்டும்.

கலோ! அனுமார் ஈரக்கில் தற்பொழுதும் சதாமின் சீலைகளைத் தகர்க்கும் அமெரிக்கப்படைகள் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

த.ரமேஸ் யாழ்ப்பாணம்.

அவர்களின் தலைகளை உடைக்கும் ஈரக்கியப் படைகளை இப்படியாவது பழிவாங்குவோம் என்று நினைக்கிறீர்கள் போல.

கலோ! அனுமார் பச்சைப் புல் என்று பிரதமரை விமல் வீரவன்சு கூறியுள்ளாரே?

க.துளசி, வள்ளிபுனம்.

தானும் சிங்கம் தன் எதிராளியும் சிங்கம் என்று எப்படிப்போய் வாக்குக்கேட்பது.

நினைத்ததற்கெல்லாம் கவிதை எழுதிக் கழுத்தற்கும்

நண்பனுக்கு ஒரு நல்ல அறிவை தா அனுமாரே?

டி.கண்ணன், திருகோணமலை.

காந்தியடிகள் அதிகம் சிக்கனத்தைக்கடைப்பிடிப்பவர். ஒரு முறை லண்டனுக்கு செல்லும் வழியில் கப்பலிலிருந்து ஆங்கிலேயன் ஒருவன் எதையாவது காந்தியை கேலிசெய்து எழுதி வந்து காந்தியிடம் கொடுத்து விட்டுப்போவான். காந்தியோ அதனை வாங்கி அதில குத்தியிருக்கும் குண்டுசியை கழற்றி டப்பி ஒன்றுக்குள் போட்டுவிட்டு கடித்ததை குப்பைக்கூடைக்குள் வீசி விடுவார். ஒரு நாள் இதைப்பொறுக்க முடியாத ஆங்கிலேயன் என்ன மிஸ்டர் காந்தி அதைப்படித்துப் பாருங்களேன். அதில் சாரமொன்றும் இல்லையா? என்று கேட்டான்.

இருந்த சாரத்தைத்தான் நான் டப்பியில் எடுத்து வைத்து விட்டேனே என்று கூறி

நகைத்தாராம் காந்தி.

ஆன்ந்தசங்கரியை பாராளுமன்றில் கைதட்டி வரவேற்றார் களாமே எதிர்கட்சியினர்?

திலீபனா, வள்ளிபுனம்.

ஆனந்தசங்கரியை கைதட்டி அவரது எதிரணியே கைதட்டி நிற்கும் போது எதிர்கட்சியின் கைதட்டல் என்ன பிரமாதம்.

அனுமார்! கிடைக்கால நீவாகசபை கிழக்கடிப்பு பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

தமிழ், வன்னி.

இடைக்கிலால் ஏதோ நடக்கிறது போல கிடக்க.

கடி ஜோக் ஒன்று அனுமாரே?

கருணைவேந்தன், காரைநகர்.

வள் வள் என்பது எனக்கு கடினம். ஹி...ஹி... இதுதான் எனக்கு சாத்தியம்.

(2ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இஸ்ரேலுடன் 600 கோடி ரூபாய் பெறுமதியான நாவநவீன போர்த்தளபாடங்களை கொள்வனவுசெய்ய வேகம் காட்டும் அரசு... புலனாய்வுக் கட்டமைப்பை விருத்திசெய்ய அமெரிக்கா, இஸ்ரேலிய மற்றும் பிரிட்டிஷ் உதவிகளைப்பெறுவதில் துரிதம் காட்டும்அரசு, படையினரை எந்த நேரமும் தயார் நிலையில் இருக்குமாறு எச்சரிக்கை செய்வதில் விரைவு காட்டும் அரசு...

சண்டைக்கான வளங்களையும் தளங்களையும் மேம்படுத்துவதில் காட்டும் தீவிர அக்கறையில் ஒரு வீதமளவேணும் சமாதான நடவடிக்கைகளில் காட்டுவதாகத்தெரியவில்லை.

நாளுக்கொரு கருத்தும் பொழுதுக்கொரு அறிக்கையுமாக 'பேய்காட்டும்' நகர்வுகளிலேயே அரசு முனைந்துள்ளதாகத்தெரிகிறது.

'மீண்டும் யுத்தத்திற்கு சென்றால் நாம் கடனாளியாகி

விடுவோம்' என்றும் பிரகடனம் செய்யும் ரணில் 'பணக்காரர்களாக இருந்தால் நாம் யுத்தத்தைத் தொடரலாம்' என்ற கோட்பாட்டை ஆதரிக்கும் ஒருவராகவே தெரிகிறார்.

ஆக... கடன் தொல்லையில் இருந்து மீளவே... பொருளாதாரக்கஷ்டங்களில் இருந்து மீளவே ரணில் தவிர்க்கமுடியாத வகையில் சமாதானத்தைப்பற்றி பேசி வருகிறார். (வெறும் பேச்சு மட்டுமே...) என்றே எண்ணத்தோன்றுகிறது.

ஒரு நாட்டின் தேசியப் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணும் விடயத்தில் வலுவற்ற காரணங்களையும், அர்த்தமற்ற விளக்கங்களையும், நடைமுறைச் சாத்தியமற்ற தீர்வுகளையும் முன்வைக்கும் ஒரு அரசு ஆக்கபூர்வமாக எதனையும் சாதிக்காது என்பது சொல்லித்தெரிய வேண்டிய விடயமல்ல...

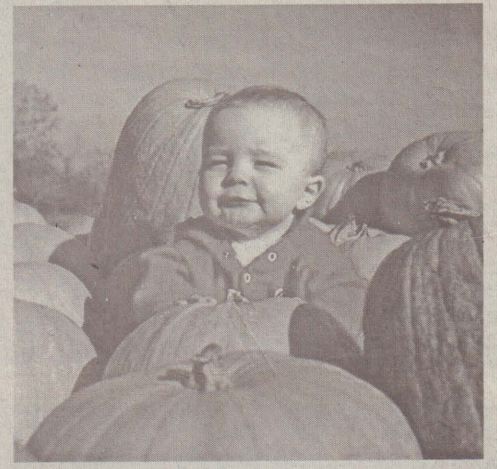
அரசியலமைப்புக்கு வெளியே நின்று, விடுதலைப் புலிகள் கோருகின்ற இடைக்கால

நிர்வாகக்கட்டமைப்பை அமைச்சரவைத் தீர்மானமொன்றின் மூலமோ அல்லது சுற்றறிக்கை ஒன்றின் மூலமோ ஏற்படுத்தக்கூடிய சுலபமான வழி இருக்குமேயானால், அதனை வெளிப்படையாக கூறி அறிக்கை விட்டு பிரச்சாரம் செய்வதை விட்டு அதனை நடைமுறைப்படுத்தும் செயற்பாடுகளில் ரணில் ஈடுபடலாமே... அவருக்கு அவரது தேசநலனில் அக்கறையிருந்தால்... சமாதானத்தின் மீது நம்பிக்கை இருந்தால்... அமைதித்தீர்வு மீது ஆர்வமிருந்தால்... எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சமாதான விரோத சக்திகளை எதிர்த்து - தடைநீக்கும் துணிச்சல் இருந்தால்... அவர் அதைத்தான் செய்யவேண்டும்.

பேச்சுக்கள் தேவையில்லை செயற்படமுடியுமா என்பதே கேள்வி...

இல்லையேயல் 'பேச்சுப் பல்லக்கு... தம்பிகால் நடை' என்ற பழமொழிக்கு உதாரணபுருஷராக மட்டுமே ரணில் இருக்க முடியும்.

புத்திரகு மெருகூட்டுங்கள் -28

நான்கு வாரங்களுக்குள் உங்கள் உள்ளத்தில் தோன்றும் உணர்வுகளை கீழ் உள்ள வாரிகளில் எழுதி அனுப்புகள். சிறந்த வாரிகளுக்கு நினைவுப்பரிசு வழங்கப்படும்.

புத்திரகு மெருகூட்டுங்கள் -28

பெயர் : ..... சுழநாதம்
முகவரி : ..... யாழ்சாலை,
கிளிநொச்சி.

புத்திரகு மெருகூட்டுங்கள் -27

சு. கார்த்திக்
வன்னி

பரிசுக்குரியவர்கள்

ஏக்கம் எங்களுக்கு சோற்றுக்கல்-நாளை விடிகின்ற சுதந்திர காற்றுக்காக.

பாராட்டுக்குரியவர்கள்

ஈழத்துப் பஞ்சபாண்டவர்களின் முத்தவனோ சிறைவாசம் அண்ணனின் வருகைகளை எதிர்பார்த்து ஆறாத வேதனையில் ஏங்கி அன்னத்தை உண்ணாமல் காத்திருக்கின்றனரோ தம்பிமார்! ம.சன்நிலா, வவுனியா.

தட்டிலே சோறு முகத்திலே கவலை ஊட்டிலிருவது யாரு அம்மா நான் வருவேன் பாரு

நா.செல்வா
சேவியர்கடைச்சந்தி, கிளிநொச்சி.

உண்ண உணவிருந்தும்-பாலகரே உணர்வுகள் பல இருந்தும். அன்னியனால் அழிந்துபோன அன்னை அருகில்லைஎன ஏக்கமோ!

கனி, வட்டக்கச்சி
கிளிநொச்சி.

தட்டிலே போட்ட சாதத்தில் கறி இல்லை கண்ணீர்தான் விழுகிறது போனமாதம் மீன் கொண்டுவர கடலுக்குப் போன அப்பாவை நினைத்து

மதி, கனகபுரம்
கிளிநொச்சி.

அன்றாட பிரச்சினை இது தெரிந்து கொள் உலகே-எமது அடிப்படை பிரச்சினை இதுவென்று உணர்ந்து கொள்

கார்த்திகை
வட்டக்கச்சி.

சோற்றுக்கு கறிபோடுகினும் வேற்றுமை கொள்வதில்லை பற்றுக் கொண்டபுலிமாமா பாசத்தோடு பரிமாறியதால்

சிவா
பருத்தித்துறை

இந்தப் போட்டிக்கான நினைவுப்பரிசினை

அருச்சுனா புகைப்படக் கலையகம்

புதுக்குடியிருப்பு வழங்குகின்றது. கிளிநொச்சி.

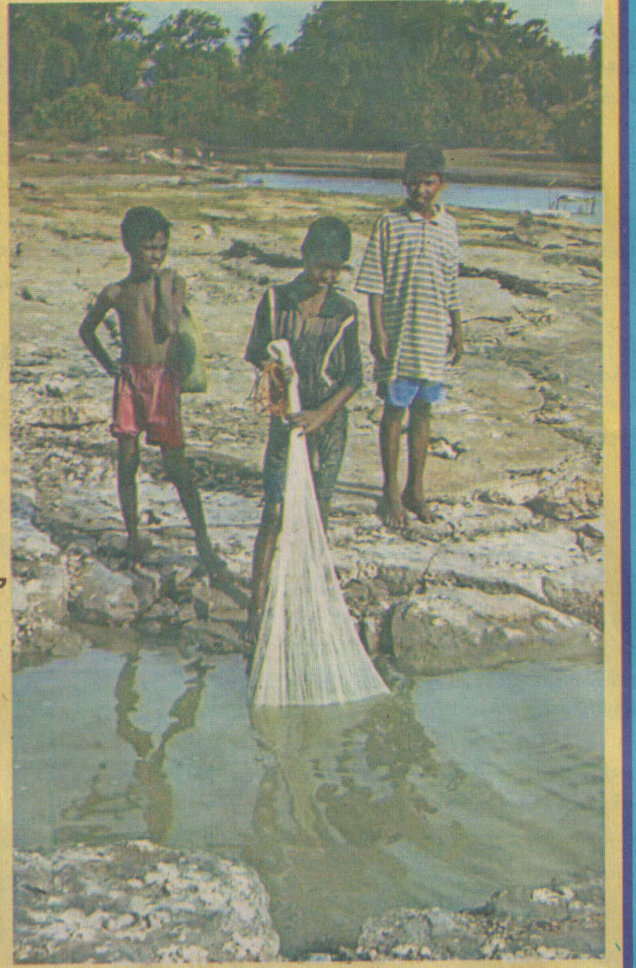

கடந்த 20-07-2003 அன்று தூயவன் அரசறிவியல் கல்லூரியில் இடம் பெற்ற தூயவனின் கள அனுபவத்தொடரான இன்னொரு போர் முகம் நூல் அறிமுகவிழாவில் நூலின் பிரதி ஒன்றை சாள்ஸ் அன்ரனி சிறப்புத் தளபதி நகுலன் அவர்கள் வழங்க அதனை கரும்புலி தனா அவர்களின் சகோதரி பெற்றுக் கொள்வதை படத்தில் காணலாம்.

கல்வி கற்கும் வயதிலும் குடும்பத்தின் சுமை தாங்க முடியாத சிறுவயதிலேயே தொழில் தேடி கடற்கரை நோக்கி வந்து விட்ட இவர்களின் கதி!

முல்லைச்சமர் வெற்றிவிழா அண்மையில் முல்லைத்தீவு நகரின் மத்தியில் அமைந்த மைதானத்தில் இடம்பெற்றது. இந்நிகழ்வில் நகரின் ஊடு அணி வகுத்துச்சென்ற வீரர்களும் பார்வையிடும் மக்களும்.

தரம் குறைந்த ஷீட் போட்டால் கஷ்டம் தான்

ரயினோ என்று கேளுங்கள்

நம்பர்.1 பலம் நம்பர்.1 நம்பகத்தன்மை நம்பர்.1 நீடித்துழைக்கும் தன்மை

ரயினோ ரூ.யிங் பிரடக்ட்ஸ் லிமிடெட்

752, பேஸ்லைன் வீதி, கிராமபு-09

தொலைபேசி: 693694, 674765. பக்ஸ் 667267

40 வருட மேன்மையான சேவை

[8-8310]

EXPOAIR

your friend in the skies

எக்ஸ்போ ஏயார்

ஒதுக்கீடுகளுக்கு அழையுங்கள்- 021-2223891, 021-2226297, 074 512666,
01-360290, 01-360291, 0712-348888, 0712-349999,
e-mail: jaffna@expoavi.com

கலங்கையில் முன்னணி வகிக்கும் நம்பத்தகுந்த உள்நூர் விமான சேவை